

~~БІБЛІОТЕКА
ГР. КАТ. КАПІТУЛИ
в Перемишлі~~

ВІСТНИК

Епархії Перемиської.

Річник XXVIII.

1916.

Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.

Зміст Вістника Перемиської Епархії за рік 1916.

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
Ч. I.			
13/1 229	О потребі як найбільшої ощадности в консумі збіжа	1	1
18/1 265	Жертви з любови для воєнних бранців в Росії	2	2
14/1 294	О вильосованю облігацій галицк. фонду пропинаційного	3	2
1/2 292	О случаях смерти осіб належачих до ц. і к. воєнної маринарки	4	3
26/1 96	Зазначоване власности на книгах і ціннійших металевих сосудах церковних	5	3
8/2 820	Відозва українського Комітету опіки над сиротами по жертвах війни для Перемиської Епархії	6	4
Ч. II.			
20 2 1140	О сьв. великім пості	7	5
15/2 706	Викази утрачених підчас війни предметів церковної штуки	8	10
Ч. III.			
14/3 1560	В справі висилки дарованих на військові ціли церковних дзвонів	9	11
14/3 1597	О потребі ощадности в консумі середників живности	10	11
Ч. IV.			
27/2 3841/15	Запрошене до предплати ілюстрованого діла в 4-ох випусках: „Viribus unitis“, Österreich-Ungarn und der Weltkrieg	11	13
28/2 1142	Про дар Св. Отця П. Венедикта XV. на запомоги для потерпівших від війни серед україн. народу	12	13

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
5/3 1190	Про устроєне »Тиждня Червоного Хреста« в цілій австрійській державі	13	14
28/2 3482/15	Протиділанє піяньству і марнованю грошей на непотрібні видатки — та заохота до ошадности	14	15
12/3 1126	Книжсчка »Гостинець для українських жовнірів«	15	16
12/3 1475	Конкурс на опорожені парохії	16	17
11/3 1478	О товаристві сьвящеників під покровом св. Йосифа в Горициі. (St. Joseph-Priester-Verein in Görz.)	17	18
21/3 1496	О належитости за устав церк. в р. 1916	18	19
27/1 473	Пошукованє власника двох Евангелій	19	19
Ч. V.			
28/3 2213	Відозва Комітету »зелізного лицаря у Львові«	20	21
7/4 2656	Розрішенє на цільні роботи в неділі і сьвята в р. 1916	21	22
11/4 2782	Про уладженє »Тиждня Червоного Хреста« в цілій австрійській державі	22	22
18/4 2925	Відозва о жертви на захист українських сиріт в Перемишлі	23	23
18/4 3027	Про воєнне обезпеченє	24	24
21/4 3148	В справі понеханя на час війни звичаю виносіт хліба на парастас	25	26
27/4 3163	Запрошенє на підписки IV. австрійскої воєнної позичка	26	26
27/4 3232	В справі так званого літного часу в році 1916	27	28

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
26/4 3241	Жертви на відбудову збурених і спалених в часі війни церковей.	28	29
27/4 2830	Забезпечене предметів штуки находячих ся в посіданю церков	29	30
29/4 3318	В справі Богослуженя в наміреню св. Отця Папи Римского .	30	30
Ч. VI.			
5/5 2651	Виставлене метрик смерти осіб належачих до війська через духовенство цивільне	31	33
23/5 4338	Відозва в справі збираня вовни і кавчуку	32	33
9/6 4538	В справі реквізиції церковних дзвонів	33	34
15/6 4490	Удлене власти всім урядам парохіяльним розр'шати віл кан. перепон супруж. голошеня оповідей і освяченого часу женихів належачих до ц. к. Армії на час війни .	34	38
15/6 4786	В справі супружеств всіх військово-духовній власти підчинених осіб	35	38
17/6 4329	В справі висиланя грошей по за границі краю	36	39
16/6 4912	Жертва книги св. Евангелія і фелона для убогої церкви .	37	39
Ч. VII.			
4/7 5263	В справі віроісповідній і супружій мешканців обшарів російської держави окупованих через ц. і к. Армію	38	41
2/7 5329	В справі резиденції Всч. оо. Душпастирів	39	41
2/7 5216	О діяльности тов. «Дністер» і о обезпеченю внім церковей і будинків парохіяльних	40	42
5/7 5120	В справі вінкульованя облігації IV. позички воєнної	41	43

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
27/6 5313	Вилінувші жертви на Петрів гріш	42	44
10/7 5433	Виказ жертв вилінувших на Захист сиріт по жертвах війни Перемискої Епархії (в коронах) по кінець червня 1916.	43	45
10/7 5420	В справі жерів для воєнно-отемнілих	44	48
Ч. VIII.			
17/7 5636	Причастіє дітей в наміреню св. Отця в дни 30. липня 1916 .	45	49
18/7 174/суп	Уділене розрiшення від кан. перепони суп. голошення всіх трех оповідей і освяченого часу особам належачим до ц. і к. Армії.	46	50
13/7 5461	Подяка товариству взаїмних убезпечень »Дністер« за уділену жертву	47	51
Ч. IX.			
5/8 5728	Апостольске Благословене св. Отця	48	53
5/8 5844	Справа реквізиції церковних дзвонів	49	53
29/7 4446	Продаж дзвонів і металевих церковних предметів маючих артистичну вартість	50	60
29/7 5085	Речинець конкурсового іспиту о душпастирські бенефіції і на катихитів шкіл виділових	51	60
27/7 5626	В справі книг метрикальних гр. кат. парохії в Колоденци .	52	61
26/7 5661	Жертви на ві будову спалених і війною понищених церквей .	53	61
16/8 5978	В справі відтисків з написів і плоскорізьб на зареквірованих дзвонах	54	62
15/8 6181	В справі лампи перед Найсвятїйшими Тайнами	55	63

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
	Ч. X.		
29/8 6411	Речинець до вношеня подань о принятє до духовного Семинара	56	65
	Ч. XI.		
9/9 6609	О молитвах за здоровє Митрополита Ексц. Андрея гр. Шен-тицького	57	67
	Ч. XII.		
30/9 7178	Речинець до св. Рукополаганя	58	69
29/9 7090	Конкурс на запомогу з фондації Романа Алексевича для вдів і сиріт по сьвящениках Епархії Перемискої	59	69
26/9 6912	В справі реквізиції церковних дзвонів	60	70
1/10 7151	В справі віднайденя гробів полягших жовнірів	61	71
	Ч. XIII.		
14/11 7579	В справі поборюваня полових недуг	62	73
16/11 8280	О бінованю Служб Божих в Неділі і Сьвята	63	74
20/11 8310	Повідомленє о V. австрійській военній позичці	64	75
21/11 8411	О богослуженю на інтенцію Єго Ексц. Впрессв. Митрополита Кир Андрея	65	76
21/11 8412	Предплата на Вістник епарх. в р. 1917	66	77
24/8 8308	Збірка на місії в Туреччині і на Вєході	67	77
26/11 8570	Речинець до сьв. Рукополаганя	68	78

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
13/10 7375	Виказ жертв вплинутих на цілі «Сирітського Захисту» в Перемишлі (від 1. липня по кінець вересня 1916	69	78
Ч. XIV.			
25/11 8471	О смерті Ёго Величества Цісаря Франц Йосифа I.	70	81
Ч. XV.			
1/12 8801	О вступленю на Престіл Його цїс. і кор. Апостольского Величества Цісаря і Короля Кароля I.	71	83
Ч. XVI.			
5/11 7781	Реквізиція церковних дзвонів	72	87
5/12 8696	В справі остемпльованя витягів з титулу шкід елементарних	73	88
30/11 8678	В справі пошанованя памяти помершого Цісаря Франц Йосифа I. в часі свят Христового Різдва	74	88

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 9. лютого

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 229. О потребі як найбільшої ощадности в консумі збіжа.

Президія п. к. Намісництва зауділила ту слідуючу відозву з дня 22. грудня 1915.
Ч. 39874/пр.

„Спричинена наслідком війни конечність заспокоєня потреб людности власною продукцією наложила на всіх продуцентів збіжа обовязок як найбільшого щадження випродукованих запасів а поза тим стараня ся, щоби як найбільшу скількість збіжа віддати воєнному заведеню для збіжевого обороту для загальної апровізації.

Селяньство нашого краю є переважно за мало усвідомлене, щоби саме могло зрозуміти вагу тяжачих тепер на нїм обовязків.

Мимо численних виданих в тім напрямі законів і розпоряджень лучають ся часто случаї, що рільники укривають посідані запаси збіжа або уживають їх на заборонені ціли, приміром на корму для худоби, зменшаючи в сей спосіб скількість на виживлене людности.

Численні надужитя сего рода доходять до відома Властей, однак є неможливе зарадити злomu, котре прибрало значні розміри і котрого причини належить шукати в ствітнім психічнім настрою широких кругів нашого селяньства.

Добрий успіх може мати лишень спільна акція всіх чинників, покликаних до праці над народом, прямуюча до того, щоби селяньство поучити і поінформувати о господарчій ситуації краю і конечности підпорядкованя інтересу одиниці інтересови загалу, о потребі як найбільшої ощадности в консумі збіжа, о обовязку відступлення надвижки на річ Держави і вплинути на него, щоби сі обовязки виповняло з охотою і совісно“.

Подаючи повисшу відозву до відомости Всеч. Духовеньства, Еписк. Консисторія поручає як найсильнійше при кожній нагоді, а передовсім на проповіді поучити людей о їх обовязках зглядом держави і загалу, щоби нарід належито поінформований і поучений о господарчій ситуації краю добровільним відступленем надвижки свого збіжа на річ держави причиняв ся радо і охотно до облекпєня загального положеня краю.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 13. січня 1916.

Ч. 265. Жертви з любови для воєнних бранців в Росії.

Сердешна журба родин о воєнних бранців в Росії відчувала, що они живуть там в біді і недостатку, та не було змоги сему зарадити. В кінци удало ся знайти певну дорогу і російське правительство дало до розпорядимости поспішні поїзди на жертви для бранців. Наше правительство покористувало ся сейчас тою нагодою, і цілі поїзди в супроводі представників шведского Червоного Хреста і Американців, наповнені річами найконечнійшої потреби їдуть на далекий Схід, де на місци ті жертви розділюють ся. Та не тільки держава сама дбає про се, і серце народа, любов родичів, жінок і дітей бажає участи в тім великім ділі поратівлі; се тільки не можливе, хоч як би се було гарно, що би кожда жертва дійшла до рук того, кому се по серци бажає ся. Тому годі надавати жертви для певно означених бранців, але всі повинні давати по можности своєї, щоби кождий бранець щось з того дістав. На такі жертви допускає ся однак тільки: теплі сорочки, теплі ногавиці, вовняні шкарпитки, камізельки або кафтаники, теплі рукавиці, комінярки, напульсники, нагрудники, наколінники, шалики, хустинки до носа, ручники, мило, щіточки до зубів і гребені. Як би хто додав які інші річи, могло би се здержати цілу посылку.

Жертви ті приймають товариства Червоного Хреста і збірницї уряду воєнної дбалости або начальства громад там, где таких збірниць нема. Они то висилають їх як найскорше до уряду воєнної дбалости у Відни (Kriegsfürsorgeamt in Wien) IX. Berggasse 16 і всі ті посылки так почтові як і на всіх державних желізницях вільні суть від перевозової оплати, коли на адресовій стороні пакету і на почтовім супроводнім листі напише ся примітку: „Жертви з любови для воєнних бранців“. Грошеві жертви в готівці посилати належить впрост до Уряду воєнної дбалости Відень IX. Berggasse 16.

Еписк. Консистерія подаючи се до відомости Всч. Духовенства поручає як найбільше попере сеї гуманітарної акції в крузі свого діланя.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 18. січня 1916.

Ч. 294. О вильосованю облігацій галицк. фонду пропинаційного.

Понеже всі в обігу находячі ся облігації галицкого фонду пропинаційного зістали вже вильосовані і суть платні, поручає ся Всеч. Урядам парохіяльним, щоби на річ церкви — парохий або фундацій богослужебних вінкульовані облігації галицкого фонду пропинаційного при долученю дотичного аркуша платничого і квіту без стеміля на квоту, на яку гласить облігація пропинаційна ту чим скорше предложили в ціли зреалізованя речених облігацій та закупна нових цінних паперів.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 14. січня 1916.

Ч. 4.

Ч. 292. О случаях смерти осіб należачих до ц. і к. воєнної маринарки.

Рескрипт ц. к. Міністерства внутр справ з 27/1 1915 Ч. 44596/1914 дотично повідомлення о случаях смерти осіб należачих до ц. і к. воєнної маринарки:

„Das k. u. k. Kriegsministerium (Marinesektion) hat mit der Zuschrift vom 24. November 1914, Abt. VIII/M. S. Zl. 20052, mitgeteilt, dass mit 1. Jänner 1915 sämtliche Ruhegenüsse der in der diesseitigen Reichshälfte domizilierenden Marinepersonen durch die Marinepensionsliquidatur in Triest flüssig gemacht werden.

Die k. k. Statthaltereı (Landesregierung) wird demnach unter Bezugnahme auf den h. o. Erlass vom 30. Juli 1914, Zl. 6031, eingeladen, die im dortigen Verwaltungsgebiete mit der Matrikenführung betrauten Organe anzuweisen, die seit 1. Jänner 1915 vorgefallenen sowie die in Hinkunft vorkommenden Todesfälle von Personen, welche mit einem für Rechnung des Marineetats auszahlenden Versorgungsgenüsse beteiligt waren, dem genannten Amte zur Anzeige zu bringen“.

Подаючи сей рескрипт до відомости Всеч. Духовенства, поручає ся в данім случаю відповідно поступити.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 1. лютого 1916.

Ч. 5.

Ч. 96. Зазначованє власности на квигах і ціннійших металевих сосудах церковних.

В часі теперішньої світової війни приключали ся случаї забраня розличних книг і сосудів з церквей та опісля передачі декотрих то до Еписк. Консистерії то до приватних осіб. Понеже на доручених квигах і сосудах не було зазначено, котрої церкви суть они власністю а особи получивші такі предмети не могли зтягнути відомости, з котрої церкви они походять, заходить тепер трудність, кому належить ті, щасливим случаем віддані, річи передати.

Зроблений досвід всказує хосенність зазначеня на кождім ціннійшим предметі власника его.

Еписк. Ординаріят поручає сим:

Всеч. оо. Настоятелі всіх церквей тутешної епархії зарядять, щоби:

1.) на заглавній карті кождої церковної книги як і в кількох місцях приміром на сторонах 50, 100, 150 була витиснена печать урядова чиго церкви чиго парохії, до котрої книга належить а окремо на долинї перших карток було після звичаю з давнини виписано, для котрої церкви, в котрім часі, через кого зглядно за котрого ерея книга зістала закупленою?

2.) На ціннійших металевих сосудах церковних як чашах, діскосах, дарохранительницях, монстранціях, свічниках, крестах на престольних і т. п. на відповіднім місци, — иайлучше на сподній внутренній части було вигравіровано, для котрої церкви і коли сосуд закуплено. — Се має виконатися при кождім закупні нових сосудів церковних і при евентуальнім відновленю чи позолоченю існуючих ціннійших річей церковних.

Також при справляню нових дзвонів для церковей належить жадати, щоби на дзвоні була уміщена напись, коли і для котрої церкви дзвін справляє ся.

Всеч. оо. Декани зволять при визитаціях деканальних уважати, чи ту відносяче ся розпоряджене всюди заховує ся.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемисьль, дня 26. січня 1916.

Ч. 6.

Ч. 820. Відозва українського Комітету опіки над сиротами по жертвах війни для Перемискої Епархії.

За почином Високого ц. к. Правительства і капітульного Вікарія Всесвітл. о. мітрата Волошиньского завязав ся дня 27. січня с. р. в Перемисли під покровом Пресвяц. Епп. Ординарія український Комітет опіки над сиротами по родичах померших в наслідок війни. Комітет сей піднімає ся при помочи державних фондів, в міру своїх сил, вихованя круглих сиріт Перемискої епархії по Українцях жовєїрях і українських січових стрільцях через приміщене в існуючих вже захоронках і інтернатах, в заведе-нях, які нароком в тій ціли мають оснувати ся та через приміщене по родинах, ремісничих і фабричних робітнях і т. и. В склад стислійшого Комітету війшли: ПТ. о. мітрат Др. Василь Левицкий як голова, віцепрез. окр. Суду Др. Дроздовский як містогорова, о. проф. Мартинович і суд. радн. Дмоховский як секретарі, дир. Ярема і майорова Шафраньска як скарбники, а дир. Алиськевич, о. Комарницький, Др. Кормош, проф. Олена Кульчицка, Фільц, проф. Ціпановска і суд. радн. Др. Чайковский як члени.

В осідках ц. к. повітових Судів будуть творити ся місцеві дочерні Комітети з власним кругом діланя.

Доси зібрано на згадану ціль 1850 К. Комітет містить ся в Перемисли при Побережу Франц-Йосифа ч. 1, в домі товариства „Віра“ в партері, куди просить сяприсилати всі запити і де кожного дня крім неділь і свят між 3. а 4. год. пополудни уділює ся всяких пояснень.

О вступлене в члєни і надсилане хочби найдрібнійших одноразових лепт щиро просимо. Члєньский даток виносить 1 К. 50 с. чвертьрічно.

Український Комітет опіки над сиротами по жертвах війни для Перемискої епархії, в Перемисли, дня 3. лютого 1916.

о. В. Левицкий, голова.

о. Омелян Мартинович, секретар.

Зі згляду на благородну і гуманну ціль і мотиви виражені в сій відозві для добра нашого народу потерпівшого так тяжко в тій світовій війні, Еписк. Ординаріят поручає горячо всім П. Т. Отцям духовним не тільки численно вступати в члєни і призбирувати хотяйби дрібні датки при кожній нагоді на ратованє наших сиріт, але і в будучности на всі відозви завязаного Комітету спішити з всякою помочію, чи то в вишукуваню незао-смотрених сиріт, чи закладаню Комітетів філіяльних, де се всказаним буде, чи в кінци в несеню помочи існуючим вже захоронкам сирітским нашої Епархії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемисьль дня 8. лютого 1916.

Кароль Волошиньский

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХИЇ.

Рік 1916.

Видано 23. лютого

Ч. II.

Ч. 7.

Ч. 1140/орд. О свв. великім пості.

Еп. Ординаріят видить ся бути споводованим з причини зближаючого ся свв. великого Поста промовити до вірних цілої Епархії в слідуючий спосіб:

Тяжкі часи переживає нинішня людзкість, такі, яких сввіт ще ніколи не бачив. Вже другий рік всіх перенимає сумний образ страшної загальної війни; майже о нічим иньшій люде не думають, лише о війні.

Нема міри спустошенням і убийствам, день в день потоками ліє ся на землю кров, густо падають ранені і бездушні трупи. Многі з нас проливають слези по упавших на поли бою дорогих особах. Родичі оплакують свої діти, сестри оплакують своїх братів, жінки своїх мужів, бідні сироти плачуть, що вже не верне їх добрий батько, не буде кому за них дбати.

Велика часть людей зійшла на нужду, цілі села лежать в руїнах, в знаки дає ся голод, холод і різні зарази так, що велике число гине і тих, що лишились дома. А в додатку до того всего ніхто не знає, коли скінчить ся се велике нещастє.

І мимоволі насуваєсь нам питанє, за що то Господь Бог нас так тяжко досьвідчає, та в який спосіб можемо відвернути від себе караючий меч Божої справедливости. Пишуть учені люде цілі книги, в яких застановляють ся над причинами нинішньої страшної війни, але звичайно навіть не згадують за найважнійшу причину, а іменно забувають за те, що властивим жерелом нинішньої пожежі, яка обняла майже цілий сввіт, се загальний занепад релігійний в послідних часах.

Всі добре знаємо, що в послідних десятках літ зло дійшло вже до самого вершка. Весь свій талан, всякі винаходи і здобутки сили і розуму обертають люде майже виключно на се, аби підсичувати в людях змисловість і відвернути їх від Бога і свв. Церкви. „Растай всьдѣка плоть пѣть своѣй на землѣ.“ (Бит. 6, 12) т. є. „всякий чоловік зіпсував свою дорогу на земли“, можнаби сказати словами свв. письма. І як колись з початку сввіта злоба людей викликала страшну кару потопу, так і тепер майже загальне зіпсутє спричинило сю страшну війну, якою Бог виконує свій суд над сввітом.

Послухаймо слів свв. Іоана Золотоустого, котрий каже в сїм згляді так: „Гріхи суть причиною всіх нещасть“ з причини гріхів болі, з причини гріхів заворушення, з причини гріхів **ВІЙНИ**, хвороби і якого небудь рода трудні довилічення слабости. Подібно як найлучші лікарі не лишень слідять обявляючі ся хвороби, але випитують ся також за їх причиною, так само і Спаситель хотячи показати, що всіх нещасть, які навіщують люде,

гріх є причиною, до спаралізованого відзиваєсь, знаючи сей лікар душ, що перше душа єго, а потім тіло було спаралізоване, так єму кажучи: се здавк є й, котмє не согрѣшдїи, да не гѳрше ти что вѣдетк (Іоан. V, 14.) Попередної отже слабости гріх був причиною; се причина утрати і болю, се всякого нещастя жерело. (О покаянню, гоміл. VII. гл. 6).“

Єслиж гріх є жерелом всякого нещастя, є жерелом і сеї страшної війни, то з сего слїдує, що, єсли усунемо з поміж себе гріх, відвернемо також від нас меч караючої Божої справедливости.

В якийж спосіб маємо усувати гріх? Знана се річ, що через гріх тяжкий відвертаємо ся від Бога, а звертаємо ся до сотворінь і замість в Бозї, жерелї всякого щастя і добра, в сотворїнях хочемо знайти наше щастє, наше добро, а в слїд за тим висше ставимо сотворїне, як Бога, чим наносимо Єму безконечну кривду, а себе наражаємо на вічні муки в пеклї та на страшні кари вже ту на землі. Тож, щоби гріха позбути ся, треба відвернути ся від сотворінь і знову звернути ся до Бога і перепросити Єго за нанесену Єму обиду, а се дїє ся через щире, правдиве покаянє. І сьв. Церков, найліпша наша Мати, яка дбає і о вічне і о дочасне щастє своїх вірних, при всяких нагодах запрошує, взиває нас до правдивого покаяння, а раз в році, особливо в часї пасхальнім, який саме тепер надходить, під тяжким гріхом приказує приступати до прийнятя сьв. Тайни покаяння.

А як нам каяти ся? Позаяк при грїсі звичайно беруть участь і серце і уста і дїла, тож всі они мусять бути чинні при покаянню. А іменно, щоби покаянє наше було правдиве, мусимо сокрушити наші серця, устами визнати наші грїхи а дїлами за них надоложити.

Мусимо сокрушити наші серця. Добрїй дитинї прикро на серци, їй дуже жаль, коли побачить слезу в оці вітця або матери, котрим прикрїсть зробила. Так і нам повинно бути прикро, повинно бути жаль, що образили Бога, нашого найліпшого Вітця, Пана і Добродїя, образили Того, що нас з любови сотворив і з любови удержує при житю, що для нашого спасеня з неба прислав Свого Єдинородного Сина; нам повинно бути жаль, що образили Божого Сина, котрий нас так полюбив, що і кров Свою за нас проляв. Нам повинно бути жаль за грїхи, бо через них стратили, змарнували, здоптали ласку, яку Син Божий Своїм житем для нас купив; за то, що були невдячні, злом відплатили за безконечні добродїйства. Ми повинні жалувати за грїхи, бо через гріх тяжкий, хотяйби лиш оден, заслужили на страшний кримїнал пекольний, з щирим жалем є вже злучена і постанова поправи, бо хто жалує, що Бога образив, той з певностию і на будуче не хоче Єго образати, той всего уникає, що моглоби допровадити до якого небудь грїха.

Кєли серце сповнило свій обовязок через щирий жаль і постанову поправи, приходить черга на уста. Устами щиро і без стыду маємо визнати на сповїди всі грїхи, які собі пригадали по докладнім обрахунку совїсти, т. є. маємо сказати сповїдникови, якими грїхами і кїлько разів образили Г. Бога. Хто не міг точно пригадати собі числа грїхів, нехай скаже, кїлько бїльше менше разів яким грїхом ображав Бога на тиждень, на місяць, на рік. Хто зі стыду, страху або великого недбальства при обрахунку совїсти, замовчить який грїх тяжкий на сповїди, того сповїдь є неважна. Такий не лише не доступає відпущеня своїх грїхів, але противно стягає на свою душу ще оден страшний, тяжкий грїх, грїх сьвятотатства.

По визнанню грїхів накладає сьвященик покуту, через котрої відправленє досту-

паємо відпущення або частини, або і цілої кари дочасної, яку малибисьмо по відпущенню кари вічної перенести в сім або будучім житю. Але на сповіди задає сьвященик малу лише покуту, тимчасом чоловік, хотяйби і цілий свій вік карав ся, не є в стані достойно надолжити за кривду, яку наніс Господу Богу. Длятого кромі покути, яку задає сьвященик, повиннисьмо сповняти ще иньші покаянні діла. „Сотворіте же плоды достойны покаяния“. мовить І. Христос до нас (Лук. III, 8.)

До таких вчинків достойних покаяння межи многими иншими головно належать: молитва, піст і милостиня, на котрі сьв. Церков в сьв. чотиредесятници особлившу кладе вагу, так як всі они промощують дорогу до покаяння, а також надолжують Божій справедливости. Найуспішнійшою однак з них є милостиня, під котрою розуміємо всяке добре діло для нещасних наших ближних, так з огляду на їх потреби тіла, як і душі. Після слів сьв. Іоана Золотоустого (о покаянню, гоміл. VII. гл. 7), чеснота милосердя, яку виконуємо через милостиню, є першою понад всіми чеснотами, є причиною і жерелом всіх чеснот.

За вчинки милосердя достапають праведні сего милосердя у Бога, що отримують сьвітло і поміч до виконування инших чеснот, як се бачимо зі слів Спасителя, які на страшнім суді вискаже до праведних людей, а в котрих виключно споминає, благословить і нагороджує милосердие. „Прійдіте благословеннии Отца моего, наследуйте же готованное вамъ царствіе отъ сложеніа міра. Бзакладхемъ бо и дасте мнѣ жести: возжадахемъ и напоите мѣ: страненхъ вѣхъ, и введете мене: нагъ, и одѣжете мѣ: боленхъ и посетите мене: въ темницѣхъ вѣхъ, и прійдете во мнѣ“ (Мат. XXV, 34—36.)

Добрами небесними, найвисшим царством нагороджує Бог милосерних, а то з сеї причини, бо кожного потребуючого, кожного убогого уважає Христос за наче за Свою особу, а вслід за тим дар, який даємо убогому, даємо самому Христу. „Понеже сотворите единомуъ сихъ братій моихъ меншихъ, мнѣ сотворите“ (Мат. 25, 40.)

З другої знову сторони грозить Спаситель за брак милосердя, за твердосердність тяжкою карою.

„Идите отъ мене проклатіи въ ѡгнь вѣчный“ (Мат. 25, 41). В вічне пекло, на вічну муку відкине Спаситель на страшнім суді тих, що були немилосерні, що відкинули убогих і потребуючих ближних, а в них і Христа відкинули. Чи в виду сего знайде ся межи нами хто такий, котрийби відмовив другому помочи в его біді, его нужді? А сеї нужди тепер так много, так много! Кілько то вже маємо бідних, незаосмотрених сиріт, кілько вдовиць, кілько родин без даху, що не мають чим пожитись, чим приодітись. Займим ся тими нещасними так, якбисьмо заняли ся самим Христом, еслиб находив ся в нужді і просив нас о поміч, бо в самій річи в особах тих нуждарів сам Христос просить нас о поміч. Хто може дати більше, нехай дасть більше, хто не може дати много, нехай жертвує після своїх сил. Если нічого не можемо дати, маймо принайменше милосерне серце, відчуваймо нужду і нещастє ближних, молім ся за них, а власну свою біду жертвуймо за потребуючих. Не можемо помагати ближним на тілі, помагаймо молитвою тим, що є нещасні на душі. Молім ся за тих, що живють в тяжких гріхах і, если можемо, нашими упімненнями навертаймо їх до Бога, а се буде більша милостиня, чим для тіла ближного, бо в той спосіб ратуємо ближного не з дочасного нещастя, але вічного, т. зн. з найбільшого нещастя.

Оден церковний писатель оповідає ось який примір:

В Римі лежав тяжко хорий богатий молодець. По якімсь часі прийшов до себе і став здоровий. Виходить до города і чує ся наче на ново народженим на сей свѣт і на голос зачинає прославляти Бога. Своє лице звертає до неба і говорить: „О Боже пребогатий, еслиб чоловік міг чим Тобі заплатити, то радо дав би я Тобі все моє майно“. Підслухав сю его молитву пастир Єрмей, приступає до него і каже: „Всякий добрий дар походить з неба; до неба нічого не можеш післати; але ходи за мною“. — Молодець пішов за побожним старцем і оба прийшли до темної хатинки, де застали повно нужди і горя; батько лежав хорий, мати плакала, а діти були нагі і кричали за хлібом. Молодець настрашив ся. Але Єрмей каже до него: „Ось ту маєш жертівник для своєї жертви“. Богатий молодець зрозумів старця, отворив руку для тих бідаків, обдарив їх щедро і ревно занявся хорим. А вспоможені бідаки благословили его і назвали Ангелом Божим.

Дорогі в Христі! І нас Бог в свѣтій Тайні покаяня вилічить ще з тяжшої недуги, як була недуга згаданого молодця, вилічить нас з недуги душі, ба, що більше, воскресить з гробу гріха, если лише належито обрахуємо свої гріхи, сердечно будемо за них жалувати, щиро їх визнаємо на свѣ. сповіди та рішучо постановимо поправу. Тож ще в більшій мірі повинні ми оказувати вдячність Г. Богу, як згаданий молодець, а найліпше окажемо єї такими самими ділами, що і він, т.зн. через милостиню. В той спосіб найскорше надоложимо Богу за обиди Єму нанесені нашими гріхами, відвернемо від себе меч, караючої Божої справедливости, в той спосіб найлекше упросимо, виблагаємо у Бога для себе так дуже пожаданий мир, а для нашого бідного народу лучшу, щаслившу долю, як мовить псаломник „Блаженъ разумѣваѣи на нища и збога, въ день лють изъзавить его Гдѣ.“ (Пс. 40, 2.)

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 20. лютого 1916.

Поручає ся повисше відчитати в найблизшу неділю, евентуально і слідууючу у всіх церквах, які Всч. оо. душпастирі обслуговують. Всч. оо. Катихити середних і виділових шкіл можуть відповідно до обставин перечитати в неділю сиропустну або виголосити відповідну ексорту. Що до захованя посту, належить розсудно поучати вірних о принципах в тім згляді виданих на Синоді провінціональнім львівскім в р. 1891.

Де би однак заходила важна, оправдана потреба, а іменно, де би не доставало набілу, остає в силі розрішенє на омасту смальцем і солониною, а також на мясні страви на цілий час війни. (Гл. Вістн. епарх. з 1914. Ч. X. Ч. 332/орд.) Всч. оо. Душпастирі, Катихити і Сповідники совісно розважать місцеві обставини і відповідно до сего примінять дотичне розрішенє своїм вірним.

В случаях розрішеня від посту на мясні страви мають вірні відмовити 5 „Отче наш“ і 5 „Богородице Діво“ перед обідом і вечерою, а свѣщенники Псалом „Помилуй мя Боже.“

Істи мясо в пості і без диспензи можуть ті, що без великої невігоди не можуть від него здержати ся. Ту належать:

а) Убогі жебраки, які можуть їсти мясо, если не мають нічого иньшого.

б) Хорі, ті, що приходять до здоровля, ті, що хорують на жолудок, слабовиті, ті, що мусять заживати лікарства, які не дадуть ся погодити з пісними стравами; а вкінци

бремені і кормлячі жінки, коли боять ся, щоби пісні страви не зашкодили на здоровлю їм, зглядно кормленій дитині.

в) Робітники заняті дуже тяжкими працями, як робітники в копальнях і фабриках і палячі в льокомотивах.

г) Ті, що не можуть мати інших страв, як жінки, діти, служачі, если голова родини не допускає інших страв.

Рівночасно звертає ся увагу на розпоряджене Еп. Ординаріату з д. 9. серпня 1914. Ч. 332/орд. і з дня 16. серпня 1914. Ч. 333/орд. (Вістник епарх. 1914. Ч. XI.), якими дозволено всім священикам епархії, в разі оправданої потреби в неділі і свята відправляти дві Служби Божі і то не лише в 2 парохіях, але і в тій самій парохії, з тим однак, що за другу Службу Божу не вільно брати ніякої стипендії, але належить єї примінити за дотичних парохіян. Само собою розуміє ся і нема потреби пригадувати Всч. отцям що в таких разях очищення при першій Службі Божій споживати не вільно, але належить єго виляти з чаші до чистого начиня, і після обставин або переховати до другого дня, або забрати до другої церкви і спожити по св. Причастію на другій Службі Божій.

З причини великого браку священиків Еп. Ординаріат признає сего року на пасхальну сповідь довший час, як звичайно се було, а іменно почавши від 1. понеділка св. великого посту аж до понеділка Сошествія св. Духа.

Заким вірні приступлять до св. сповіди, Всч. оо. Душпастирі не залишать основно поучити нарід о св. Тайні Покаяня і о Пресв. Евхаристії, а особливо навчать нарід, як має в собі збуджувати совершенний жаль, який оправдує чоловіка і кромі сповіди. В місцевостях далеко положених від місця осідку священика належить вибрати кількох людей, котрі би в наглих випадках помогли збудити жаль совершенний умираючим не могучим мати священика. Злишна се річ подавати якісь інструкції дотично совершенного жалю. Всч. Отці самі добре знають, що жаль совершенний є тоді, коли ми з совершенної любови Бога жалуємо за гріх, а іменно, що обидили Бога, добро найсовершеннійше і найдостойнійше всеї любови.

Власть дана всім оо. Сповідникам розрішати на цілий час війни від всіх гріхів власти єпископа задержаних, остає і на дальше в силі. Насупроти тих, що відпали від послуху св. Римському Престолу, належить поступати після інструкції Еп. Ординаріату з дня 10. червня 1915. Ч. 60. (Вістник епарх. ч. II. ст. 3.)

Кромі сего уділяє ся власть всім Всч. оо. Сповідникам на цілий час війни, привертати каючим ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive primo, sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti*, що має ся ділати в слідуєчий спосіб: По виголошеню цілої приписаної форми розрішення св. Тайні Покаяня має ся сказати: „Кромі сего власттю мені відпорученою, привертаю тобі право, жадати довг супружій від твого мужа (жени), яке ти через тілесне змішане зі сродною (сродним) твоєї жени (твого мужа), утратив (ла). В імя Отця † і Сина † і св. Духа † Амінь.

Вкінці в силі остає розпоряджене Еп. Ординаріату з дня 2. VIII. 1914. Ч. 326/орд. о молитвах в часі війни, котрим поручено: 1) аби всі епархияльні священики, так світські як і монахи кожної неділі і свята аж до скінчення війни прилучали до служби дня при св. літургії службу: „О побіді на вся враги.“

2) аби по заамвонній молитві в неділі і свята при виставлених св. Тайнах співали Супплікації;

3) аби кожний святик так в неділі як і будні на колінах разом з народом відмовив 3 Отче наш 3 Богородице Діво і Под Твою милость за милостиво нам пануючого цїсара Франц Йосифа і військо Єго;

4) аби святицтво заохочувало вірних до відвиджуваня Ісуса Христа, утяєного в Пресв. Евхаристії, і до молитв, особливо, щоби призначувало якийсь час вечером, коли би всі вірні разом збирались на молитву в цілі упрошеня скорого і щасливого для нас мира.

Таксамо на дальше обовязує розпорядженє Еп. Консистерії з дня 20. червня 1915. Ч. 67. (Вістник епарх. Ч. II. ст. 4.) дотично молитви о мир.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль, дня 20. лютого 1916.

Ч. 8.

Ч. 706. Викази утрачених підчас війни предметів церковної штуки.

Многі церкви нашої Епархії понесли в часі війни значні шкоди в інвентарі движимостей. Між утраченими церковними предметами находили ся безперечно многі діла штуки. Старинні церковні посудини, ризи, образи, свічники, релікварі, хоругви, хрести, кивоти і т. др. мали визначну артистичну вартість і були памятниками церковної штуки, що заслуговали на старанне збереженє.

Особливо ті послідні движимости церковних інвентарів були пошукувані ворогом і зістали в многих місцевостях зрабовані.

Епископска Консистерія взиває тому дотичних оо. парохів, згл. завідателів парохій, щоби:

1). надіслали як найточнійші звіти, чи і які движимости того рода, що були власностию церкви, а мали артистичну вартість, зістали тепер в який небудь спосіб ушкоджені або утрачені.

В осібности належить подати, чи не зайшли випадки насильного або потайного забраня згаданих предметів церковної штуки через ворога, евент., если можливо навести імена свідків.

2). Крім того мають оо. парохи предложити Еп. Консистерії докладний виказ згаданих предметів старинної церковної штуки, если такі в їх церквах находять ся, зглядно будуть оо. декани обовязані у своїх доносах зазначувати, що в їх деканатах тих предметів нема.

Ті справозданя мають бути предложені Епископській Консистерії через Всч. деканальні Уряди в непереступнім речинци до 15. марта с. р.

Всч. Настоятелі деканатів звернуть увагу на точне виконанє сего розпорядку.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 15. лютого 1916.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 21. марта

Ч. III.

Ч. 9.

Ч. 1560. В справі висилки дарованих на військові цілі церковних дзвонів.

Вис. ц. к. Намісництво письмом з дня 3. марта 1916. Ч. 5945/3. А. О. подало до відомости тутешної Еп. Консисторії, що після рескрипту ц. к. Міністерства віроісповідань і просвіти з дня 22. лютого 1916. Ч. 238. ц. к. Міністерство війни заявило подяку за жертвовані на военні цілі дзвони з тутешної епархії і запримітило, що за зложене великого числа жертвованих дзвонів з тутешної епархії належить ся признане.

Рівночасно жадає ц. к. Намісництво, аби жертвовані дзвони як найскорше висилано.

Місця збірки згаданих дзвонів мають бути ц. к. Староства в Перемишлі, Львові і Кракові.

В виду сего Еп. Консисторія поручає всім Всч. оо. парохам і завідателям парохій, аби они разом зі своїми громадами і їх контом відставили даровані дзвони до найближшої желізничної стациї і адресували до ц. к. Староств в Перемишлі, згл. Львові або Кракові, де кому догіднійше.

Рівночасно поручає ся безпроволочно тут донести, до котрого з тих трох місць збірки Всч. оо. Душпастирі задумують вислати дзвони, тому що Еп. Консисторія мусить в короткім часі дотичні викази предложили ц. к. Намісництву.

Єслиб заходили які труднощі в доставі дзвонів на місце їх призначеня, належить о тім тут сейчас донести.

З висилкою належить приспішити так, щоби згадані дзвони найпізнійше до 30. цвітня с. р. були вислані.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 14. марта 1916.

Ч. 10.

Ч. 1597. О потребі оцадности в консумі середників живности.

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти під днем 3. марта 1916. Ч. 6657. надіслало до тутешного Еп. Ординаріяту ось таке письмо:

„Als im vorigen Jahre die Besorgnis auftauchte, daß die vorhandenen Getreidevorräte nicht hinreichen würden, um die Bevölkerung des Staates bis zur neuen Ernte vor Ernährungsschwierigkeiten zu bewahren, wurden die zur Vereitlung der Aushungerungsabsichten unserer Feinde getroffenen behördlichen Maßnahmen in dankenswerter Weise durch den in allen Schichten der Bevölkerung geübten Sparsinn unterstützt.

Ein besonderes Verdienst um die Weckung und Erhaltung dieses Sparsinns hat sich die Geistlichkeit und die Lehrerschaft erworben, welche die Bevölkerung, bzw. die Schuljugend auf die Notwendigkeit des Haushaltens mit den vorhandenen Brotfrüchten und die Gefahren des Vergeudens derselben stets eindringlich aufmerksam gemacht hat.

Eine ähnliche Einwirkung empfiehlt sich auch im heurigen Jahre.

Die zugemessene Brot- und Mehration soll nicht als ein zugebilligtes Minimum betrachtet werden, der Einzelne soll vielmehr nach seinen Kräften und Mitteln versuchen, seinen Verbrauch noch unter die ihm zukommende Menge herabzudrücken. Ebenso wäre der trotz des bestehenden Verbotes noch immer stattfindenden Verfütterung von Brotgetreide entgegenzuwirken.

Das hochwürdigste Ordinariat wird daher ersucht, auf die Geistlichkeit entsprechend Einfluß zu nehmen, daß dieselbe sich auch weiterhin eine intensive Belehrung der Bevölkerung in dem angedeuteten Sinne angelegen sein lasse und auf diese Weise auch weiterhin dazu beitrage, daß die Aushungerungspläne unserer Feinde zu nichte gemacht werden.

Der Minister für Kultus und Unterricht: Hussarek.“

Если кому, то в першій мірі нашому народови ходить о се, щоби наша держава вийшла побідно з сеї війни. Від щасливого вислїду сеї війни зависить доля нашого народу під зглядом національним, культуральним, а особливо релїгійним.

Тому Еп. Ординаріят має повну надїю, що Всч. епархіяльне Духовенство, яке горячо любить свій нарід, а рівночасно є горячо привязане до католицкої релїгії, при кожній нагоді всіх сил доложить, аби наклонити нарід до поступованя в змислі наведеної відозви.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль, дня 14. марта 1916.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 30. марта

Ч. IV.

Ч. 11.

Ч. 3841/15. Запрошенє до предплати ілюстрованого діла в 4-ох випусках: „Viribus unitis“, Österreich-Ungarn und der Weltkrieg.

Бюро воєнної помочи при ц. к. Міністерстві справ внутрішніх оголосило виданє ілюстрованого діла в чотирох випусках в великій 4-ці під титулом: „Viribus unitis, Österreich-Ungarn und der Weltkrieg 1914—1916“ — з котрого діла I. випуск уже вийшов.

Ціле се виданє обнимати буде що найменше 530 сторін друку, з премногими прекрасними видами городів, будівель і т. п. та окремо вставленими на картонах портретами союзних Монархів і других визначних личностей. Опрацьованем статей займають ся визначні письменники і фахові учені.

В першій розділі пояснює ся спричиненє сьвітової війни, в другим поданий хід воєнних операцій на суші і на мори, в третім предствавлена воєнна опіка якою займає ся держава, краї, громади і приватні особи.

Дохід призначений на цілі воєнної опіки і гоєне ран тої страшної сьвітової війни.

Ціна брошурованих 4 випусків виносить лише 15 К. По одержаню I. випуска або при замовленю діла, належить зараз вислати 15 К. на адрес: „Technische Betriebszentrale des Kriegsbüro Wien I. Hoher Markt 5.“

Видавництво се вельми цінне і патріотичне поручає ся Всч. Духовенству і вірним.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 27. лютого 1916.

Ч. 12.

Ч. 1142. Про дар Св. Отця П. Венедикта XV. на запомоги для потерпівших від війни серед україн. народу.

Серед великої згрози і смутку, від якого в часі сеї війни ледви чи яка родина в нашій народі свобідною зістала, підніс недавно свій голос Керманіч церкви Христової, щоби з далекої Столиці Петрової, як інним народам так і українському дати доказ Своєї вітцівської дбайливости і памяти о ній. Через Ёго Еминенцію Кардинала Скапінелього,

Пронунція у Відни переслав Сьв. Отець на частинне бодай злагожене біди і недостатку серед потерпівших в народі нашім від війни свою лепту в сумі 10.000 К. з висловом сердечного жалю, що з причини відомих тяжких обставин Столиці Апостольської і потреби несеня помочи також інним потерпівшим народам, школам, місіям і т. п. на ту квоту обмежити ся є змушений.

Та не о високість запомоги ту ходить! Для нас цінна є та добра воля, яким ви-старчає само чувство тої вітцівської любови, ми дорожимо тим благородним доказом печаливости і доброї памяти Єго Сьвятости о своїх дітях духовних, в тій так тяжкій хвилі горя і недостатку, яким з волі Божої прибитий наш нарід. Нам найдорозша та пастирська печаливість Єго Сьвятости, з якою після сил і можности Своєї бере в опіку і покров Свій наш український нарід, щоби і ми під скалою Петра сьв. шукали той певний захисть, в яким знайдемо силу до витревалости і постійности в вірі сьв., тім жерелі нашого потішення і укріплення душевного в теперішних злиднях наших. Тому Еписк. Ординаріят уважав за свій сьвятий обовязок зложити сей час іменем нашої Епархії Єго Сьвятости свою синівску подяку через Єго Еминенцію Кард. Пронунція у Відни, а квоту 3000 К. яка з розділу дарованої Єго Сьвятостію загальної суми припала на Перемиську Епархію, порішив ужити в одній часті на підмогу справді зубожілих родин з причини війни а в двох частях ужити для тих, котрі зістали найбіднішими серед бідних т. є. сиріт, яким тота війна видерла вітця або матір а дуже часто обоє разом.

Подаючи се до загальної відомости поручає ся П. Т. Духовеньству оголосити се в найблизшу неділю вірним в церкві з амвона а по скінченій Службі Божій відмовити голосно в наміренє сьв. Отця З р. Отче наш і Богородице Діво, та завізвати при тій спосібности інтересованих парохіяян, щоби зголошували в Уряді парохіяльнім потребуєчі помочи сироти в ціли пересланя їх спису на друках предложених кождому Урядови парохіяльному по мисли тут. розпорядження з дня 17. лютого 1916. Ч. 925, почім доперва приміщенє сиріт будьто по захоронках місцевих, будь в центральноім захисті українських сиріт в Перемишли наступити зможе.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 28. лютого 1916.

Ч. 13.

Ч. 1190. Про устроєнє „Тиждня Червоного Хреста“ в цілій австрійській державі.

Президія Краєвого Товариства „Червоного Хреста“ подала ту до відомости слі-дуючу відозву адресовану до всіх ц. к. Староств в Галичині:

„Австрійске Товариство „Червоного Хреста“ постановило уладити в першій по-ловині цвітня с. р. в цілій державі „Тиждень Червоного Хреста.“

Тиждень сей буде назначений на розповсюдненє як найдалше ідучої акції в напрямі спопуляризованя гуманітарних ідей „Червоного Хреста“, як і приспореня Чер-воному Хрестови, конечних фондів на дальше веденє єго закладів і інституцій.

Хочемо протягом сего тиждня сягнути до найдалших і найдрібніших навіть

місцевин краю, хочемо представити всім плоди нашої дотеперішньої праці і заохотити до пособлюваня піднеслим цілям — помочи раненим і хорим.

В поодиноких краях монархії акцію сею мають кермувати краєві Товариства „Червоного Хреста“, на котрих ціли зібрані фонди виключно будуть призначені.

В половині лютого с. р. відбуде ся у Відни конференція делегатів усіх краєвих товариств „Червоного Хреста“ в ціли уодностайнення акції в цілій державі.

Не сумніваючись, що Вп. Пан Староста зволить взяти участь в сій, так вельми досяглій акції і подасть нам на дальше свою цінну піддержку, просимо, щоби ествуючий в тамт. повіті комітет „Червоного Хреста“ в як найскоршім часі заняв ся енергічно організацією „Тиждня Червоного Хреста“ в цілім тамт. повіті по мисли долученої програми, котра подає загальні напрями цілої акції.

Дальші подрібні указки будуть в найблизшім часі переслані комітетови, котрий як о своїм уконституованю, так і о всіх з „Тижднем Червоного Хреста“ злучених справах зволить повідомлювати прямо підписану Президію Краєвого Товариства „Червоного Хреста“ у Львові, ул. Пекарска Ч. 1 А. — Президент Краєв. Тов. „Червоного Хреста“, Павел князь Сапега вр.“

Еписк. Ординаріят поручає П. Т. Духовеньству, щоби намірену акцію „Тиждня Червоного Хреста“ по мисли сеї відозви так своєю участію в повітових комітетах, як і живим словом заохоти серед народу як найревнійше при кожній нагоді пособляло.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль, дня 5. марта 1916.

Ч. 14.

Ч. 3482/15. Протиділанє піяньству і марнованю грошей на непотрібні видатки — та заохота до ошадности.

Час воєнний, який нині кровавим туманом залягає цілий сьвіт, приневолює людей мислячих і о добро народа дбаючих, звернути увагу на потребу опамятаня, використаня нещастя на поправу житя.

Коли вітці, мужі, брати віддають жите своє, кров свого серця в обороні вітчини, коли більша часть їх зносить мужно невігоди житя в окопах, на поли бою в непевности кожної будучої хвилі, — ми що осталися дома старці, жінки з дітьми, повинні також по силам причинятися до полегченя їх трудів, а посередно до побіди нашої, дорогої нам вітчини Австрії, до побіди культурної свободи всіх народів, що замешкують могучу австрійско-угорску державу, та між ними і нашого українського народу і сьв. католицької Церкви, якої ми вірними синами.

Велику поміч подамо ми борцям нашим і причинимо ся до забезпеченя щасливого висліду війни горячими молитвами до Отця небесного і повздержностию в житю щоденнім.

Перше молитвою бо, коли з борцями нашими буде поміч Божа, яка наглядно

уже була до тепер, то остаточна перемога буде по стороні нашій. Нам, що остались дома, молитва подасть потіху в смутку, надію в горю, полегчу в жалю за помершими.

Молитва злучить нас духом з братами нашими, що також горячо молять ся о поміч Божу чи то в окопах чи в боях і у всякій грізній небезпеці воєнній.

Вид смерті, вид гробів, крестів на полях, лугах, огородах нашої країни, настроює кожного, що мислити уміє, до опам'ятання і повздержности в життю.

Недостаток поживи, яка змаліла в наслід зменшення сил робучих в полі, потреби удержування мільйонних військ власних і мільйонів полонених ворожих, змушує прямо до ощадности в їдї.

Недостача поживи користо вплинула на родини розумні, прозорливі і патріотичні у всіх народностей великої держави Австрійської і союзної з нею Німеччини.

Заведено ощадність в їдї, одежі, домашній прислузі; заведено, навіть в дні дозволених, дні посту без мяса і вибагливих страв, цілковиту стремезливість від нап'яток горячих, і всім добре з такою ощадністю, всі хвалять собі єї.

Та супроти того що сказати про такі факти, які у нас лучають ся часто; коли мужі, вітці, сини, пішли на війну, їх жінки, що дістають за допомоги з каси державної, обертають гроші, які їм по законній живности для себе і дітей лишили ся, на закупно прикрас до одежі, на ласощі, цукорки ба навіть на нап'ятки, при яких забавляють ся. О складанню злишних грошей до щадниці мало котра і погадає!

Робітники і ремісники, які в часі воєнним мають подостатком добре платних зарібок, з'уживають дорогий гріш часто на п'яньство, про ощадність, про потребу складання нашого гроша на непередвиджені случаї до щадничих кас, їм байдужно.

З розворотности такої, з того невчасного п'яньства і грішних забавок, повстають не рідко сvari, битки, образа Бога, образа Цісара і Держави, про що свідчать судові розправи і засуди.

Навіть вис. ц. к. Правительство (з дня 10/11 1915. Ч. 28053/пр.) звернуло на се увагу духовних властей і поручило щоби нерестерігати людність перед згубними наслідками п'яньства і щоби Всч. Духовенство при кожній нагоді енергічно впливало на нарід в тім напрямі.

Еп. Консистория поручає всім Всч. о. душпастирям, щоби, в теперішнім часі воєнним, як і по щасливій перемозі над ворогами, з апостольською ревністю поучала нарід про потребу опам'ятання, про молитву, ощадність і тверезість, та що всяку кару, яку на нас Судия справедливий зсилає, з'ужитковати ми довшні на наше дочасне і вічне добро.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 28. лютого 1916.

Ч. 15.

Ч. 126. Книжочка „Гостинець для українських жовнірів“.

Видана накладом „церковної штуки“ дієцезіяльної торгівлі в Станіславові і апробована Всесвітліїшим і Преосв. Еписк. Ординарієм Станіславівским книжочка

під титулом: „Гостинець для українських жовнірів“, оповідання, зібрав сьвященик, — поручає ся Всч. Духовенству і вірним Епархії з огляду на патріотичний змість і тенденцію.

Книжочку з 3 ілюстраціями на 32 сторонах, можна получить за 50 сот. в церковній штуці в Станиславові.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 12. марта 1916.

Ч. 16.

Ч. 1475 Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 15. мая 1916. виставляють ся на конкурс слідуючі опорожнені парохії.

1. Горянка	над. прив. дек.	Балигор.	6. Ліщини	над. прив. дек.	Біцкого
2. Дубецко	»	»	7. Гільче	»	»
3. Павлокома	»	»	8. Нисмичі	»	(гром. міст.)
4. Явірник рус.	»	»	9. Ульвівок	»	прив. дек.
5. Долина	»	»	10. Нове місто	»	»
		Біцкого	11. Мацина вел.	»	»

(Убігаючі ся о тую парохію мають перед канонічною інституцією зложити писемну заяву, що годять ся на вилученє доч.: »Розділе від матерної церкви в Мацині великій.«)

12. Стебник	цїс. над. дек.	Дрогобиц.	33. Сливниця	»	прив. дек.	Нижанк.
13. Пили	над. прив.	»	34. Дахнів	»	»	Олешицк.
14. Головецко доль.	»	»	35. Коритники	»	»	Пер. гор.
15. Береги гір.	»	»	36. Святе	»	»	Пер. загор.
16. Дубно	»	»	37. Боратин	»	»	Порохниц.
17. Михалевичі	»	»	38. Гійче	»	»	Потелицк.
18. Угерці незаб.	»	»	39. Гребенне	»	»	»
19. Чорноріки	»	»	40. Містковичі	»	»	Самбірск.
20. Нагірці	»	дух.	41. Волошинова	»	дух.	Старосамб
21. Башня	»	прив.	42. Лужок гор.	»	прив.	»
22. Плазів	»	»	43. Сторонна	»	»	»
23. Мокряни	»	»	44. Карликів	»	»	Сяніцкого
24. Урож	»	»	45. Сенькова воля	»	»	Сяніцкого
25. Мишлятичі	»	»	46. Сторожі вел.	»	»	»
26. Соколя	»	»	47. Лісковате	»	цїс.	Устрицк.
27. Брунари	»	цїс.	48. Устрикі діль.	»	прив.	»
28. Войкова	»	»	49. Гнійниці	»	»	Яворівск.
29. Лабова	»	прив.	50. Порудно	»	»	»
30. Милик	»	цїс.	51. Тростянець	»	»	»
31. Нова весь.	»	прив.	52. Краковець	»	»	»
32. Грушатичі	»	»	53. Ляшкі довгі	»	»	Ярославск.

54. Майдан	над. прив. дек. Ярославск.	59. Щавне	над. прив. дек. Яслиск.
55. Сурахів	» » » »	60. Явірник	» » » »
56. Вислок нижн.	» » » Яслиск.	61. Ясель	» » » »
57. Поляни суров.	» » » »	62. Яслиска воля	» дух. » »
58. Пулави	» » » »	63. Суравиця	» прив. » »

Речинець розуміє ся в сей спосіб, що прошеня перед днем 15. мая 1916. мають бути з дотичних урядів дек. так вислані, щоби найпізнійше в дн. 15. мая 1916. були Еп. Консисторії предложені.

Прошеня не заосмотрені потрібними залучниками особливо свідощвом з іспиту конкурсового, а на парохії ціс. наданя і всіми свідощвами як і ті, котрі би по дни 15. мая 1916. туть вплинули, будуть звернені безуспішно.

Від гр. кат. Еписк. Консисторії.

Перемишль дня 12. марта 1916.

Ч. 17.

**Ч. 1478. О товаристві съвященників під покровом св. Йосифа в Гориціі.
(St. Joseph-Priester-Verein in Görz.)**

Центральна управа товариства съвященників під покровом св. Йосифа в Гориціі предложило ту слідуєче справозданє своєї діяльности за р. 1915.:

„Unter den Obwaltenden Zeitumständen glaubt der Zentralvorstand des St. Joseph-Priestervereines in Görz diesmal von einem ausführlichen Jahresbericht absehen und sich nur auf einige Mitteilungen von wichtigerem Belang für die Vereinsmitglieder beschränken zu sollen.

Hatte der Krieg schon in der zweiten Hälfte des Jahres 1914 seinen lähmenden Einfluss auf die Vereinstätigkeit geltend gemacht, so geschah dies noch mehr im Kriegsjahr 1915, insbesondere nachdem am 23. Mai das treulose Italien sich unseren Feinden zugesellt hatte. Dadurch kam der Verein in eine gefährliche Lage. Das Haus in Görz musste gänzlich geschlossen und verlassen werden, Meran und Ika blieben zwar geöffnet, wurden aber nur spärlich besucht.

Der Besuch der drei Vereinshäuser war im Jahre 1915 folgender:

	Priester	Kleriker	Verpflegstage
Görz	20	—	1197
Meran	46	5	2177
Ika	63	1	2426
	<u>129</u>	<u>6</u>	<u>5800</u>

Infolge der durch den Krieg bewirkten Teuerung aller Lebensmittel musste der Verpflegungspreis um 1 K für den Tag erhöht und der Tisch vereinfacht werden. Trotz der grösstmöglichen Sparsamkeit konnte in den einzelnen Häusern das Auslangen mit den Pensionseinnahmen nicht gefunden und mussten von der Vereinskasse Zuschüsse gewährt werden. Da auch die Zahl der neu eingetretenen Mitglieder eine verhältnismässig geringe ist und viele beitragende Mitglieder mit dem Jahresbeitrag im Rückstand geblieben sind, steht das finanzielle Ergebnis weit hinter dem der vorhergehenden Jahre zurück. Doch hat sich das Vereinsvermögen nicht vermindert, es wurden vielmehr von dem in den letzten Jahren aufgenommenen Darlehen für den Ankauf von Grund und Boden in Meran und Zara einige tausend Kronen abgezahlt.

Dem Vereine traten im Jahre 1915 bei: 2 Gründer, 80 lebenslängliche und 27 beitragende Mitglieder. Da uns die im letzten Jahre vorgekommenen Todesfälle unter den Mitgliedern nicht genau bekannt sind, können wir die Gesamtzahl der aktiven Mitglieder nur beiläufig mit etwa 2800 angeben.

Über das Schicksal unseres Vereinshauses „Rudolphinum“ in Görz ist zu berichten, dass es bei der wiederholten heftigen Beschiessung der Stadt durch den wütenden Feind zwar einige Schäden erlitten hat, aber doch erhalten blieb; mehrere Granaten schlugen in der Nähe des Hauses im Garten ein und richteten dort greuliche Verwüstungen an. Das bewegliche Vermögen des Vereines ist rechtzeitig in Sicherheit gebracht worden.

Mit Gottes Hilfe hofft der Verein durch alle Fährnisse der Kriegszeit glücklich hindurchzukommen und nach siegreicher Beendigung derselben seine sozial-charitative Tätigkeit in erhöhtem Masse fortsetzen zu können.

Das Sekretariat des St. Joseph-Priestervereines befindet sich bis auf weiteres in Ika (Priesterheim), Post Icići (Istrien), wohin Zuschriften in Vereinsangelegenheiten gerichtet und Mitgliedsbeiträge gesendet werden mögen. Der Zentralvorstand.“

З покликом на тутешне оголошене з дня 17. лютого р, 1891. Ч. 973. (Вістн. Епарх. Ч. 5. з р. 1891) котрим уділено до загальної відомости статута реченого товариства, пригадує ся, що члени основателі складають одноразово найменше 200 К., члени доживотні одноразово 50 К., а члени спомагаючі найменше по 2 К. річно і що тільки ті мають право користати з добродійства приміщення в однім з домів товариства, котрі бодай від 6 місяців суть єго членами доживотними. Заступником товариства для нашої епархії є Всч. о. Іоан Савчин, катехит ц. к. гімназії в Перемишлі а адрес товариства аж до відкликаня є: Das Sekretariat des St. Joseph-Priestervereines in Ika (Priesterheim) Post Icići (Istrien).

З огляду на гуманну ціль товариства і евентуальну користь в потребі, поручає ся оно Всч. Епарх. Духовеньству.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 11. марта 1916.

Ч. 18.

Ч. 1496. О належитости за устав церк. в р 1916.

Доперва в марти 1916. Еписк. Консистерія получила устав церковний за рік 1916., виданий приватним накладом і таковий розіслано до Урядів деканальних для дорученя Всеч. оо. Душпастирям.

Всеч. оо. Декани зволять належитість за той устав по 50 сот. за примірник зібрати і ту разом чим скорше прислати, щоби Еп. Консистерія могла дотичний рахунок вирівнати.

Евентуально нерозпродані примірники належить ту звернути.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 21. марта 1916.

Ч. 19.

Ч. 473. Пошукованє власника двох Евангелій.

В часі воєнним наші ц. і к. війська відобравши від ворожих воїнів книгу св. Евангелія зложили такову в одній церквѣ тутешної епархії. Понеже на тій книзі нема ніякого

знаку, з котрого можнаби дізнатися, до котрої церкви она належать, подає ся до відомости Всеч. Клира, що після донесеня о. Душпастиря, у котрого церкві тепер тоє Евангеліє находить ся, оно є більшого формату, оправлене в понсовий плюш, срібне окуте троха знищене, нема на нім зазначеного ані місця ані року печатаня ані апробати Епископа, походить з переплетні Спожарского у Львові, має походити з якоїсь церкви з під Перемишля.

Всеч. оо. Настоятелі парохий зволють розслідити, до котрої церкви моглоби в мові будуче Евангеліє належати, а в случаю узасадненого домніваня о приналежности ту справозданє предложити.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.
Перемишль дня 27. січня 1916.

Хроніка.

Іменованя.

- Ч. 1094. Сьвіт. о. Др. Василий Пинило, духовник тут. Семинара і заст. професора богословія душпастирского ім. Референтом і Совітником Еп. Консистерії.
Ч. 1909. Всеч. о. Омелян Мартинович, катихит гімназії з україн. язиком викладовим в Перемишли, ім. Совітником Еп. Консистерії.

Завідательства получили:

- Ч. 510. о. Менциньский Михаїл в Добромили.
Ч. 736. о. Грушкевич Константин в Урожи.
Ч. 1008. о. Хомань Матвій в Полнятичах.
Ч. 6054. о. Козій Константин в Раві рускій.
Ч. 2202. о. Сорокевич Іоан доїздж. в Гірку.
Ч. 1256. о. Сандович Любомир в Брунарах.
Ч. 1209. о. Гасько Людвик в Березці дек. Бірчаньского.
Ч. 1470. о. Кузич Василий доїздж. в Конюшках королівских.
Ч. 1507. о. Лехицкий Захария в Боратині дек. Белзского.
Ч. 1568. о. Михалиха Андрей в Суροхові.
Ч. 1533. о. Ольшанський Іоан доїздж. в Тарнаві дек. Добромильського.
Ч. 1628. о. Войтович Петро в Грушовій дек. Мокряньского.
Ч. 2164. о. Мазяр Петро новпос. пресвитер в Лужку горішнім.
Ч. 2165. о. Склепкович Василь нов. пос. пресвитер в Сосниці.
Ч. 2166. о. Мельник Лев " " " в Пятковій.

Ч. 2167. о. Вань Лев новоп. пресвитер получил сотрудн. в Судовій Вишні.
Ч. 2279. о. Захаріяевич Ярослав завід. в Одреховій — доїздж. управ. сопомочництво в Синяві дек. Сяніцкого.
Ч. 1628. о. Войтович Петро сотрудництво в Грушовій дек. Мокряньского.

Некрологія:

- о. Копко Павел завідатель Малнова уп. 18/2 1916.
о. Білинський Григорій парох Волошиновій уп. 20/2 1916.
о. Савицкий Петро сотруд. в Грушовій уп. 22/2 1916.
о. Мацюрак Волод. завід. Рави рускої уп. 9/3 1916.
о. Миколаевич Михаил парох в Скоморохах уп. 18/3.

Души їх поручають ся сьвят. молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еписк. Консистерії.
Перемишль, дня 25. марта 1916.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕШАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 30. цвітня

Ч. V.

Ч. 20.

Ч. 2213. Відозва Комітету „зелізного лицаря у Львові“.

Комітет »зелізного лицаря у Львові« надіслав ту слідуочу відозву:

„Горожани! Дня 2. цвітня с. р. відбуде ся торжественне відслонене »Львівського зелізного лицаря« в присутности Є. Е. Намісника, Генерала кавалерії Германа фон Колярда, котрому Єго Ціс. Величність поручила заступство на тім торжестві,

Сей лицар завдячує свій почин благородним намірам Є. Величности нашого наймилостивішого Цісаря і Короля: злагодити нужду вдовам і сиротам по наших поляглих героях!

Поруч державної опіки, утворив ся під покровом Є. ц. і к. Апостольскої Величности поставлений ц. к. австр. військовий вдовичий і сиротинський фонд, який витичив собі задачу, дорогою прилюдної добродійности збирати грошеві засоби, щоби злагодити і зменшити сумне положене вдів і сиріт героїв, поляглих на полі слави.

Задля пособлюваня тим намірам утворив ся підписаний, місцевий комітет і рішив поставити у Львові деревляну статую лицаря, з якої через вбиване гвоздів має повстати »зелізний лицар«.

Кождий гвіздь до вбиваня коштує 50 сотиків; дохід з вбиваня гвоздів в лицаря іде в користь вдів і сиріт поляглих жовнірів та польских і українских легіоністів.

Кождий, що лише оден гвіздь вбе у лицаря, причиняє ся тим до поправи долі найбільшійших між бідними.

Скільки то через війну втратило своїх кормильців і опікунів, свою одиноку підпору і поміч! Тим бажаємо прийти з помочію, щоби охоронити їх перед нуждою і розпукою.

Покладаючи надію в сім важнім і бурливім часі на часто випробований патріотизм населеня, єго жертволюбивість і добродійність просить підписаний комітет усіх горожан, взяти участь у великім ділі добродійности вбиванем гвоздів у лицаря, зглядно окремим складанем жертв для него.

Місцевий Комітет: Алиця ф. Колярд, почесна президентка, Рімль генерал-майор і командант міста Львова, Граф Вісьнєвський, Радник Двора Барвіньский, Адам Грабовский

староста повітовий, Др. Йосиф Райнлендер Директор поліції, Др. Казимір Твардєвський Ректор університету, Др. Вільгельм Пісек Медичнальний Радник, Василь Нагірний Директор, Марцель Шафф Ціс. Радник, Герман Зігельбауа Директор, Підполковник Франц Вагнер, Підполковник Александер Майстер, Підполковник Йоган Мільбавер, Майор Йоган Рупп, Ротмістр Людвик Шмідль, Капітан Отто Готліб, Капітан легіон. Кшачинський, Капітан легіон. Др. М. Волошин, Поручник рах. Др. Йосиф Феінгольд, Підпоручник рах. Моріц Шенгут“.

Гуманітарна акція, яка має за ціль облекшити гірку долю вдів і сиріт по жертвах війни, говорить сама за себе так сердечно і вимовно, що годі не сподіватись як найчисленніших датків для неї. Тому Еписк. Консисторія поручає всім оо. настоятелям парохій з особливою ревністю пособлювати тим благородним намірам і від тих, котрі не будуть могли лично взяти участь в вбиваню гвоздів у лицаря, призбирувати хотьби дрібні жертви і зазначуючи їх гріш, пересилати їх вирост до Еп. Консисторії.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль, дня 28. марта 1916.

Ч. 21.

Ч. 2656. Розрішенє на пільні роботи в неділі і сьвята в р. 1916

В виду великого браку мужеских робучих сил, а з другої сторони в виду потреби як найсовіснійшого використаня всеї управної землі Еп. Ординаріят видить ся спонуканим уділити на цілий час сегорічних полевих робіт загальне дозволенє всім вірним тутешної Епархії, аби могли в неділі і сьвята займатися тяжкими роботами в поли, огороді і стодолі і то вже в годинах передполудневих по вислуханю св. Служби Божої.

Поручає ся Всч. оо. Душпастирям, щоби своїм парохіянам се оголосили та щоби в неділі і сьвята, о скілько можна як найранше, відправляли приписані богослуженя і в той спосіб вірним дали можливість як найбільше часу обернути на згадані роботи.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 7. цвѣтня 1916.

Ч. 22.

Ч. 2782. Про уладженє „Тиждня Червоного Хреста“ в цілій австрійській державі.

З покликом на тутешне розпорядженє з дня 5. марта 1916. Ч. 1190. (гл. Вістн. Епарх. Ч. IV. 1916. стор. 14 і 15.) Еписк. Ординаріят пригадує, що акція »Тиждня Червоного Хреста« має відбути ся по всіх місцевостях в цілій австрійській державі в часі від 1. до 7. мая н. ст. і що П. Т. Духовенство поучивши повірений собі нарід о гуманітарних ідеях сего патриотичного стоваришеня, обовязане буде зайняти ся в тім часі, призбируванєм конечних фондів, потрібних на дальше веденє філантропійних закладів і інсти-

туції его, відсилаючи призбирані в той спосіб складки вирост до Еп. Консисторії і подаючи виразно призначені посилки.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 11. цвітня 1916.

Ч. 23.

Ч. 2925. Відозва о жертви на захист українських сиріт в Перемишли.

Пересилаючи з нинішнім числом Вістника епарх. залучену ту відозву Комітету опіки над сиротами і виказ жертв надісланих по кінець марта с. р. на річ захисту українських сиріт в Перемишли, Еписк. Ординаріят з покликом на своє розпорядженє з 8. лютого 1916. Ч. 820. (Вістн. Еп. Ч. 1. з 1916.) і з 13. марта 1916. Ч. 1573. (літогр. куренда) на зашити поодиноких Всч. Отців, подає еше слідуєче поясненє:

Задачею Комітету опіки над сиротами по жертвах війни є передовсім зібрати точні викази всіх сиріт воєнних в епархії Перемискій і в тій ціли вислав вже Комітет відповідні друки до виповнення поодиноким Урядам парохіяльним.

Сироти ті, котрі з причини війни стратили своє огнище домашне, позбавлені зістали опіки потрібної, попали в нужду і недостаток, і не мають жадної певности належитого вихованя і забезпеченя собі самостійного становиска, бере Комітет в свою опіку, уміщує їх в покликаних до того інституціях, приютах, бурсах, посилає до шкіл публичних, віддає відтак одних на науку до ремесла, других до купецтва, інних до більших господарств а більше даровитих посилати ме до гімназії і тим способом подбає, щоби дитина тепер не відчувала своєї сумної долі сирітства а в будучности не стала нікому тягаром та була пожиточною для свого народу, краю і держави. Під сиротою воєнною отже треба розуміти кожду малолітну дитину, що стратила в часі сеї війни одно або обое родичів і то не тільки з безпосередної причини війни, прим. на пляцу бою або від кулі ворожої, але і посередної прим. коли батько або мати умерли з причини епідемій нанесеної війною, загнули в часі утечи перед наїздом ворожим, або евакуації, пропали без вісти, зістали полонені і т. п. Такі тільки діти і то від четвертого року житя приймає Комітет на вихованє і приміщує їх або по приютах і бурсах на провінції в повітових містах, де в тій ціли мають завязати ся повітові делегації або, де таких приютів і інститутів виховавчих не ма, приймає до головного Захисту українських сиріт в Перемишли, розділений на два відділи, осібно для хлопців і осібно для дівчат. Доси утримує Комітет в захисті перемискім 60 сиріт з ріжних повітів, принятих має вже других тільки, котрі по Святах Великодних приїдуть; кільком сиротам уміщеним по родині висилає місячні сталі запомоги а 24 сиріт утримує в захоронках і бурсах в Цеблові, Жужелю, Ярославю, Самборі і Жовкві і то не тільки діти селянські і міщанські, але також сироти по священниках, урядниках і учителях, які наслідком війни лягли предвчасно головами.

На жаль наслідком теперішної війни змогли ся так дуже нужда і недостаток в нашім народі, що кромі тих сиріт правдиво воєнних, зголошує ся поважне число дітей, котрі не підпадають під ту категорію, а котрих до захисту не прийняти годі, если хочемо

заховати їх при наших обряді і народі і не тратити нічого з нашого стану посідання під тим зглядом, бо як не у нас, то де інде їх радо приймуть і виховують, та не так, як би ми хотіли і належить ся. Та на такі сироти не-воєнні ц. к. Правительство не дає жадної субвенції, і їх Комітет приймає на власні фонди.

З тої отже причини, що Комітет опіки над сиротами приймив на виховане вже кільканайцять таких сиріт не-воєнних, за котрих цілковите утримане сам дбати мусить, а еше много з них приймати буде змушений, зі згляду, що і субвенції уділювані ц. к. Правительством на утримане воєнних сиріт при нинішній дорожнечі далеко не вистарчають, зі згляду, що гуманна і безінтересовна акція Комітету так дуже відповідає взнеслій заповіді Христовій о любови ближнього і обовязкови християньского вихованя молодіжи, Еписк. Ординаріят поручає еше раз як найгорячіше бачній увазі Всч. Духовенства справу Захисту сирітского в Перемишли, позволяє на датки одноразові на ту ціль з богатших скарбон церковних, запрашає по приміру інних деканатів до громадного вступленя в члени сеї християньскої і високо патріотичної інституції а відкликуючись до знаної жертволюбивости П. Т. Духовенства взиває до ревного збираня хотьби найменших жертв межи вірними, котрі з причини наступившого розділу запомог для жертв війни на дієцезії, присилати належить тільки до Еписк. Консисторії в Перемишли, щоби тим способом гріш зібраний в тутешній епархії, ішов на потреби сиріт з тутешної епархії походячих і кожда епархія дбала про свої потреби.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту
Перемишль, дня 18. цвітня 1916.

Ч. 24.

Ч. 3027. Про воєнне обезпеченє.

Ц. к. австрійский війсковий фонд вдів і сиріт під Найвизш. Протекторатом Єго ц. к. Апост. Величества отворив у Львові в будинку ц. к. Намісництва краєве бюро обезпечень воєнних для східної Галичини.

Незвичайна суспільна вага воєнного обезпеченя і далекоюсяглі єго наслідки для населеня спонукують визше сказане бюро звернути ся до Всч. Духовенства, щоби оно сю акцію після найліпших сил своїх попірало, населенє поучувало і внесеня на воєнні обезпеченя принимало. Основні постанови для воєнного обезпеченя є отсі:

I. Виплата суми обезпеченя. Обезпечену суму виплачує ся сейчас, накопи обезпечена особа умре якоюнебудь смертю (з виємом самовбійства) протягом року, від дня заключеня воєнного обезпеченя числячи.

Єсли обезпечений в дни зголошеня обезпеченя вже не жив, був ранений або хорий, звергає ся заплачену премію в цілости без потручень.

II. Висота премії. Премія за воєнне обезпеченє на один рік виносить:

а) для війскових в чинній службі або в резерві (в часі дванайцятьлітного законного обовязку служби 7% обезпеченої суми;

б) для повнячих службу при трені і санітетах як також для військових лікарів (о скільки вони не належать до загального ополчення) $5\frac{1}{2}\%$ обезпеченої суми;

в) для приналежних до загального ополчення (т. є. для всіх вислужених, що вже відбули 12-літ військової служби, і для всіх, що перше не служили у війську, а тепер зістали покликані до війська на основі поборів в часі війни) для жовнірів і офіцирів легіонів українських як також польських $4\frac{1}{2}\%$ обезпеченої суми;

г) для полонених в російській або італійській неволи (приймає ся лиш сих, від яких в послідних 4 місяцях була відомість, що є здорові) без огляду на се, чи належали до резерви чи до загального ополчення:

1) при обезпеченнях до висоти 2.000 К. 6%

2) при обезпеченнях висше 2.000 К. 7% обезпеченої суми;

ж) для військових урядників, рахункових офіцирів (Truppenrechnungsführer) інжинірів, веркмайстрів, приналежних до провянтових або робітничих відділів і інших некомбатантів і для т. зв. »форшпанів« $3\frac{1}{2}\%$ обезпеченої суми.

III. Виплата премії. Правильно треба премію заплатити нараз з гори при зголошеню внесеня на обезпеченє.

Родинам, що беруть державну підмогу на удержанє, позваляє на їх бажанє ц. к. Фонд заплатити премію в пяти місячних або десяти півмісячних ратах (відповідно до сего, в яких відступах часу беруть підмогу).

Н. пр. платить ся за обезпеченє в квоті 1000 К., о скільки ходить о резервіста, місячно по 14 К., півмісячно по 7 К., а єсли обезпечений належить до загального ополчення, місячно по 9 К., півмісячно по 4 К. 50 с.

Єсли родина хоче сплатити премію в ратах, мусить особа управнена після платничого аркуша до відбираня державної підмоги підписати, кромі внесеня на обезпеченє (жовта карта) єще квіт на зачет і особливші постанови про сплату премії в ратах.

IV. Продовженє воєнного обезпеченя або переміна на звичайне обезпеченє житеве.

а) Єслиби з кінцем однорічного часу обезпеченя воєнні події не скінчили ся (через заключенє мира, перемирє, і т. д.), а обезпечений оставби ще в військовій службі, можна без лікарских оглядин воєнне обезпеченє продовжити на дальший рік за заплатою такої самої премії, як за перший рік, хочби обезпечений в часі продовженя був хорий або ранений.

б) Єслиби воєнні операції скінчили ся або єслиби обезпечений перед упливом року обезпеченя з війська виступив. можна на бажанє перемінити воєнне обезпеченє на звичайне обезпеченє на жите обезпеченого або кого з єго рідні; при сій переміні вчисляє ся половину премії, заплаченої за воєнне обезпеченє до премії припадаючої за звичайне обезпеченє через цілий час обезпеченя.

Примір: Жінка обезпечує свого мужа, що служить при війську яко ополченець на 1000 К. Ціла премія вносить 45 К., на се жінка заплатила яко задаток 15 К. а осталу квоту 30 К. платити буде зачетом на запомогу на удержанє в 10 півмісячних ратах по 3 К. По заплаченю 4 півмісячних рат стратила жінка з якої небудь причини підмогу на удержанє і не платить дальших рат. В таким разі обезпеченє не пропадає а тільки змен-

шує ся сума забезпечення у відношеню заплачених рат до цілої премії — в тім випадку до 9/15-их або 3/5 суми забезпеченої т. є. місто 1000 К. отрималаби жінка на випадок смерти забезпеченого мужа 600 К.

Еписк. Ординаріят поручає Всч. Духовенству поучити населене своєї парохії о услівіях і важности забезпечення воєнного і заохочувати до як найчисленнійшої в нім участі та помагати людям виповнити потрібні внесеня на друках, які висше наведене Бюро готове є на кожде візване Всч. Урядам парохіяльним доставити.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.
Перемишль дня 18. цвѣтня 1916.

Ч. 25.

Ч. 3148. В справі понеханя на час війни звичаю виносів хліба на парастас.

Вис. ц. к. Намісництво під днем 21. марта 1916. Ч. 8470/3. А. О. прислало тут письмо слідуячого змісту:

„Після звіту одного з управителів Староства побирають гр. кат. Уряди парохіяльні за відправлене парастасів крім данини в готівці, також 3 бохонки хліба для пароха а оден для дяка. Декотрі парохії, передовсім в гірских околицях нагромадили в сей спосіб значні скількості хліба, переховуючи його масово по шпихлірах і коморах.

Хліб сей задля зсохнення не надає ся на поживу для людей, а парохи уживають його на кормлене худоби і свиней.

Звертаючи увагу Всесьвітлійшої Консистерії на нужденне положене нашого краю і на загальний брак збіжа і хліба для виживленя людей, маю честь просити Всесьвітлійшу Консистерію, аби зі згляду на виїмкові теперішні відносини, поручила всім урядам парохіяльним понехати сего звичаю на час війни, тим більше, що противить ся він обовязуючим законам, регулюючим зужите збіжа і виробів млинарских.

О виданих в тім напрямі зарядженях схоче Всесьвітлійша Консистерія ласкаво мене повідомити. За ц. к. Намісника: Гродзицкий“.

Уділяючи повизше до відома Всч. Духовенства поручає ся з огляду на вагу справи і так виїмкові відносини до повисшого зарядженя точно примінити ся.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.
Перемишль дня 21. цвѣтня 1916.

Ч. 26.

Ч. 3163. Запрошенє до підписки IV. австрійської воєнної позички.

На основі цісарского розпорядку з дня 4. серпня 1914. В. з. д. Ч. 202. в ціли переведеня кредитових операції для покритя видатків на надзвичайні війскові зарядженя з причини воєнних замотань, видає ся яко Четверту австр. воєнну позичку.

I. сороклітну вільну від оподаткованя 5^{1/2}% амортизаційну державну позичку і

II. вільні від оподаткування $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони, платні 1. червня 1923.

1.

Вільна від оподаткування $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційна державна позичка є поділена на серії по 5.000.000 К. і видає ся в відтинках по 100, 200, 1000, 10.000 і 20.000 К. Виставлені бони в німецькій мові, основний зміст тексту доданий є також в краєвих мовах і носять дату 16. цвітня 1916. р. Довжні листи виставлені на посідача, опроцентовані по $5\frac{1}{2}\%$ річно, почавши від 1. червня 1916, в піврічних ратах платних 1. червня і 1. грудня кожного року з долу і заосмотрені в 29 купонів, з яких перший платний 1. грудня 1916. і в оден тальон, на основі якого в свій час можна підняти дальші купони без жадних коштів або належитостей. Позичка буде сплачена в номінальній вартости а то через льосованє в роках 1922 до 1956, яке буде відбувати ся серями в грудни кожного року почавши від 1921. Вильосовані серії будуть оголошувані що року зараз по тягненю а виплата наступити-ме 1. червня по кождім льосованю. Опроцентованє вильосованих до сплати довжних листів погасає з днем платности капіталу. Виплата процентів, як також сплата державних довжних листів наступає без всякого відтягнення за доставленєм процентових купонів зглядно довжних листів в ц. к. Касі державних довгів у Відни. Купони задавняють ся протягом 6 літ, вильосовані або виповіджені довжні листи протягом 30 літ від речинця платности.

II.

Вільні від оподаткування $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони виставлені на посідача, видасть ся в відтинках по 1000, 5000, 10.000 і 50.000 К. Бони мають дату 16. цвітня 1916, виставлені в німецькій мові а основний зміст тексту доданий в краєвих мовах. Державні скарбові бони опроцентовані по $5\frac{1}{2}\%$ річно, почавши від 1. червня 1916 в піврічних ратах, платних 1. червня і 1. грудня кожного року з долу, будуть сплачені 1. червня 1923. Виплата процентів і сплата капіталу наступає без всякого відтягнення за предложенєм купонів зглядно скарбових бонів в ц. к. Касі державних довгів у Відни. Процентіві купони задавняють ся протягом 6 літ а державні скарбові бони пртягом 30 літ від дня платности.

Запрошенє до підписки.

Підписка починає ся 17. цвітня 1916. і буде замкнена 15. мая 1916. о 12. годині в полудне. Підписувати можна в ц. к. уряді поштової щадниці і його складницях (т. є. всі ц. к. поштові уряди) в всіх державних касах і урядах податкових, в австро-угорскім Банку і во всіх єго філіях і експозитурах, в земельнім банку у Львові, рускій щадниці в Перемишли як також во всіх банках і їх філіях в державі існуючих в урядових годинах кождої інституції. Условія підписки суть ось які:

1. Підписна ціла виносить для сороклітної $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційної державної позички 93% а для $5\frac{1}{2}\%$ державних скарбових бонів 95.50%.

2. Підписка наступає на формулярі зголошеня або листовно.

3. Ціну купна при підписках до 200 К. треба заплатити в цілій сумі зараз при зголошеню. При підписках висше 200 К. треба при зголошеню заплатити 10% номінальної вартости, 15. червня і 15. липня 1916. по 20%, 16. серпня 1916. 25% і 15. вересня 1916. решту дійсної вартости.

4. Відбір відтинків має наступити в тій самій інституції, в якій наступила підписка. Аж до виготовлення дефінітивних асигнат буде кожда інституція видавати підписчикам тимчасові квіти.

5. Австро-угорський банк і воєнна позичкова Каса дають за зложенем облігації сеї воєнної позички зглядно тимчасових квітів у застав до 75% номінальної вартости позичку по стої процентовій зниженій о $\frac{1}{2}$ проценту від кождочасової стоїи процентової. Ся знижена процентова стопа остане в силі до 31. грудня 1917. Названі два інститути дають позичку також на інші цінні папери по кождочасній офіційальній процентовій стої, коли позичувана сума служити має на вплату суми підписаної на основі сего запрошеня.

6. Воєнна позичкова Каса уповажняє також уділяти позички під застав гіпотечних вірительностей, які мають законне забезпеченє.

Супротив надзвичайно користної льокации капіталу після поданого ту проспекту, як і длятого, що обовязком кождої одиниці є в нинішній рішаючій хвилі прийти державі в поміч всіми средствами можливими, Еписк. Консисторія поручає П. Т. Духовенству як найгорячійше не тільки видатну участь в пропонованій субскрипції, але зі згляду на патриотичну ціль позички, розвинути інтензивну акцію і так з проповідниці як і при інших нагодах заохочувати людність до участі в субскрипції.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 27. цвітня 1916.

Ч. 27.

Ч. 3232. В справі так званого літнього часу в році 1916.

Висока Президія ц. к. Намісництва під днем 22. цвітня 1916. Ч. 6103/пр. прислала тут письмо ось такого змісту:

„В дневнику державних законів оголошено під Ч. 111, розпорядженє цілого Міністерства з 21. цвітня 1916 що до введеня так званого літнього часу в році 1916.

Щоби заощадити позістаючі до диспозиції для цілий освітлення опалові материяли, буде в австро-угорській монархії, в обсаджених нами обшарах Росії і Балкану, як також в німецькій державі і обсаджених нею ворожих обшарах, час в літі пересунений о одну годину. Супротив того день 1. мая 1916. розічне ся дня 30. цвітня 1916. в вечер о годині 11. після дотеперішного числення часу, день 30. вересня 1916. скінчить ся по годині сего припису в годину по півночи.

Зміна ся має на ціли уможливленє рационального вихіснованя денного сьвітла в літних місяцях.

О тім повідомляю Всесьвітлійший Ординаріят наслідком рескрипту Пана Міністра внутрішних справ з 16. цвітня 1916. Ч. 18374 з просьбою, о як найширше розповсюдненє відомости о сій зміні поміж людностию тамт. епархії, при помочи оголошень з проповідальниці в поодиноких парохіях, і т. п. щоби охоронити людність від евентуальних шкід, які моглиби повстати для неї наслідком спізнєня термінів в урядах, несьвідомости зміни годин руху залізничного, почтового і прочих.

Рівнож схоче Всесвітлійший Ординаріят зарядити, щоби находячі ся на вежах церков тамт. епархії годинники, зістали — о скілько можности — вже вночі з 30. цвѣтня на 1. мая в відношеню до уживаного дотепер в даній місцевости часу місцевого або залізничого, посунені о одну годину вперед і так позістали аж до кінця вересня.

В сих отже місцях, в яких місцевий час ріжнив ся дотепер від так званого середно-европейского часу, уживаного дотепер на залізницях та почтах, позістануть сі ріжниці в відношеню до нового часу залізничого зглядно почтового також в літі 1916. незмінені.

Головний натиск схоче Всесвітлійший Ординаріят положити на се, щоби підчинені парохіяльні уряди через зміну урядових годин або інших термінів, дотепер перестеріганих, не ударемнили успіхів сего зарядженя. За ц. к. Намісника: Гродзицкий“.

Подаючи повисше до відомости Всч. Духовенства поручає ся до дотичних заряджень точно примінити ся і сю справу підчиненім собі вірним основно пояснити.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 27. цвѣтня 1916.

Ч. 28.

Ч. 3241. Жертви на відбудову збурених і спалених в часі війни церковей.

На тутешне візванє з дня 15. жовтня 1915. Ч. 2156. (Ч. V. Вістн. епарх. з 1915. р.) надіслано ту на річ відбудови війною понищених церковей в дальшій тягу:

1. Уряд парохіяльний в Потеличи 40 К., в Девятири 30 К., в Міротині 79 К. 28 с., в Майдані сіняв. 45 К., в Любели 120 К., в Залужу 40 К., в Улицку 15 К., в Дмитровичах 20 К., в Бикові і Прусах 100 К. і в Вербіжи 30 К.

2. Уряд деканальний Ясликий 79 К. 20 с., Горожанський 100 К. і Бирчанський 25 К. Разом з виказаними в Ч. X. Вістника епарх. з 1915. жертвами вплинуло доси 1565 К. 34 с.

Зі згляду на дуже сумну дійсність, яку принесли послідні справозданя Всч. Урядів деканальних о стані парохії, після котрих в націй Епархії зістало збурених або спалених 94 церковей і 3 каплиці, так що нині вже і місця пізнати не можна, де они еще перед війною стояли, а 203 церковей і 12 богосл. каплиць зістали тяжко ушкоджених, зі згляду, що ті церкви в многих місцевостях, особливо в повітах мішаної людности, були одинокими твердинями, які тримали наш нарід при нашій обряді і народности, і що заходить конечна потреба чим скорше прийти з помочію в загрожених парохіях в будові бодай провізоричної каплиці, если не маємо нічого стратити з нашого стану посіданя, Еписк. Консистерія звертаючи увагу П. Т. Духовенства на поважну ситуацію і хвилю, еще раз горячо взиває до ревного збираня при кожній нагоді добровільних жертв на відбудову війною понищених церковей, позваляє зі скарбои богатших і війною не діткнених

церквей побирати на вспоможене упавших сестриць одноразові латки і жертви ті з ви-
разним їх призначенем надсилати впрост до Еп. Консисторії.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 26. цвітня 1916.

Ч. 29.

Ч. 2830. Забезпеченє предметів штуки находячих ся в посіданю церков.

За спонукою „ц. к. Центральної Комісії для береження намятників“ у Відни ма-
ють буги у свій час підняті стараня в ціли відзисканя неправно ворогом в часі війни за-
браних цінних предметів штуки.

Крім сего для убезпеченя артистичних предметів старинної церковної штуки на
будуче будуть споряджені по всіх церквах Епархії через окремі до сего покликані фа-
хові Комісії докладні інвентарі таких движимостей.

Сі міри змагаючі до належитого береження і докладної евіденції старинних діл
штуки, що находять ся в посіданю церков, точне їх списанє і стислий нагляд над ними
належить повитати з великим вдоволенем, бо они запобіжать утраті або змарнованю мно-
гих дорогоцінностей, а також видвигнуть неодно діло штуки з укритя і поневірки.

Епископска Консисторія поручає проте всему Всеч. парохіяльному Клирови, що-
би згаданим Комісіям в часі їх урядованя ішов ві всім на руку інформуючи докладно про
всі в звязи з сим діловодством стоячі квестії, щоби оказав Комісіям всі находячі ся
в церквах предмети штуки і так допоміг зі всего готовостию до точного переведеня сеї
культурної роботи.

Беручі участь в часі урядованя Комісій відпоручники Епископского Ординарія-
ту, що будуть до того поставлені, предложать відтак Епископській Консисторії точні звіти.

У звязи з сими наміреними зарядженнями Властей оголосила Еп. Консисторія
рішенє з дня 15. лютого 1916., Ч. 706. (Вістник ч. II.), котрим взивала Всеч. парохіяльні
Уряди, щоби доносили у відповідних звітах про утрачені в часі війни церковні движимо-
сти артистично-історичної вартости, акрім того щоби предкладали через деканальні Уряди
докладні викази всіх згаданих предметів штуки, коли такі в їх церквах находять ся.

В виду сего, що доси не предложили ще деякі Всч. деканальні Уряди тих спра-
воздань, — поручає Еп. Консисторія поновно покликанє рішенє як найскорше виконати.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 27. цвітня 1916.

Ч. 30.

Ч. 3318. В справі Богослуженя в наміреню св. Отця Папи Римского.

Правдивого приятеля пізнаємо в біді каже наша народна приповідка.

Таким правдивим приятелем для цілої людzkости по всі часи був св. Апостольський Римський Престол.

Де ходило о правду, о справедливість, там завжди підносив свій голос і лічив рани, які суспільности завдавала людzка злоба.

І в нинішніх сумних, воєнних часах, де то майже всі народи поділили ся на два ворожі табори, і дишуть до себе страшною ненавистею, де то цілі стоси трупів покривають боєвища, Намісник Христовий, Папа Римський, безнастанно підносить свій могутий голос і кличе до народів цілого сьвіта „Мир вам“ і в той спосіб хоче привернути їм ті добродійства, які приносить супокій і взаїмна любов.

І дасть Бог, що голос Сьвятійшого Отця знайде послух та що вже небавом закінчить ся сей страшний пролив крови.

Тож велика, щира подяка належить ся Сьвятійшому Отцеві за Єго Вітцівску печаливість около добра цілого сьвіта. Сю подяку найліпше окажемо через щирю молитву в Єго наміреню, котрою то молитвою підпремо всі шляхотні Єго заходи около привернення мира.

Кромі сего ми єще спеціально затягнули довг насупротив Їх Сьвятости.

Всім нам відомо, скільки то витерпів наш нарід і морально і материяльно в часі теперішної страшної війни.

І коли вже здавало ся, що ми марно пропадемо, Бог змилосердив ся над нами, зіслав людей доброї волі, котрі прийшли нам на поміч. До них в першій мірі належить теперішній Сьвятійший Отець, який в сих важких хвилях і нас огорнув Своєю Вітцівскою печаливістю і мимо прикрого фінансового положеня Апостольского Престола для наших найбільшніх жертвував — як знаємо — значнійший грошевий дар, котрий кромі сего, що злагодить нужду не одної нашої бідної вдови або сироти, ще підносить нас морально в очах других народів.

Вправді Еп. Ординаріят вже зложив подяку св. Отцеві за сей дар письмом, яке вислав на руки Їх Еміненції Апостольского Про-Нунція в Відни. Але годить ся ще в особливий спосіб заявити вдячність, любов і привязанє до Єго Сьвятости і до св. Апостольского Престола, годить ся перед цілим сьвітом зазначити, що ми під тим зглядом ніякому другому народови не уступаємо першеньства.

В виду сего Еп. Ординаріят уважає за відповідне зарядити ось що:

1.) Зараз в перву неділю по полученю сего письма всі Всч. оо. Дущпастирі відправлять торжественну Службу Божу в наміреню св. Отця;

2.) в проповіді голошеній на дотичній Службі Божій коротко і приступно належить представити народови науку о первенстві Папи Римского в Церкві Христовій, при чім належить згадати за добродійний вплив сеї інституції на справи цілого сьвіта;

3.) в часі богослуженя має відбутись складка на т. зв. „Петрів гріш“;

4.) по Службі Божій належить відсьпівати „Тебе Бога хвалим“ і уділити народови благословеня Найсв. Тайнами, по чім внести для Св. Отця трикратне многолітствіє.

Згадане богослуженє належить наперед заповісти і заохотити нарід, щоби численно приступав до св. Сповіді і св. Причастія в наміреню св. Отця.

5.) В суботу перед самим богослуженєм належить через чверть години звонити.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль, дня 29. цвітня 1916.

Хроніка.

Іменованя.

- Ч. 2896. Всеч. о. Комарницький Михайл, катехит школи виділ. им. Франц Іосифа в Перемишли. — Всеч. о. Мацюрак Стефан, катихит при дівочім лицєю в Перемишли. — Всеч. о. Василькевич Мокій, катихит школи виділ. муж. Франц Іосифа на Гарбарях в Перемишли ім. Совітниками Еп. Консистерії.
- Ч. 2946. Всеч. о. Несторович Лев професор релігії при гімназії з україн. язиком викладовим в Перемишли ім. референтом Еп. Консистерії.
- Ч. 2897. Всеч. о. Василькевич Мокій, катихит при школах виділ. муж. Франц Іосифа на Гарбарях в Перемишли — получив відличія крилошанські.
- Ч. 2290. Всеч. о. Малярчик Алексій получив кан. інституцію на парохію Ванівка.

Завідательства получили:

- Ч. 2290. о. Хруц Григорій в Избах дек. Мушинського.
- Ч. 2025. о. Марчак Баранський Омелян в Кунині дек. Жовківського.
- Ч. 2909. о. Малецкий Панталеймон в Летні дек. Дрогобицького.
- Ч. 2404. о. Коритко Сильвестер в Ветлині дек. Ярославського.
- Ч. 2406. о. Городиский Михайл в Більчи дек. Дрогобицького.
- Ч. 2822. о. Боровец Дмитрій в Михалевичах дек. Комарнянського.
- Ч. 3117. о. Гнатковский Омелян в Стебнику дек. Дрогобицького.
- Ч. 3180. о. Гумовский Николай в Уличнім дек. Дрогобицького.
- Ч. 3223. о. Колтунюк Іван в Крукеничих дек. Мостиского.

Некрологія:

- о. Федев Константин парох в Устриках гор. уп. 2/4 1916.
- о. Созанський Владислав парох в Летні уп. 3/4 1916.
- о. Черлюнчакевич Мирон парох в Крукеничах уп. 19/4 1914.

Души їх поручають ся свят. молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 29. цвітня 1916.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 20. червня

Ч. VI.

Ч. 31.

Ч. 2651. Виставлене метрик смерти осіб належачих до війська через духовенство цивільне.

Вис. ц. к. Намісництво під днем 27. марта 1916. Ч. XI. б. 61.006. прислало тут письмо слідуячого змісту:

„В часі теперішньої війни мусіло духовенство цивільне похоронити в районі операційнім много померших осіб належачих до ц. і к. армії, 'записуючи правдоподібно случаи смерти до цивільних книг метрикальних.

В наслідок рескрипту ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з 14. марта 1916. Ч. 31.141/15 упрашає ся Високопреподобний Ординарият, щоби в інтересі евіденції стану сили збройної як також в інтересі родин по поляглих схотів візвати підвладні Уряди парохіяльні, щоби виставляли і предложили Високопреподобному Ординариятowi ex offo витяги метрикальні всіх в часі війни записаних случаи смерти осіб належачих до ц. і к. війська, обох оборон краєвих ц. к. і кор. угор. Посполітого Ополченя, як також осіб цивільних занятих при Армії, і щоби в той спосіб поступовали також на будучність.

Метрики ті схоче Високопреподобний Ординарият відіслати взглядно відсилати до Апостольского Вікаріяту полевого. За ц. к. Намісника: Кадиі“.

Подаючи сей рескрипт до відомости Всечесного Духовенства, поручає ся безпроволочно надіслати до Еписк. Консистерії ex offo в лат. мові виставлені метрики смерти осіб належачих до війська, котрі в часі війни умерли в дотичній парохії Епархії Перемискої і були через пароха тоїж похоронені і записані до книг метрикальних.

Всечесним о. Деканам поручає ся рескрипт сей прочитати також на найблисшій соборчику деканальнім.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 5. мая 1916.

Ч. 32.

Ч. 4338. Відозва в справі збираня вовни і кавчуку.

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просьвіти з дня 10. мая 1916. до ч. 10745. оголошує слідуячу відозву в справі збираня вовни і кавчуку:

„Der ausserordentliche Bedarf an Textil- und Gummimaterialien für die Zwecke der Heeresausrüstung hat die Kriegsverwaltung veranlaßt, im Herbste v. J. eine Woll- und Kautschuksammlung in ganz Österreich durchzuführen, welche Dank der patriotischen Opferfreudigkeit aller Bevölkerungskreise, der zweckmäßigen Organisation und der hingebungsvollen Mitarbeit aller beteiligten Faktoren, insbesondere der Schule und kirchlichen Behörden, zu einem durchschlagenden Erfolg geführt hat.

Dieses günstige Ergebnis der vorjährigen Sammelaktion einerseits, der fortgesetzte große und äusserst dringende Bedarf an Altmaterial dieser Art für Heereszwecke andererseits veranlassen die Kriegsverwaltung, im Wege des Kriegsfürsorgeamtes auch heuer eine ähnliche Woll- und Kautschuksammlung in ganz Österreich zu veranstalten, mit derselben bewährten Organisation wie im Vorjahre und unter nachhaltiger Mitwirkung der staatlichen Behörde, insbesondere der Schulfaktoren.

Eine ganz besondere Bedeutung für das Gelingen dieses Sammelwerkes muß aber einer aufklärenden und werbenden Mitarbeit der kirchlichen Behörde beigemessen werden.

Ich beehre mich daher im Sinne einer vom Kriegsfürsorgeamte gegebenen Anregung das hochwürdigste Ordinariat zu ersuchen, in geeigneter Weise Veranlassung treffen zu wollen, auf daß die Seelsorger durch persönliche Einwirkung und durch das lebendige Wort auf die Bevölkerung Einfluß nehmen und zu einer möglichst regen Beteiligung an dieser Sammlung auffordern und daß auch in den Amtsblättern der Kirchenbehörden auf dieses patriotische Hilfswerk aufmerksam gemacht und dessen tatkräftige Förderung allen beteiligten Faktoren ans Herz gelegt werde. Der Minister für Kultus und Unterricht: Hussarek“

Подаючи повисше до відомости поручає ся Всч. съвященству по мисли повисшого на нарид і на молодіж шкільну впливати до содійствія в так патріотичнім ділі.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту

Перемишль, дня 23. мая 1916.

Ч. 33.

Ч. 4538. В справі реквізиції церковних дзвонів.

Вис. ц. к. Намісництво під днем 17. мая 1916. Ч. 14.621/3. А. О. прислало тут відпись розпорядження Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з дня 9. мая 1916. Ч. 631/К. У. М. слідуючого змісту:

„Die mit dem h. o. Erlasse vom 25. September 1915. Zl.: 2533/K. U. M. eingeleiteten Erhebungen sind nunmehr soweit vorgeschritten, dass in kürzester Frist die Abnahme der Kirchenglocken auf Grund der fertiggestellten Glockenlisten wird vorgenommen werden können. Die einzelnen bischöflichen Ordinariate bezw. Konsistorien haben — soviel bisher überblickt werden kann — in voller Würdigung der überragenden Bedeutung der Aktion für die vitalsten Interessen des Staates dem Bedarfe der Heeresverwaltung an Kriegsmetall in erforderlichen Masse Rechnung getragen. Desgleichen hat der evangelische Oberkirchenrat die Bereitstellung des Glockenmaterials der evangelischen Kirchen in einem den Bedürfnissen der Heeresverwaltung voll entsprechenden Ausmasse veranlasst.

Diese Haltung der Kirchlichen Oberbehörden sowie die bewährte Opferwilligkeit der Kirchenvermögenverwaltungen lässt es möglich erscheinen, dass eine formelle Requisition der Kirchenglocken auf Grund des Kriegsleistungsgesetzen wird vermieden und die Einziehung des verfügbaren Glocken-

materialies gegen Vergütung im Wege der freien Vereinbarung anstandslos wird durchgeführt werden können.

Damit nun schon im gegenwärtigen Zeitpunkte die nötigen Vorbereitungen getroffen werden können, beehre ich mich Eurer % im folgenden eine Darstellung zu geben, in welcher Weise die Durchführung der Aktion in Aussicht genommen ist.

Sobald die Glockenlisten eines Verwaltungsgebietes bzw. einer Diözese derart fertiggestellt sind, dass sie als geeignete Grundlage für die Durchführung der Glockenabnahme befunden werden, wird das Ministerium für Kultus und Unterricht eine Ausfertigung der betreffenden Glockenlisten an das Kriegsministerium leiten und eine zweite Ausfertigung direkt der betreffenden kirchlichen Oberbehörde zurückstellen; zugleich wird der politische Landeschef hievon in Kenntnis gesetzt werden.

Das Kriegsministerium wird die ihm zukommende Ausfertigung sogleich dem zuständigen Militärkommando übersenden. (Für den Etappenbereich wird naturgemäss an Stelle des Militärkommandos das bezügliche Etappenkommando treten.) Das Militärkommando seinerzeits, (welches über Weisung des Kriegsministeriums bereits Vorbereitungen zur Ausschreibung der mit der Abnahme der Glocken verbundenen Arbeiten getroffen hat) wird nach Erhalt der Glockenlisten sofort die bezügliche Offertverhandlung durchführen und nach Zuschlagerteilung mit der Abnahme beginnen.

Mit der Durchführung der Abnahme wird das Militärkommando einen Offizier, Landsturm-ingenieur oder Militärbeamten betrauen. Dieser Vertreter des Militärkommandos wird die Information erhalten, dass die Abnahme der Glocken auf Grund der an die Militärkommanden vom Kriegsministerium übersendeten Glockenlisten erfolgt, in welchen jene Glocken bezeichnet sind, welche einerseits zur Wahrung der dringendsten Kultusinteressen, andererseits vom Standpunkte der Denkmalpflege von der Abnahme auszunehmen sind.

Auf Grund dieser Listen setzt sich der Vertreter des Militärkommandos mit dem betreffenden Kirchengvorsteher ins Einvernehmen. Hiebei hat der Unternehmer, dem die Herabnahme der Glocken von der Heeresverwaltung übertragen werden soll, anwesend zu sein, damit die baulichen und technischen Massnahmen an Ort und Stelle besprochen und festgesetzt werden können.

Der Unternehmer wird verpflichtet werden, allfällige Bauschäden, die durch die Herabnahme der Glocken verursacht werden, auf seine Kosten binnen einer vom Militärkommando zu bestimmenden Frist zu beheben.

Zum Zwecke der Uebernahme ist das genaue Gewicht der Glocken durch den Vertreter des Militärkommandos in Anwesenheit des Kirchengvorstehers und des Unternehmers im geeigneten Zeitpunkte festzustellen. Abtrennbare Bestandteile, in deren Material kein Kupfer enthalten ist, (Aufhängevorrichtungen, Klöppel etc.) sind nicht zu übernehmen und daher auch nicht mitzuwägen. Hingegen sind eingegossene Bestandteile, wenn auch aus nichtkupferhältigem Materiale bestehend (Ring für den Klöppel etc.) mitzuwägen.

Die Uebergabe bzw. Uebernahme der Glocken hat protokollarisch zu erfolgen.

Das bezügliche Protokoll hat zu enthalten:

- a) Ort und Namen der betreffenden Kirche; (Angabe des Pfarrbezirkes und nähere Bezeichnung der Kirche),
- b) die Anzahl der übernommenen Glocken,
- c) das Gewicht derselben,
- d) den Vergütungspreis nach dem Einheitssatze von 4 K. pro Kg.,

e) die Benennung der Militärbehörde, welche die Vergütung für die abgelieferten Glocken dem Pfarramte anweisen wird.

Dieses Protokoll ist in 2 Gleichschriften auszufertigen, welche beide vom Kirchenvorsteher und dem Vertreter des Militärkommandos zu unterfertigen sind. Eine Gleichschrift ist für den Kirchenvorsteher bestimmt, die zweite übernimmt der Vertreter des Militärkommandos.

Wegen des Transportes der Glocken wird das Militärkommando das Nötige veranlassen. Mit der Herabnahme der Glocken wird in den grösseren Orten begonnen werden.

In Orten, an welchen sich Kirchen verschiedener Konfessionen befinden, wird die Abnahme der Glocken möglichst gleichzeitig durchgeführt werden.

Zu dem im vorstehenden geschilderten Vorgange bei der Abnahme der Glocken ist besonders hervorzuheben, dass die Kosten, welche infolge der Herabnahme der Glocken durch den Unternehmer erwachsen, von der Heeresverwaltung getragen werden. Ferner haftet die Heeresverwaltung der Kirchenverwaltung gegenüber für allfällige Bauschäden, welche durch die Herabnahme der Glocken verursacht werden. Der Heeresverwaltung gegenüber wird andererseits der Unternehmer verpflichtet werden, für die zeitrechte Behebung solcher Bauschäden zu sorgen und für die ordnungsmässige Durchführung solcher baulichen Arbeiten eine einjährige Haftung zu übernehmen.

Mit Rücksicht hierauf wird es den Kirchenvorstehern obliegen, etwaige nach Durchführung der Arbeiten zutage tretende bauliche Mängel dem Militärkommando sogleich, jedenfalls aber innerhalb der einjährigen Haftzeit des Unternehmers bekanntzugeben, da dem Unternehmer über diese Zeit hinaus eine Verpflichtung zur Behebung solcher Mängel nicht aufgebürdet werden könnte.

Der Abtransport der Glocken wird ausschliesslich Sache der Heeresverwaltung sein.

Der Kirchenverwaltung werden hienach aus der Abnahme der Glocken keinerlei Kosten erwachsen und es wird mithin die von der Heeresverwaltung nach dem Einheitssatze von 4 K. pro Kg. Glockenmetall zu leistende Vergütung ungeschmälert für die seinerzeitige Beschaffung von Ersatzglocken verfügbar bleiben.

Andererseits kann eine weitere Entschädigung insbesondere eine solche für etwa mit der seinerzeitigen Hinaufbeförderung der Ersatzglocken verbundene Bauschäden grundsätzlich nicht gewährt werden. Die Entschädigung für solche Schäden erscheint vielmehr in der obigen Vergütung deren Einheitssatz dementsprechend bemessen wurde, inbegriffen.

Wie oben erwähnt, wird gleichzeitig mit der Uebersendung der einen Ausfertigung der Glockenlisten an das Kriegsministerium, eine zweite Ausfertigung der Glockenlisten an die betreffenden kirchlichen Oberbehörden geleitet werden. Die kirchlichen Oberbehörden werden zugleich eingeladen werden, die einzelnen Kirchenvorsteher davon zu verständigen, welche Glocke nach Ausweis dieser als Grundlage für die Durchführung der Abnahme dienenden Glockenlisten zur Wahrung der Kultusinteressen, sowie von Standpunkte der Denkmalpflege von der Ablieferung auszunehmen sind.

Diese Verständigung wird am zweckmässigsten durch Rückleitung der Glockenausweise erfolgen, in welchen jene Glocken mit roter Tinte zu bezeichnen wären, welche nach Ausweis der Glockenlisten, aus den beiden erwähnten Gesichtspunkten bei der Kirche zu belassen sind, also von der Abgabe ausgeschlossen bleiben.

Die kirchlichen Oberbehörden werden ferner eingeladen werden, die Kirchenvorsteher anzuweisen, dass sie alle übrigen (also die nichtbezeichneten) Glocken an die Heeresverwaltung abgeben, weiters die Kirchenvorsteher über den Vorgang bei Durchführung der Glockenabnahme und speziell

darüber zu informieren, in welcher Weise sich die Vertreter des Militärkommandos mit ihnen ins Einvernehmen setzen werden. Demgemäss werden den Kirchenvorstehern seitens der kirchlichen Oberbehörden für ihre Mitwirkung bei der Abnahme die entsprechenden Weisungen zu erteilen und dieselben insbesondere aufmerksam zu machen sein, dass die für sie bestimmte Ausfertigung des Uebernahmeprotokolles im Pfarrarchive verwahrt und die an das Pfarramt einlangende Vergütung an die Kirchenkassa abgeführt werde. Es wird Vorsorge zu treffen sein, dass diese Vergütung als spezieller Fonds zur seinerzeitigen Beschaffung neuer Glocken fruchtbringend angelegt und verwaltet werde.

Da die Abnahme so rasch als es die militärischerseits zu treffenden Vorbereitungen gestatten, durchgeführt werden soll, dürfte nach Rückstellung der Glockenlisten für die Verständigung und Information der Kirchenvorsteher nur ein ganz kurzer Zeitraum zur Verfügung stehen und erscheint es deshalb geboten, dass die Kirchenbehörden schon jetzt von allen Einzelheiten des in Aussicht genommenen Vorganges in Kenntnis gesetzt und ersucht werden, alles vorzubereiten, was nach dem Gesagten beim Einlangen der massgebenden Glockenlisten von ihnen unverzüglich vorzukehren sein wird. Es werden also schon jetzt die Glockenausweise zum Zwecke der Rückstellung bereitzuhalten und eine entsprechende Mitteilung zwecks Information der Kirchenvorsteher vorzubereiten sein.

Ich ersuche demnach Eure $\%.$ mit aller möglichen Beschleunigung schon jetzt die Ordinariate in diesem Sinne zu begrüessen und dieselben zur tunlichst raschen Vorbereitung der vorerwähnten Massnahmen einzuladen.

Bezüglich der evangelischen Kirchen wird der evangelische Oberkirchenrat von hier aus entsprechend verständigt.

Hinsichtlich der staats- und kirchenbehördlichen Genehmigung der bezüglichen Veräusserungsakte bemerke ich, dass mit Rücksicht auf die Festsetzung der von der Heeresverwaltung zu leistenden Vergütung mit 4 K. pro Kg. die Erteilung einer generellen Veräusserungsgenehmigung seitens der kirchlichen Behörden wohl keinem Anstande begegnen dürfte und ermächtige ich Euere $\%.$ bei Vorliegen der kirchenbehördlichen Genehmigung zur Veräusserung gegen die Vergütung nach dem erwähnten Einheitssatze bezüglich aller jener Glocken zu erteilen, welche nach Ausweis der der Durchführung zugrunde gelegten Glockenlisten weder zur Wahrung der Kultusinteressen noch vom Standpunkte der Denkmalpflege von der Abgabe auszunehmen sind.

Das weiteren erscheint es empfehlenswert, dass von jenen Glocken, welche Inschriften, Gussmarken oder dgl. enthalten, nach Tunlichkeit Papierabklatsche bzw. Photographien der Inschriften etc. hergestellt werden.

Da die Anfertigung derartiger Abdrücke in den Sammelstellen, bzw. Einschmelzungsorten Schwierigkeiten begegnet, so werden die Vertreter der Militärkommanden seitens des Kriegsministeriums angewiesen, zur Herstellung solcher Abdrücke vor dem Abtransporte der Glocken Gelegenheit zu bieten und wird die Frage, wenn und wo solche gemacht werden sollen, fallweise im Einvernehmen der militärischen Organe mit den betreffenden kirchlichen Faktoren zu lösen sein.

Um eine sachgemässe Anfertigung der Abdrücke zu ermöglichen, wollen sich Eure $\%.$ einerseits mit dem Landeskonservator der Zentralkommission für Denkmalpflege und andererseits mit den kirchlichen Behörden diesbezüglich ins Einvernehmen setzen.— Der Minister für Kultus und Unterricht: Hussarek.“

Поручає ся Всч. Духовеньству належито познакомити ся зі змістом наведеного розпорядження і в данім случаю до него примінити ся.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Переминьль дня 9. червня 1916.

Ч. 34.

Ч. 4490. Уділенє власти всім урядам парохіяльним розрішати від кан. перепон супруж. голошеня оповідей і освяченого часу женихів валежачих до ц. к. Армії на час війни.

На прешене Всесвітлішого і Високопреподобного ц. к. Апостольского Вікаріяту полевого уділяє ся всім самостійним душпастирям (парохам, завідагелям парохій і сотрудникам самостійним) власти розрішати від кан. перепон супружих голошеня трех предбрачных оповідей і освяченого часу.

Се рішенє важне лише 1) на час війни 2) в случаях нетерпячих проволони, 3) если жених вже служить в ц. н. Армії або має бути в коротнім часї понкинаний до служби, і 4) если женихи одержать від ц. н. власти політичної таке розрішенє.

При кождім актї вінчаня уділенім на підставі повисших властей належить 1) занотувати: „на підставі власти уділеної Еписк. Ординариятом з дня 15. червня 1916. Ч. 4490 місцевий парох розрішив женихів від голошеня оповідей“, (або те саме по латині) 2) і о кождім случаю сюди донести.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 15. червня 1916.

Ч. 35.

Ч. 4786. В справі супружеств всіх військово-духовній власти підчинених осіб.

„K. und k. Apostolisches Feldvikariat

Nr. 34665.

Wien, am 26. Mai 1916.

Das Apostolische Feldvikariat wird fast täglich von den Zivilpfarrämtern um Vornahme der Aufgebote der Militärpersonen oder um Weiterleitung des Aufgebotsansuchens an den zuständigen Militärseelsorger ersucht unter der Begründung, daß dem ansuchenden Pfarramte die zur Verkündigung berufene Militärseelsorge unbekannt ist.

Das Apostolische Feldvikariat kann naturgemäß keine Aufgebote vornehmen; die Weiterleitung an die kompetente Seelsorge würde aber die Eheangelegenheit bedeutend verzögern, abgesehen davon, daß die zuständige Seelsorge aus dem einlangenden Gesuche der Zivilpfarrämter häufig nicht entnommen werden kann.

Um diesen Schwierigkeiten zu begegnen, hat das Apostolische Feldvikariat mit Zirkular-Erlaß Nr. 16455 von 8. Juni 1915 alle Feldsuperiorate der ganzen Monarchie auf Kriegsdauer ermächtigt, die Eheangelegenheiten aller der militärgeistlichen Jurisdiktion unterstehenden Personen, wenn sie auch in ihrem Bereiche nicht garnisonieren, über Ansuchen der Parteien oder Pfarrämter der eigenen Behandlung unterziehen zu dürfen.

Behufs Vereinfachung und Beschleunigung der Eheangelegenheiten während des Krieges erlaubt sich das Apostolische Feldvikariat das höfliche Ansuchen zu stellen, die unterstehenden Seelsorger mit der Weisung hievon in Kenntnis setzen zu wollen, daß sie sich um Vornahme von Aufgeboten der Militärpersonen, deren zuständige Seelsorge ihnen unbekannt ist, stets an das nächste k. u. k. Feldsuperiorat zu wenden hätten.“

Повисше подаєсь Всечестному Духовеньству до відомости і відповідного в данім случаю застосованя ся.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 15. червня 1916.

Ч. 4329. В справі висилання грошей по за границі краю.

Вис. ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти подало ту слідуєче до відомости і набуданя:

„Z. 1684/K. U. M.

Wien, am 5. Mai 1916.

Versendung von Sammlungsgeldern in Ausland. An sämtliche katholische Ordinariate und griechisch-orientalische Konsistorien und an den evangelischen Oberkirchenrat.

Es wurde in Erfahrung gebracht, dass ein grösserer Geldbetrag, der das Ergebnis einer in einer Diözese zu Gunsten der Katholiken Polens eingeleiteten Sammlung bildete, durch das betreffende Ordinariat der Schweizer Nationalbank in Lausanne auf Rechnung des „Comité genèrel de secours pour les victimes de la guerre en Pologne“ in Vevey übersandt wurde.

Ich glaube bemerken zu sollen, dass eine Abführung von in Oesterreich gesammelten Spenden direkt an die inländischen Hilfskomitees, eventuell auch an die staatlichen oder kirchlichen Behörden unseren Interessen weit besser entsprechen würde als die Absendung derselben ins Ausland, die schon aus folgenden Gründen für uns abträglich erscheint:

Erstens ist dadurch die Möglichkeit gegeben, dass die gesammelten Geldern nicht den in Galizien oder im k. u. k. Okkupationsgebiete lebenden Polen zugute kommen, da das „Comité“ auch Beziehungen mit Posen und dem deutschen Okkupationsgebiete unterhält.

Zweitens wird dadurch, dass die Spenden erst auf dem Umwege über das Ausland an ihren Bestimmungsort gelangen, der Ursprung derselben verwischt, während doch gerade die Tatsache, dass die Gaben der Opferwilligkeit der österreichischen Bevölkerung zu verdanken sind, ins rechte Licht gesetzt werden sollte. Schliesslich ist auch die Möglichkeit nicht von der Hand zu weisen, dass die Gelder durch das „Comité“ nicht bloss wohltätigen sondern vielleicht auch unschädlichen politischen Zwecken zugeführt werden.

Da die Vermutung nahe liegt, dass der oberwähnte Fall der Versendung der in Oesterreich gesammelten Spenden ins Ausland nicht vereinzelt dastehen dürfte, beehre ich mich auf das im Vorstehenden Ausgeführte die Aufmerksamkeit des % zu lenken und daran das Ersuchen zu knüpfen, wegen Vermeidung bzw. Abstellung des geschilderten Vorgehens auch die unterstehenden kirchlichen Organe entsprechend verständigen zu wollen. — Der Minister für Kultus und Unterricht: Hussarek.“

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 17. червня 1916.

Ч. 4912. Жертва книги св. Евангелія і фелона для убогої церкви.

З одної парохії в тутешній Епархії прислано до Еписк. Ординаріату старшу книгу св. Евангелія і старший фелон яко жертву для церкви, котра потерпіла в часі воєнним значну шкоду і тепер не посідає книги св. Евангелія і ніякого фелона а паро

хіяне зубожілі не мають на разі фондів на сиравлене найпотребнійших книг, посудів і знарядів до церк. Богослуженя.

Рефлектуючі на сю жертву Всч. оо. Душнастирі зволють посредством Уряду деканального предложити ту відповідно умитивоване прошене.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль, дня 16. червня 1916.

Хроніка.

Ч. 4853. Всч. о. Коленський Володимир парох в Терлі, ім. завідателем деканата Старосільського.

Завідательства получили:

Ч. 4767. о. Лашічак Віктор в Старій Соли і доїздж. парохіі в Ляшках мурованих.

Ч. 4905. о. Мельник Лев в Тренчи і доїздж. в Межибродю.

Некрольогія:

о. Калимон Михайл парох в Кальникові уп. 19. цвѣтня 1916.

о. Карпяк Ярослав катихит шкіл виділ. в Дрогобичи уп. 3. мая 1916.

о. Касюрак Евстахий парох в Шумячи уп. 5. мая 1916.

о. Раставецкий Адольф парох в Ліщаві гор. уп. 11. мая 1916.

о. Грицикевич Константин парох в Старій Соли уп. 29. мая 1916.

Души їх поручають ся свят. молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль дня 18. червня 1916.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 11. липня

Ч. VII.

Ч. 38.

Ч. 5263. В справі віроісповідній і супружій мешканців обшарів російської держави окупованих через ц. і к. Армію.

Від кількох оо. Настоятелів парохій тутешної Епархії сумежних з обшарами російської держави окупованими через ц. і к. Армію прийшли запити, до котрої світської влади мають удавати ся мешканці згаданих обшарів, навернувши ся зі схизми на католицьку релігію в нашій обряді, о розрешенє від супружних перепон і в загалі в справах віроісповідних.

Еп. Ординарият відніс ся в дотичній справі до Високого ц. к. Намісництва, а се під днем 20. червня 1916. Ч. 7128/пр. прислало тут ось таку відповідь:

»На цінну відозву з дня 5. мая 1916. Ч. 3571. повідомляє ся Високопреподобний Ординарият, що в справах віроісповідних і супружеских, винні мешканці обшарів Держави Російської окупованих через ц. і к. Армію відносити ся до властивої ц. і к. окружної Коменди, зглядно до ц. і к. генерального Губернаторства в Люблині. За ц. к. Намісника: Кадії.«

Отсе подає ся до відомости Всч. Духовенства в ціли захованя в даних случаях.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 4. липня 1916.

Ч. 39.

Ч. 5329. В справі резиденції Всч. оо. Душпастирів.

До найважніших обовязків кожного душпастиря належить мешкати при своїй церкві згл. своїх вірних.

Сей обовязок в особливий спосіб тяжить на душпастирях в часі епідемії і в часі війни, так як тогди нарід найбільше потребує їх помочи. По сім, чи святик належито сповняє сей обовязок, чи ні, пізнаємо, чи є правдивим, ревним душпастирем, чи лише наємником. Бож. Спаситель виразно заявляє: Пастырь добрый дѣшитъ свою полагаетъ за овцы: и наемникъ, иже несть пастырь, видить волка грядуща, и оставляетъ овцы, и бѣгаетъ: и волкъ распѣдитъ овцы. и наемникъ бѣжить, яко наемникъ есть, и не радить о овцахъ. (Іоа. 10, 11—13.)

Епископский Ординарият опираючись на повисше сказанім, як також на рішеннях Собору Тридентского (Sess. 23. 1. cap. de reform.) і Синодів провінціональних Замойского (Tit. X, de parochis) та Львівського (титул VII, гл. VI. о парохах т. 6) — поновляє тутешнє розпорядженє з дня 9. серпня 1914. Ч. 332/орд. (Вістник епарх. Ч. X. ст. 85), котрим приказує ся, щоби всі Всч. оо. Душпастирі і в найприкрійших хвилях цілий час витревали на своїх становисках і під ніяким услівем самовільно не опускали своєї пастви.

Досвід з теперішної війни наглядно учить, що вірні в парохіях опущених через своїх душпастирів ноносять страшну душевну страту, відчужують ся від св. католицької Церкви і попадають в ріжні тяжкі пороки.

Еп. Ординарият має повну надію, що ані оден сьвященик нашої Епархії в той спосіб не скривдить своєї пастви, але в евентуальних і найтяжших обставинах неустрашимо сповнить свій обовязок і через своє щиро католицьке, апостольське, геройське поведене стане для вірних заборолом проти всякого зла та розрадою в прикрих хвилях.

Послухаймо слів Спасителя: *Не бойтеся отъ убивающихъ тѣло, дѣши же не могущихъ убити: бойтеся са же паче могущаго и дѣши и тѣло погубити въ гвѣниѣ.* (Мат. 10, 28).]

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 2. липня 1916.

Ч. 40.

Ч. 5216. О діяльности тов. „Дністер“ і о обезпеченю в нім церквей і будинків парохіяльних.

Дирекция тов. »Дністер« предкладаючи ту звіт і замкнене рахунків товариства взаімних сбезпечень і вз. кредиту »Дністер« за роки 1914 і 1915, приняті і затверджені загальними зборами сих двох товариств дня 30 мая с. р. відносить ся ту з слідуючою відозвою:

»Всесвітлійший і Високопреподобний Епископский Ординариате! Маємо честь предложити до Вселаскавійшої відомости звіт і замкнення рахунків Товариства взаімних обезпечень і взаімного кредиту »Дністер« за роки 1914 і 1915, приняті і затверджені Загальними Зборами дня 30. мая с. р.

Долучений звіт доказує, що Товариства наші, мимо воєнної хуртовини стоять на сильних підставах.

З білянсових надвижок Тов. взаімних обезпечень в сумі К. 53.477 — рішили Загальні Збори по дотованю фондів резервового, пенсійного і спеціального на звороти — призначити на публичні добродійні і загально пожиточні ціли до розпорядимости Надзираючої Ради К. 10.000.

З зисків Тов. взаімного кредиту в сумі К. 29.627.22 рішили Загальні Збори по дотованю резервових фондів призначити К. 8.000 — на добродійні ціли до розпорядимости Надзираючої Ради.

Надзираюча Рада призначила частію з Товариства обезпечень, частію з Товариства кредитового на богоугодні церковні, духовні або споріднені ціли: Тов. св. Петра всіх трех Епархій К. 2.400.—, Фондам вдів і сиріт по сьвящениках К. 600.—, СС. Ва-

силиянкам і Службницям К. 400.—, Тов. взаємної помочи дяків всіх трех Епархій К. 600.— і для Национального Музея у Львові, в яким хоронить ся головно церковна старина К. 1.000.—.

Не вчисляючи сих датків розділила Надзираюча Рада вже по koniecь 1915. року на церкви К. 36.634.—, Тов. взаімн. помочи дяків К. 6.930.—, СС. Службницям і Васи-лиянкам та Товариствам добродійним К. 11.756.—, Бурсам і шкільним помочам К. 78.230.—, на школи К. 39 411.— а загально розділило Товариство по кінець 1915. року на народні публичні добродійні ціли К. 261.754.—.

Дякуючи за вселаскавійшу дотеперішну опіку над нашим Товариством просимо ласкаво пригадати урядам деканальним справу перенесеня обезначеня церков і будинків парохіяльних до нашого Товариства, бо тіж єще не всі обезпечені в нашім Товаристві.»

В виду таких жертв на наші церковні і їм споріднені ціли, яких жадне інне то-вариство асекураційне доси не давало, Еписк. Ординарият з покликом на тут. рішення з 25. листопада 1911. Ч. 7166 і з 12. листопада 1912. Ч, 6624 поручає як найгорячійше Всч. Духовеньству, П. Т. Комітетам парохіяльним, зверхностям громадским і всім вірним тут. епархії обезпечити всі церкви і будинки парохіяльні а по можности і приватні вла-ности в тім одинокім нашім народнім товаристві асекураційнім. Най кожда одиниця в загалі а кождий душпастир в особенности в імя карности народної наслідує примір, який другі народи в тім згляді давно нам подають.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль, дня 2. липня 1916.

Ч. 41.

Ч. 5120. В справі вінкульованя облігації IV. позички воєнної.

Ц. к. Дирекция довгу державного в Відни зауділила ту слідує розпорядженє під датою 8. червня с. р. Ч. 4949/15:

„An das gr. kath. bisch. Konsistorium Przemyśl. — Unter Bezugnahme auf die h. o. Zu-chriften vom 12/2 1915 Zl. 1149, vom 2/7 1915 Zl. 4979 und vom 15/11 1915 Zl. 8833 beehrt sich die Direktion der Staatsschuld dem Konsistorium zur Kenntnis zu bringen, dass auch die Vinkulierung der am 1. Juni 1923 zurückzahlbaren 5½% Staatsschatzscheine (IV. Kriegsanleihe) bzw. die Anschrei-bung dieser Titres auf Femen in analoger Weise wie bei den früheren Kriegsanleihen gleichfalls schon auf Grund der Interimsscheine für diese Obligationen bewirkt werden kann.

Im Falle des Einschreitens um derartige Vinkulierungen werden die Namensobligationen (Vinkulierten Stücke) gegen Vorlage und Einziehung der ordnungsgemäss ausgestellten und mit der Stampiglie der betreffenden Zeichnungsstelle versehenen Interimsscheine auf solche Beträge ausgefer-tigt werden, welche durch beigebrachte Interimsscheine voll bedeckt sind.

Die Interimsscheine über gezeichnete 5½% Staatsschatzscheine (IV. Kriegsanleihe) wären bei der Liquidatur für die Staatsschuld in Wien, I. Singerstrasse 17 einzureichen, bzw. im Wege der Finanzlandeskassen oder Steuerämter in die Staatsschuldenkasse in Wien samt den vorgeschriebenen Verzeichnissen unter genauer Angabe des Vinkulums (Eigentums- und Zinsenbezugsrechtes) einzusenden.

Sollten die Interimsscheine den Parteien noch nicht zur Verfügung stehen, so wären dieselben vorerst bei den betreffenden Zeichnungsstellen ehestens zu beheben bzw. es wären die Zeichnungsstellen — insbesondere auch in Fällen der Lombardierung der gezeichneten Titres — von den Parteien zur Einsendung der Interimsscheine zwecks Ausstellung der vinkulierten Effekten zu veranlassen.

Da es aus den bereits wiederholt berufenen Gründen — vor allem im Interesse der Verwaltungsökonomie (um die Herstellung einer zu grossen Zahl von Überbringerstücken zu vermeiden) höchst wünschenswert erscheint, dass auch hinsichtlich der 5½% Staatsschatzscheine der IV. Kriegsanleihe Vinkulierungen im weitestgehenden Ausmasse noch vor Ausgabe der Überbringertitres auf Grund der Interimsscheine vorgenommen werden, wird an das H. gr. kath. bischöfl. Konsistorium das dringende Ersuchen gerichtet, bereits d. malen derauf Einfluss zu nehmen, dass die Fonds-, Stiftungs- und Kirchenverwaltungen, Gemeinden, Ortsschulräte, Korporationen etc., welche die Vinkulierung der von ihnen gezeichneten Staatsschatzscheine in Aussicht nehmen oder nach den bestehenden Vorschriften dazu verpflichtet sind, ehestens um die Vinkulierung auf Grund der Interimsscheine einschreiten

Was die Obligationen der vierzigjährigen 5½% amortisablen Staatsanleihe anbelangt, so ist eine Vinkulierung dieser Titres auf Grund von Interimsscheinen vor Ausgabe der Überbringerpapiere wegen Bezeichnung der auszufertigenden Namens-Obligation mit der entsprechenden Serie nicht durchführbar.

Die Ausfertigung von Namenstitres dieser Anleihe wird daher nur gegen Einziehung der Inhabertitres stattfinden, wobei die Namenstitres mit der Serie der eingereichten Überbringertitel versehen werden.

Zur Vereinfachung der Manipulation bei Ausstellung von Namensobligationen erscheint es erwünscht, dass für eine Partei möglichst Obligationen der gleichen Serie eingereicht werden.

Die Einsendung von Interimsscheinen über Obligationen der 40 jähr. amortisablen Staatsanleihe an die Staatsschuldenkasse bzw. Liquidatur für die Staatsschuld zwecks Ausfertigung vinkulierter Stücke hat daher zu unterbleiben.

Die genannten Stellen erhalten unter einem den Auftrag, die bisher dort eingelangten derartigen Interimsscheine an die Einreichungsstellen bzw. an die Parteien zurückzusenden.

Der k. k. Ministerialrat und Vorstand: Loy.“

То уділяє ся Всч. Духовеньству до відомости і застосованя ся.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 5. липня 1916.

Ч. 42.

Ч. 5313. Вплинувші жертви на Петрів гріш.

Яко дар любви для св. Отця надіслали в Коронах:

а) в р. 1914: Уряди деканальні: Самбірський 43'51, Куликівський 16, Яворівський 40'—, Олещицький 11'—, Сяніцький 13'10, Варяжський 46'36, Мостиский 35'50, Яворівський 5, Дрогобицький 105'58, Угнівський 43'08, Яворівський 59'06, Дукляньський 34.

Уряда парохіяльні в: Себечові 7, Дубні 18'47, Самборі 17'06, Стебнику 6, Вишатицах 4, Трійці 8'60, Полонній 7'30, Германовичах 2, оо. Куцій Даниїл 5'20, Телеп Андрей 5.

б) в р. 1915: Катедр. Уряд парохіяльний Перемиський 253, Уряд парохіяльний в Сеньковій Воли 6'03, Члени Капітули 100.

в) в р. 1916. Уряди деканальні: Ярославський 65'13, Горожанський 97, Ярославський 129, Олещицький 10, Куликівський 117.

Уряди парохіяльні в: Перемишлі 190'12, Сокали 35, Тарнавці дек. Каньчуцк. 20, Крамарівці 10, Чертежи 10, Прусіку 8, Вацовачах 13'91, Девятирі 30, Стар. Самборі 25, Залужу дек. Ольховецк. 12, Липівці дек. Любачів. 8, Тиряві волос. з Пашовою 6, Щуткові 10, Пятковій 32, Жегестові 37'09, Поворознику 10, Війковій 10, Нисмичах 4, Зубкові 48, Раві рус. 33, Голім 65'64, Дубрівці 20, Сприні 18'28, Тиряві волоскій 5, Полкинях 30, Бонарівці 8'40, Корениці 12'17, Лужку 38'50, Викотах 12, Бикові дек. Мокрянсь. 25, Опарівці 21, Явірках 20, Воли цеклинсь. 13'60, Черняві 25, Старяві 25, Скопові 51, Ріпчицях 50, Бараньчицях 45'47, Волощи 30, Блажові 10'40, Топільниці 10, Головску 8, Шоломиничах 7'20, Гочві 30, Мацошині 130, Дмитровичах 8, Дублянах 50, Дубні 27'77, Волошиновій 53, Мостах великих 54'05, Арламівській Воли 40, Варяжи 35, Лаврові 25, Стібні 23'26, Гусакові 20, Фульштині 20, Тісній 20, Литині 18'25, Тулиголовах 12, Яворові 35, Модричи 40, Цеперові 18'70, Яксманичах 16, Смерекові 15, Залкті 10, Балигороді 10, Довжневі 10'80, Камінці лісній і Руді лісній 140, Кракові 35, Шляхтовій 5, Оровім 60, Загірю дек. Ольхов. 9'54, Любели 44'79, Жужелю 100, Камінці Липник 64'11, Осердові 30, Війтковій 28, Сіняві дек. Яросл. 21, Глинську 10, Мшанци 22'52, Гуменци і Чаплях 10, Раві рус. і Камінці Старе село 50, Жовкві 103'12, Урожи 54, Улазові 45, Хлиплях 15, Ветлині дек. Балигор. 14, Княжиполи 5'78, Стрільбичах 5, Тепличах 15, Хороброві 20, Лабовій 36'50, Зіболках 73, Прислопі 10'40, Іскани 12, Галівці 13, Підгайчиках 15, Далювій 25, Крехові 20, Любачові 45, Себечові 42'80, Фльоринці 40, Сернах 40, Любинях 40, Соколі 20, Вислоку горішн. і нижн. 12'30, Монастирци з доч. Безмигова 10, Новосільцях 48, Бикові дек. Мост. 40, Опаці 10, Угринові 37, Монастирци 23, Лїнині малій і великій 15'04, Ляшках мурованих 12, Мужилевичах 10, Милику 8, Яворі 7, Біличу долішнім 5, Кривчи 99, Комарні 90, Полонній 19'76, Билині вел. 50, Вільці Куниньській 100, Угерцях незаб. 48'68, Климківці—Лосю 40, Торках дек. Перем. загор. 20, Тершові 38'20. Волосянці великій 10, Чорній 7, Ясінці масювій 53'74, Більчу 47'52, Завадці дек. Яслиск. 25'13, Пулавах 10.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль дня 27. червня 1916.

Ч. 43.

Ч. 5433. Виказ жертв вплинувших на Захист сиріт по жертвах війни Перемиської Епархії (в коронах) по конець червня 1916.

(Дальше.)

Ученики укр. гімназії з представлення 50 К., ті самі з концерту Шевч. 148 К. 83 с., А. Логінська 15'20 К., о. А. Макар 6 К., Ол. Колодїй 3 К., Громада Довжнів 17'80 К., Гром. Вишків 12'10 К., Гром. Винники 9'10 К., Пар. Більче 20'40 К., Гром. Хохлів 7'10 К., Ур. пар. Дубровиця 20 К., Ур. пар. Шляхтова 31 К., Ур. пар. Мости великі від Н. Н. 600 К., о. І. Качмар 75 К., Деканат Любачів 36'06 К., о. А. Макар 30 К., Ур. пар. Буців 34'40 К., Ур. пар. Цвїжик 43 К., Ц. к. Суд Підбуж 295'14 К., Ур. пар. Райтаровичі 100 К., о. І. Титар 20 К., о. В. Горницький 5 К., Гр. кат. Капітула 200 К.,

рад. Стебельський 10 К., о. О. Мартинович 3 К., Др. Гаас Данило 10 К., А. Алиськевич 2 К., Е. Форостина 1 К., Івашкевич Д. 1 К., Баковій 1 К., Фріцганд Ш. 50 с., Годованець П. 50 с., Р. Гамчикевич 50 с., Малиновський С., о. Несторович, Зарицький С., Тайх Г., Вахнянин К., Греголинський Д., Зубрицький С., Терлецький М., Котецький С., Поповський Н., Вахнянин Б., Проців В., Зубрицький В., о. Миртинович О. по 50 сот., І. Мануляк, П. Горницький, Т. Коростіль, О. Авдикевич по 1 К., Збірка в церкві Добромиль 120 К., церков Тарнава 13'46 К., Ляцке 24'78 К., Др. М. Кочиркевич 2 К., о. І. Пастернак 86 К., о. П. Мекелита 26 К., о. В. Ціховляс 29 К., о. Ю Крупа 1'50 К., Крупова О. 1'50 К., о. Артемишин О. 12 К., Парохіяне 48 К., Диків старий 100 К., Ур. пар. Ременів 40, Ур. пар. Стронятин 50 К., Ур. пар. Полкині 100 К., Й. Шлян 1 К., П. Маслій 50 с., Булич А. 6 К., о. Т. Попель 6 К., А. Попелева 6 К., Ур. пар. Куликів 61 К., Ур. пар. Ждиня 16'60 К., Ур. пар. Конечна 13'88 К., Збірка церковна Ластівки 25 К., З церкви катедр. за цвітень 100 К., о. І. М'який 5 К., М. Галушка 2 К., Укр. ком. в Підбужи 100 К., К. Мисливець 4 К., К. Білевич 20 К., о. І. Голічек 10 К., о. С. Кишик 6 К., о. М. Ріпецький 96 К., о. Ю. Крупа 152'77 К., о. І. Погорецький 86 К., о. С. Онишкевич 40 К., Др. І. Грицай 1'50 К., Процесовички Голод і Холод 40 К., о. Омельнянський 2 К., о. І. Іваньо 10'93 К., О. Крук 20 К., о. П.Процько 1'50, Вербіжзб. 15К., А. Миколів 2 К., М. Жмія 1 К., Церков Хлівчани 22 К., о. Круликовський 6 К., О. і О. Кульчицькі 3 К., Др. Кочиркевич 2 К., А. Алиськевич 2 К., Ур. пар. Дубно 51'45 К., Гром. Доли 10 К., П. Кульчицький 2 К., Н. Зибликевич 2 К., А. Николаевич 4 К., О. Горницький 4'24 К., О. Ліщинський 2 К., Н. Клїш 4 К., Ф. Панасяк 10 К., І. Татомір 2 К., О. Войтек 2 К., о. Я. Яхно 4 К., о. А. Козаневич 5 К., С. Процик 6 К., І. Мишаць 19'94 К., М. Ворон 23 К., К. Київ 1 К., Д. Сушко 1 К., А. Дуб 1'20 К., Ф. Багрій 3 К., Н. Гвоздецький 1 К., о. С. Кішик 40+2'20+2+18'60+8 К., Г. Янів 20 К., М. Янів 2 К., о. Тимчишин Гр. 6 К., о. Я. Косоноцький 10 К., Ур. пар. Чорна 23'22 К., Ур. пар. Сушиця рик. 20 К., Ур. пар. Царинське 29'63 К., Ур. пар. Камінка нова 100 К., Ком. сирітський Турка 50 К., Парохія Бабина і Пиняни 127'70 К., Т. Федевич 80 с., о. Н. Чабан 6 К., о. М. Вільчанський 20 К., Ур. пар. Вислок 49 К., Ур. пар. Сокаль 115'20 К., Ур. пар. Улично 58'67 К., Ур. пар. Буців 50 К., Н. Н. 40 К., Ур. пар. Монастирець 42 60 К., Ур. пар. Ростоків вел. 140 К., о. Ю. М'який 20 К., Ур. пар. Майдан сін. 50 К., о. М. Наклович 20 К., Лицеантки — дохід з Шевч. конц. 80 К., П. Бонтала 2 К., Банак К., В. Клек, А. Гарасим по 1 К., Я. Цьвяк 70 с., К. Клак 40 с., К. Свинчак 60 с., Е. Мурдза, К. Бабяк, К. Дзяд, А. Клак, К. Цьвек, А. Сеньковська по 1 К., К. Кита 60 с., К. Федина 1 К., М. Кравв 2 К., М. Сеньковська 1 К., І. Медицький 10 К., Ф. Цьвек 50 с., Т. Живоронко 24 с., Д. Броварний 24 с., о. В. Вербенець 1'50 К., о. Мазяр 66'60 К., Ур. пар. Вацовичі 12'67 К., Ур. пар. Порохник 10 К., Ур. пар. Крамарівка 10 К., Ур. пар. Гушків 20 К., Ур. пар. Царинське 82'30 К., М. Урусский, О. Левкевич, О. Савицька, С. Лівчак по 25 К., Й. Дорикевич 2 К., Гуднич Ом. 1 К., В. Сумик 50 с., С. Антоняк 1 К., А. Логінська 1 К., о. І. Филипович 10 К., о. Н. Булик 30 К., о. Я. Захарияевич 10'06 К., Ур. пар. Бітля 10 К., О. Назаревич 6 К., Ур. пар. Олешичі 30 К., о. І. Кашубинський 50 К., о. І. Погорецький 49 К., о. О. Малецький 6 К., Парохія Балигород 12 К., Ур. дек. Губичі 132 К., Парохія Мости вел. 200 К., Парохія Гонятичі 16 К., Ю.

Назаревич два перстені, Уч. І. ліцеальної 8'74 К., ІІІ. ліц. 3 К., ІV. ліц. 7'70 К., Громада Камінка 18 К., о. В. Ясеницький 16 К., о. Ів. Пляцко 56 К., М. Демчук 1 К., Р. Дмоховський 1'50 К., Др. Т. Кормош 2 К., Куник 1 К., о. М. Мриц 2 К., М. Марко 50 с., О. Ціпановска 1'50 К., М. Терлецький, А. Сабат, В. Зубрицький, Д. Івашкевич, о. Е. Кормош, С. Малиновський, Б. і К. Вахнянин, М. Терлецький, Е. Форостина. С. Бобеляк, П. Годованець, по 50 с., Др. Шпрінгер, Новак, Е. Форостина, майор Тофан, А. Аліськевич, С. Зарицький, В. Проців, О. Авдикович, о. Л. Несторович по 1 К., О. Ярема, М. Кебузинський, Левчакова Т., по 1'50 с., Котецький 50 с., С. Зубрицький 50 с., Тайх 50 с., А. Сабат 1 К., о. Й. Райнерович 30 К., Ур. пар. Пралківці 12 К., Збірка в Чорноріках, Краснім і Ванівці 97 К., о. Я. Війтович 3 К., Парохія Галівка 10 К., Церков Галівка 8 К., о. І. Господаревський 6 К., Парохія Чорна 25 К., о. І. Яросевич 5 К., Нуся Яросевич 5 К., Судия Яросевич 10 К., Скарбона в Райскім 10 К., Скарбона в Городку 10 К., Парохіяни Крехова 80 К., М. Демчук 10 К., Парохія Далів 5 К., Парохія Зиндранова 9'60 К., Парохія Мужилівичі 10 К., о. Н. Тисович 25 К., о. Ломницький 19 К., Парохія Торки 56 К., Церков в Чорній 20 К., Збірка в Чорній 5 К., Парохія Пискоровичі 32'10 К., Комітет філіяльний Підбуж 150 К., о. М. Городиский 40'40 К., Церков кат. за май 100 К., Т. Жіноча Громада збірка 100 К., о. О. Тресньовський 120 К., Парохія Смільник 30 К., Парохія Сенькова Воля 20 К., Парохія Боршевичі 24 К., Парохія Липе 17'11 К., Парохія Граб 32 К., о. З. Флюнт 6 К., І. Решитар 6 К., Парохія Жолобка 10 К., Парохія Лабова 42 К., Парохія Боянець 72 К., Парохія Варяж 38'12 К., о. Г. Максимович 6 К., Й. Чайківска 3 К., Церков Перегримка 14 К., о. І. Пляцко 6 К., Ольга Пляцко 6 К., І. Стасів 6 К., М. Угрин 6 К., Церков Дошниця 6 К., Церков Крамна 6 К., Церков Котань 6 К., о. О. Котис 6 К., Церков в Волі цик. 6 К., Парохія Корениця 10 К., Парохія Горожанна вел. 77 К., Парохія Болехівці 20 К., о. Матковський 6 К., о. А. Лаврівський 10 К., Церков Тісна 10 К., Церков Должиця 5 К., Церков Криве ad Тісна 5 К., о. А. Федорак 5 К., Парохія Поворозник 10 К., Парохія Войткова 10 К., Парохія Рава руска 30 К., Церков Желдець 50 К., Церков катедральна за червень 100 К., Т. Немилович місто повідомлень про слюб 10 К., І. Рифун 6 К., Парохія Смільник 30 К., о. К. Грушкевич 10 К. (з'обов'язує ся зложити 100 К. до 31/12 1917. р.) Зі соборчику в Ніжанковичах 30 К., Парохія Тулиголови 15 К., о. проф. Кміт 4 К., Парохія Мацошин 51 К., о. С. Білинський 20 К., Парохія Дмитровичі 10 К., о. Н. Кишакевич 5 К., о. Н. Кушнір 6 К., о. А. Брановський 6 К., о. Е. Боднар 6 К., о. В. Горицький 6 К., Парохія Доброгостів 50 К., Парохія Воля нижна 50 К., Парохія Залісе 54'70 К., Е. Коритовска 4 К., Р. Коритовський 4 К., О. Кошова 8 К., о. Гела 6 К., Церков Шляхтова 6 К., Парохія Опарівка 40 К., Парохія Лукове 10 К., Парохія Стрільбичі 20 К., Парохія Щутків 20 К., Парохія Пяткова 32 К., о. Др. В. Пинило 2 К., о. Г. Іваницький 6 К., о. К. Павловський 6 К., о. Т. Банах 6 К., Церков в Глиньску 15 К., Громада Глиньско 30 К., Парохія Загіре 40 К., Парохія Осердів 80 К., Парохія Чорна 25 К., Парохія Теплиці 25 К., Парохія Воля монастирска 37 К., Каменка-Старесело 25 К., Парохія Гуменець і Чапл 10 К., о. Я. Косоноцький 20 К.

Складаючи сердечну подяку за ті численні жертви, український Комітет опіки над сиротами подає до прилюдної відомости, що з різних повітів тут. епархії приняв доси

на безплатне утримане і виховане 184 круглих сиріт, з котрих в двох захистах сирітських в Перемишли остає 142 а прочі удержує в захоронках в Жужелю, Цеблові, Ярославю, Ветлині і Добромили. Небавом повстануть більші доми сирітські в Самборі і Дрогобичи а здалоби ся в кождім повітовім місті бо кілька соток сиріт єще жде прийнятя перед зимою. А що межи тими сиротами більшість є сиріт невоєнних, на котрі ц. к. привительство не дає жадної підмоги, тому укр. Комітет опіки звертає ся до всіх тих П. Т. оо. Духовних і сьвітских інтелігентів, до всіх брацтв і церквей, парохій і громад, котрі єще не надіслали своїх датків для тих найбільшійших в народі, щоби ідучи слідами ту наведених жертводателів поспішили з вкладкою членською, яка виносить 6 К. річно і зі збірками в поодиноких громадах на ту високо гуманну і патріотичну ціль. Ратуймо спільними силами від неминучої затрати діти — основу і будучність нашої церкви і народу!

Від укр. Комітету опіки над сиротами по жертвах війни для Перемискої Епархії.
Перемишль дня 8. липня 1916.

З покликом на тут. розпорядження з дня 8. лютого 1916. Ч. 820. і 18. цвітня 1916. Ч. 2925 Еписк. Ординаріят поручає горячо повисшу відозву ласкавим зглядам П. Т. Духовенства церквей і вірним нашої епархії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту
Перемишль, дня 10. липня 1916.

Ч. 44.

Ч. 5420. В справі жертв для воєнно-отемнілих.

Минувшого року повстала при Міністерстві внутр. справ у Відни окрема Кураторія, яка поклала собі за задачу заопікуватись тими жовнірами, що стратили на війні великий дар Божий, бо сьвітло зору!

Щоби тих нещасних піднести на дусі, вляти в них надію і охоту до життя, причити їх якого ремесла і через се дати їм можливість заробкованя, занялась Кураторія збиранєм жертв на сю ціль.

В склад Кураторії покликано як представника Українців Всв. і Впр. о. Крилошанина Івана Чапельського зі Львова (пл. св. Юра 5.)

Позаяк між сими нещасними жертвами війни находить ся дуже много також жовнірів нашої народности, для яких попри матеріяльне забезпеченє треба би подбати о їх релігійні і національні потреби, длятого є річю вельми пожаданою, щоби і наша суспільність причинилась своїми жертвами на сю благородну ціль на руки о. Крилош. Івана Чапельського. Сею справою зволять отже оо. Духовні прихильно заопікуватись.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.
Перемишль дня 10. липня 1916.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 18. липня

Ч. VIII.

Ч. 45.

Ч. 5636. Причастіє дітей в наміреню св. Отця в дни 30. липня 1916.

Св. Отець Венедикт XV. дня 26. червня б. р. в присутности Є. Еминенції Кардинала Секретара Стану виразив Своє бажанє і Свою волю, щоби з причини, що зближає ся друга річниця, від коли розпочала ся теперішня страшна війна, всі католицькі діти цілої Європи навіщеної війною в неділю дня 30. липня б. р. прийняли св. Причастіє в Єго т. зн. св. Отця наміреню, і то спільно, і о скілько можна, з як найбільшим торжеством. Рівночасно поручив згаданому Кардиналови, аби оголосив се Єго бажанє, а Епископам вложив на серце, аби постарали ся о сповненє тогож.

Свій намір св. Отець заховав в Своім серци, але тому що Своє бажанє, яке з певностию всі добрі католики будуть уважати за приказ, виразив з причини дволітного вже треваня війни, очевидною є річию, що хоче Причастіє дітей жертвувати в тій ціли, аби виблагати у Бога, аби як найскорше настав так дуже всіми пожаданий мир, якийби вийшов на помноженє Божої слави на землі і на ущасливленє поодиноких народів і цілого людства.

Гадка св. Отця є в самій річи так гарною, що кожного порушує до глибини. Отець цілого християнства, Намісник Христа Господа на землі, бажає сего, щоби малі діти молили ся за Него і за мир світа.

Як колись Ізраїльтяне, коли страшний Олоферн наїхав на їх землю, »кляли немовлята на землю перед Господньою святинею«, щоби Господь зглянув ся на невинність діточок і увільнив вітчину від ворога: так тепер св. Отець має надію, що Причастіє невинних дітей переблагає загниваного на нас Бога.

Єсли кождий нарід то в першій мірі наш нарід мусить зглядати ся за Божою помочю.

Нема хіба такого другого народу, якому би теперішня страшна війна принесла більшу руїну, більше розчарованє, як нам. Майже стоїмо над берегом заглади, а немаємо нікого, хтоби нам хотів полати руку помочи. Одинока наша надія то Ісус.

»Вся могу о упрѣпляющемъ мя Ісусѣ Христѣ« сказав св. Апостол народів в посланію до Філіппісеїв (4, 13). І ми все зможемо з Христом, і ми двигнемо ся і не дамо

себе знищити ніякому ворогови, если часто будемо лучитися з Христом, если переймемо ся Єго житєм, если для нас і для наших дітей Ісус Христос стане хлібом насущним.

Тож Еп. Ординарият є увірениий, що і Всч. епархіяльне Духовенство і нарід з радостию підчинять ся воли св. Отця і всіх сил доложать, щоби дня 30. липня с.р. як найбільше дітей приступило до св. Причастія в наміреню св. Отця.

Еслиб однак в якій місцевости було неможливе приготувити діти на той день до св. Причастія, дотичні Всч. оо. Душпастирі нехай визначать на згадане св. Причастіє одну з слідуєчих неділь.

Рівночасно поручає ся Всч. оо. Душпастирям, щоби на упрошене ласки і милосердя для нашого народу зі всею ревностию заохочували підчинених вірних до як найчастійшого і як найпобожнійшого приймања св. Причастія.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 17. липня 1916.

Ч. 46.

Ч. 174/суп. Уділенє розрїшення від кан. перепони суп. голошеня всіх трех оповідей і оьсвяченого часу особам належачим до ц. і к. Армії.

Ц. і к. Апост. полевий Вікаріят надіслав ту слідуєче:

„K. und k. Apostolisches Feldvikariat. Nr. 40.651. Um den Militärpersonen, welche ins Feld abzugehen haben, noch unmittelbar vor ihrem Abgange ins Feld, sowie denen, die auf kurze Zeit aus dem Felde in ihre Heimat beurlaubt werden, die kirchliche Eheschließung zu ermöglichen und zu erleichtern, gewähre ich hiemit allen Feldkuraten, welche eine eigene Seelsorge im Felde oder im Hinterlande führen (desgleichen analog den geistlichen Professoren) die Vollmacht:

die Militärpersonen — ungeachtet dessen, ob solche Militärpersonen dem Feldkuraten (geistlichen Professor) hinsichtlich der Seelsorge zugewiesen sind oder nicht, sich jedoch in demselben Orte Garnison (Abschnitte im Felde) in Dienstleistung befinden und im Hinterlande jedoch der militärgeistlichen Jurisdiktion unterstehen, — kirchlich dreimal oder auch ein für allemal zu verkünden, oder die Dispens von allen drei Aufgeboten und von der geheiligten Zeit, sowie auch die Ermächtigung zur Trauung durch den zuständigen Pfarrer der Braut, beziehungsweise durch einen von diesem zu delegierenden Priester, im übertragenen Wirkungskreise für den zuständigen Feldsuperior und mit Berufung auf diesen Erlaß zu erteilen und den Eheswerbem hierüber auch eine schriftliche Urkunde auszustellen.

Es darf jedoch gegen die beabsichtigte Eheschließung kein anderes kirchliches oder staatliches Ehehindernis obwalten und wenn ja, muß — sofern dispensabel — die Nachsicht erwirkt werden; auch müssen die sonst erforderlichen Dokumente dem trauenden Priester (dem zuständigen Pfarrer der Braut), welcher für die Einhaltung aller gesetzlichen Bestimmungen die Verantwortung trägt, vorgelegt werden.

Der Manifestationseid muß im Falle der Dispens von allen drei Aufgeboten vor dem trauenden Priester abgelegt werden.

Der zuständige Pfarrer der Braut hat auch nach der Trauung einen Ex-offo-Trauungsschein dem zuständigen Feldsuperiorate einzusenden.

Ueber die erteilte Dispens und ausgestellte Vollmacht zur Trauung ist dem zuständigen Feldsuperior oder, im Zweifel über die Zuständigkeit zum Feldsuperiorate, dem Apostolischen Feldvikariate zu berichten.

Zur Erläuterung seien drei Beispiele angeführt:

Es kann zum Beispiel im Felde der Seelsorge des Inf.-Rgts. Nr. 20 diese Dispensen und die Vollmacht zur Trauung nicht nur den Angehörigen des Inf.-Rgts. Nr. 20, sondern auch Angehörigen anderer Truppen, Gruppen und Abteilungen, welche sich in seiner Nähe befinden,

ebenso kann im Hinterlande der in einer Garnison exponierte Feldkurat für alle Militärpersonen seiner Garnison oder der Peripherie (Städte, Gemeinde) diese Dispensen und Vollmacht erteilen.

Auch kann ein geistlicher Professor nicht nur für die seiner Jurisdiktion zugewiesenen Anstaltsangehörigen, sondern auch für alle in derselben Garnison oder Umgebung sich befindlichen Militärpersonen — sofern kein anderer Feldkurat für die Garnisons- oder Spitalseelsorge bestellt ist — die vorerwähnten Dispensen und die Vollmacht erteilen.

Zur weiteren Vereinfachung der Eheamtshandlungen habe ich mit hierämtlichem Schreiben Nr. 31.974 vom 15. Mai l. J. meine Zustimmung zu allen während des Krieges von den hochwürdigsten Ordinariaten zu erteilenden oder zu erwirkenden Dispensen von den kirchlichen Ehehindernissen gegeben, so daß die für die Braut gewährte Dispens auch für den Bräutigam Geltung hat.

Dieser Erlaß ergeht an alle Feldsuperiorate der Armeen, des Hinterlandes und der Militär-Generalgouvernements und an das Marinesuperiorat zur analogen Anwendung, behufs Verlautbarung an alle unterstehenden Geistlichen, — für die k. u. k. Landwehrgeistlichen auch in ungarischer Sprache.

Wien, am 12. Juli 1916. Emmerich Bjelik, m. p. Bischof, Apostolischer Feldvikar.“

Повисше подаєсь Всечестному Духовеньству до відомости і відповідного в данім случаю застосованя ся.

При тім пригадуєсь на рішенє Еписк. Ординаріату в сій справі гляди Віст. епар. ч. VI. з 1916 ст. 38.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 18. липня 1916.

Ч. 47.

Ч. 5461. Подяка товариству взаїмних убезпечень „Дністер“ за уділену жертву.

Виділ Товариства ім. св. Ап. Петра для запомоги убогих церквей в Перемишли має честь подати до відомости, що Товариство взаїмних убезпечень „Дністер“ у Львові як щорічно так і сего року жертвувало нашому Товариству титулом запомоги 800 К. Українська християнська громада в Бориславі 1000 К. і Політична Рада громадска в Тустановичах 3000 К.

За сі щедрі дари складає підписаний Виділ щиру подяку.

При тій нагоді звертаємось до Всч. Духовенства з горячою просьбою попірати наше Товариство чи то через виєднюване ему запомог, чи то через присиланє членьских вкладок від себе і своїх церков та приєднюване нових членів. — Річна вкладка для ново приступивших членів виносить 2 К. для давних 1 К. для ново приступивших церков 6 К. для давних 5 К.

Від Виділу Товариства ім. св. Ап. Петра для запомоги убогих церквей.

Перемишль дня 8. липня 1916.

о. Василькевич, секретар

о. Мриц, председатель

Подаючи повисше до відомости Всч. Священства, Еп. Консистерія поручає Товариство св. Ап. Петра дальшій опіці з тим, щоби церкви і будинкі ерекціональні убезпечувати лиш в нашім Товаристві »Дністер«.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 13. липня 1916.

Хроніка.

Ч. 5546. Всеч. о. Хтей Алексій получив кан. інституцію на парохію Доброгостів.

Ч. 4884. Всеч. о. Кордасевич Анатоль парох в Росохачи ім. деканом Височаньским.

Завідательства получили:

Ч. 5460. о. Брицкий Михаил в Михалевичах дек. Комарняньского.

Ч. 5517. о. Лабій Іван (з Епархії Станислав.) в Тиличи.

Ч. 5554. о. Хрущ Григорій в Полнятичах.

Ч. 5446. о. Глинський Іван (з Епархії Станислав.) в Новій веси.

Некрологія:

о. Гнатишак Гавриіл парох в Криниці уп. 29/6 1916.

Душа его поручає ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 18. липня 1916.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 18. серпня

Ч. IX.

Ч. 48.

Ч. 5728. Апостольське Благословенє св. Отця.

З нагоди відправи богослужень по всіх церквах нашої Епархії в наміреню Єго Сьвятости Папи Бенедикта XV. в місяци маю с. р. Еп. Ординаріят вислав до Єго Еминенції Кардинала Префекта св. Зібраня о Розширеню Віри письмо, яким повідомив о згаданій відправі, виразив чувства щиро привязаня Клира і вірних нашої Епархії для св. Отця і просив о благословенє для Клира і вірних.

На се прислав згаданий Єго Еминенція Кардинал під днем 3. липня 1916. Ч. 37396 ось таку відповідь:

„Revue Domine. Quae in Ecclesiis istius dioeceseos gesta sunt ad intentionem et honorem Summi Pontificis, grate et libenter excepit Beatissimus Pater, qui proinde ex corde Apostolicam Benedictionem Tibi, Rme Domine, universoque clero et populo rutheni ritus Praemisliensis dioeceseos impertitur.

Haec autem Rev. Tuae significans, iucundum mihi est etiam ex parte Sacrae huius Congregationis gratulationes tibi exprimere quia per sacras has piaculares functiones in Romanum Pontificem centrum unitatis Ecclesiae veneratio populi fovetur et augetur. Interim Deum rogo ut Te quam diutissime sospitet. Rev. Tuae Addictissimus D. Card. Serafini Praefectus. Pro R. P. D. Secrio Henricus Benedetti off.“

Подаючи повисше письмо до відомости Всч. Духовенства, поручаємо тоєж оголосити вірним, пояснити їм, яке велике значенє має Апостольське благословенє св. Отця і заохотити їх до щирих молитов в Єго наміреню.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 5. серпня 1916.

Ч. 49.

Ч. 5844. 5734. Справа реквізиції церковних дзвонів.

Вис. ц. к. Міністерство Віроісповдань і Просьвіти надіслало тут під днем 21. липня 1916. Ч. 1392/К. У. М. письмо слідуячого змісту:

„Mit Beziehung auf den dem hochwürdigsten Ordinariate im Wege der Statthaltereı in Galizien zugekommenen h. o. Erlass vom 9. Mai 1916. Z. 631/K. U. M. mit dem die Art und Weise bekannt gegeben wurde, in welcher die Abnahme der Kirchenglocken durchgeführt werden soll, beehre ich mich dem hochwürdigsten Ordinariate in der Anlage eine Ausfertigung der Glockenliste der griechisch-katolischen Diözese Przemyśl zu übersenden.

Da eine Übersicht über das Gewicht der zufolge der Anträge des hochwürdigsten Ordinariates an die Heeresverwaltung abzugebenden Glocken auf Grund der Angaben der Glockenliste nicht aufgestellt und insbesondere nicht ermittelt werden konnte, ob diese Anträge den mit dem h. o. Erlasse vom 11. Dezember 1915, Z. 3877/K. U. M. bekanntgegebenen Anforderungen der Heeresverwaltung in der Weise Rechnung tragen, dass tatsächlich dem Gewichte nach nur 1/3 des vor Beginn des Krieges vorhandenen Glockenmaterials von der Abgabe ausgenommen und bei den einzelnen Kirchen belassen würde, so können diese Anträge nicht zu Grundlage für die Durchführung der Glockenabnahme genommen werden; vielmehr wird die Auswahl der Glocken, welche bei den einzelnen Kirchen zurückbehalten werden dürfen, im Einvernehmen zwischen der Kirchenvorstellung und dem Vertreter der Militärbehörde zu treffen sein. Nur jene Glocken, welche in der Glockenliste als vom Standpunkte der Denkmalpflege von der Ablieferung auszuschliessend bezeichnet sind, müssen unter allen Umständen bei der Kirche verbleiben.

Demnach ersuche ich das hochwürdigste Ordinariat im Sinne des eingangs bezogenen Erlasses die einzelnen Kirchenvorsteher davon zu verständigen, welche Glocken zufolge der rückfolgenden Glockenliste vom Standpunkte der Denkmalpflege von der Ablieferung auszunehmen sein werden.

Wie in jenem Erlasse bemerkt wurde, wird diese Verständigung am zweckmässigsten durch Rückleitung der Glockenausweise erfolgen, in welchen jene Glocken mit roter Tinte zu bezeichnen wären, welche aus Gründen der Denkmalpflege von der Abgabe ausgeschlossen bleiben.

Von den auf die Belassung gewisser Glocken gerichteten Wünschen des hochwürdigsten Ordinariates wurde das k. u. k. Kriegsministerium durch Übersendung der bezüglichlichen d. a. Zuschriften in Kenntnis gesetzt.

Im übrigen wollen die Kirchenvorsteher über den Vorgang bei Durchführung der Glockenabnahme und speziell darüber informiert werden, in welcher Weise sich die Vertreter des Militärkommandos mit ihnen ins Einvernehmen setzen werden. Demgemäss wären den Kirchenvorstehern die entsprechenden Weisungen für ihre Mitwirkung bei der Abgabe zu erteilen und dieselben insbesondere darauf aufmerksam zu machen, dass die für sie bestimmte Ausfertigung des Übernahmeprotokolles im Pfarrarchive verwahrt und die an das Pfarramt einlangende Vergütung an die Kirchenkassa abgeführt werde, damit sie weiterhin als spezieller Fond zur seinerzeitigen Beschaffung neuer Glocken fruchtbringend angelegt und verwaltet werde.

Mit der Abnahme der Kirchenglocken wird im Kronlande Galizien mit dem 14. August begonnen werden.

Für den Minister für Kultus und Unterricht: підпис нечительний.“

Подаючи повисше розпоряджене до відомости Всч. Духовенства, звертаємо увагу, що приписи дотично видачі церковних дзвонів містять ся в розпорядженю згаданого Міністерства з дня 9. мая 1916. Ч. 631/К. У. М. оголошенім тутешною Еп. Консисториею під днем 9. червня 1916. Ч. 4538 (Вістник епарх. 1916 ч. VI. ст. 34–37).

Понеже висилка виказів дзвонів до кожної поодинокі парохії, о якій згадує Вис. ц. к. Міністерство, получена би була з дуже великими трудностями, тому Еп. Ординаріят подає виказ дзвонів, які ц. к. краєвий уряд консерваторський виключив від реквізиції.

І так до 1700-ого року включно всі дзвони нашої Епархії виключено від реквізиції з виїмком слідуючих:

Ч. п.	Деканат	Парохія	Церков	Промір	Вага	Вік
1	Височанський	Бітля	Бітля	44 см.	50 кг.	1666
2	„	Гнила	Гнила	45 „	70 „	1666
3	„	„	„	32 „	25 „	1666
4	„	Присліп	Присліп	52 „	25 „	1615
5	Добромільський	Макова	Макова	39 „	20 „	1618
6	„	„	„	29 „	7 „	1618
7	„	„	Гувники	36 „	20 „	215 літ (в 1915р.)
8	Црогобицький	Стебник	доч. Кольпець	34 „	25 „	1652
9	Мокрянський	Городище	Городище	40 „	35 „	1645
10	Судововишеньск.	Мокряни малі	доч. Макунів	45 „	25 „	1690

З 18. віку слідуючі дзвони є виняті від реквізиції:

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір см.	Вага кг.	Вік	Ч. п.	Парохія	Церков	Промір см.	Вага кг.	Вік
I. Деканат Балигородський.						9	Улюч	мат.	35	20	1713
1	Лопінка	матерна	29	15	1752	10	„	„	29 ¹ / ₂	13	1711
2	„	доч. Тискова	36	30	1729	11	Яблониця руска	„	42	55	1705
3	Полянчик	мат.	38	45	1751	IV. Деканат Біцкій.					
II. Деканат Белзкий.						1	Висова	мат.	57	—	1781
1	Белз	мат.	65	—	1748	2	Климківка	„	67	145	1778
2	„	„	33	—	1749	3	„	доч. Лосє	36	35	1759
3	„	передмістє	36	—	1739	4	Маластів	доч. Пантна	32	35	1702
4	Будинин	доч. Василів	19 ¹ / ₂	—	1743	5	„	„	46	125	1719
5	Куликів	мат.	53	—	1757	6	Мацина велика	мат.	44	30	1720
6	Осердів	доч. Хлопятин	47	1500	1754	7	„	„	39	25	1726
III. Деканат Бірчанський.						8	„	доч. Перегонина	47	200	1715
1	Березка	мат.	47	—	200 л.	9	Сьвяткова	доч. Сьвяткова велика	74	200	1727
2	Глумча	„	57	—	150 л.	10	Смерековець	мат.	60	120	1717
3	Добра шляхоцка	„	55	—	1724	11	Усте руске	„	77	—	1710
4	Іздебки	доч. Обарим	35	42	1774	V. Деканат Варяжский.					
5	Іскань	мат.	28	12	1762	1	Гільче	мат.	56	80	1758
6	Кінське	доч. Кремьяна	31	14	1702	2	„	„	37	20	1751
7	Селиска	мат.	37	36	1750	3	Довжнів	„	30	15	1711
8	Улюч	„	60 ¹ / ₂	180	1711	4	Тудорковичі	„	60	—	1720

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір см.	Вага кг.	Вік
5	Тудорковичі	Старгород	38	42	1741
6	„	„	54	92	1783

VI. Деканат Височанський.

1	Беньова	мат.	35	28	1783
2	„	доч. Буковець	43	40	1778
3	Ільник	„ Ільник запорожський	28	50	1777

VII. Деканат Горожанський.

1	Горожанка вел.	мат.	64	192	1741
2	Кліцко	„	62	152	1725
3	Колодруби	„	48	—	1726
4	„	доч. Повергів	72	—	1747
5	Лівчиці	мат.	61	130	1752
6	Монастирець	доч. Мости	50	—	1728

VIII. Деканат Добромильський.

1	Войткова	мат.	50	—	1724
2	„	„	43	—	1724
3	Грозьова	мат.	52	100	1751
4	Макова	доч. Гувники	42	25	1720
5	Посада риботицка	доч. Бориславка	37	30	1754
6	Риботичі	„ Кописно	42	40	1727
7	Нове місто	мат.	55	75	200 л.
8	„	„	50	70	200 „

IX. Деканат Дрогобицький.

1	Болохівці	доч. Раневичі	38	—	1712
2	Борислав	„ Мразниця	37	50	1720
3	Вацовичі	„ Снятинка	46	—	1734
4	Губичі	мат.	43	—	1718
5	„	доч. Дерезиці	44	—	1757
6	Далява	мат.	30	—	1724
7	Добрэгостів	„	44	—	1727
8	Орове	„	40	60	1755
9	„	капличка	32	40	1755
10	Попелі долішні	мат.	44	—	1763
11	Стебник	„	77	200	1720
12	Тустановичі	„	41	—	1755

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір см.	Вага кг.	Вік
-------	---------	--------	---------------	-------------	-----

X. Деканат Дуклянський.

1	Граб	доч. Ожинна	33	40	1733
2	Дошниця	мат.	34	42	1722
3	Крапна	„	52	150	1720
4	Радоцина	„	39	—	1781
5	Чорне	„	54	—	1780
6	Незнаєва	доч.	48	90	1749

XI. Деканат Жовківський.

1	Желдець	мат.	64	—	1766
2	Крехів	„	52	150	1704
3	Любеля	доч. Бесіди	69	400	1759
4	Мервичі	мат.	13½	—	1733
5	Мокротин	„	67	—	1789
6	Скварява нова	доч. Скварява стара	42	—	1760

XII. Деканат Жукотинський.

1	Гвоздець	мат.	30	25	1721
---	----------	------	----	----	------

XIII. Деканат Затварницький.

1	Лютовиска	мат.	30	—	1771
2	Тарнава вижна	„	42	—	1793
3	Хревт	„	46	45	1771
4	„	„	46	50	1760

XIV. Деканат Капчуцький.

1	Курилівка	доч. Ожанна	44	—	1760
---	-----------	-------------	----	---	------

XV. Деканат Комарнянський.

1	Бенькова Вишня	мат.	40	30	1721
2	Воцанці	„	78	98	1742
3	Комарно	„	82	—	1777
4	„	церков сьв. Петра і Павла	78	—	1778
5	Кропильники	доч. Костель- ники	32	23	1758
6	Новосілки гостинні	мат.	32	20	1768
7	Загіре	доч. Хлопчиці	75	290	150 л.

Ч. п. Парохія Церков Промір Вага Вік
цм. кт.

XVI. Деканат Короснянський.

1 Опарівка мат. 45 50 1716
2 Чорноріки „ 40 — 1746

XVII. Деканат Куликівський.

1 Кукизів доч. Руданці 43 5 — 1772
2 Нагорці мат. 42 50 1744
3 Нове село доч. Кошелів 56 100 1754
4 „ „ „ 38 42 1709
5 Стронятин мат. 49 45 1734
6 „ „ „ 39 35 1741

XVIII. Деканат Ліський.

1 Лицава доч. Лицавка 30 40 1766
горішна
2 Постолів мат. 43 40 1737

XIX. Деканат Любачівський.

1 Башня мат. 50 100 1793
2 Брусно доч. Бруснонове 47 — 1715
старе
3 Бігалі мат. 30 42 1735
4 Кобильниця „ 55 40 150 л.
волоска
5 Любачів „ 70 — 1799
6 Немирів „ 81 500 1714
7 „ „ 47 50 1713
8 Нове село доч. Цішанів 44 50 1747
9 Плазів мат. 74 800 1775
10 Радруж каплиця 30 20 1731
11 „ „ 25 15 1731
12 Щирець Щирець при 64 — 1711
Немирові

XX. Деканат Мокряньський.

1 Брониця мат. 44 31 1708
2 Биків доч. Ортиничі 60 160 1748
3 Волоща мат. 43 40 200 л.
4 Дорожів доч. Дорожів гор. 54 72 1728
5 „ „ 42 29 1/2 1721
6 Мокряни доч. Винники 48 77 1756
7 Опака мат. 36 75 1768

Ч. п. Парохія Церков Промір Вага Вік
цм. кт.

8 Підбуж каплиця 27 12 1/2 1720
9 Сімець мат. 45 41 200 л.
10 Тинів „ 43 1/2 — 1727
11 Уріж „ 46 70 1728
12 Уріж доч. Підмонастирок 35 32 1744
13 Якубова воля мат. 39 60 1739

XXI. Деканат Мостиский.

1 Боляновичі мат. 48 — 1734
2 Тамановичі доч. 36 — 1761
3 Мостиска мат. 61 150 1723
4 Радиничі „ 51 57 1777
5 „ доч. Чижевичі 47 49 1761
6 Райтаревичі мат. 41 50 1778
7 „ доч. Рогізно 40 100 1764
8 Серни мат. 58 — 1752
9 Соколя мат. 62 — 1743
10 „ доч. Підгать 43 — 1789

XXII. Деканат Мушинський.

1 Баниця доч. Чертижне 12 1/2 55 1765
2 Берест мат. 29 30 1756
3 Жегестів мат. 45 35 1767
4 Злоцке мат. 25 15 1731
5 „ доч. Щавник 50 100 1742
6 „ „ 25 30 1716
7 „ доч. Ястрибик 50 100 1718
8 Ізби мат. 57 185 1702
9 Камяна „ 40 50 1776
10 Кривниця „ 56 150 1744
11 Матієва „ 80 500 1773
12 Милик „ 38 100 1723
13 Мохначка нижна „ 39 100 1737
14 Поворозник „ 38 50 1743
15 Тилич „ 79 400 1767
16 Фльоринка „ 85 350 1759
17 Чирна доч. Перунка 47 — 1736
18 Явірки мат. 35 80 1766

XXIII. Деканат Нижанківський.

1 Нижанковичі мат. 83 500 1735

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір цм.	Вага кг.	Вік
2	Нижанковичі	мат.	67	400	1721
3	"	"	49	350	1716

XXIV. Деканат Олешницький.

1	Воля Олешницка	мат.	41	—	1775
2	Дахнів	доч. Залуж	45	37	1721
3	Олешичі	доч. Борхів	30	70	1730
4	Старе село	мат.	42	—	1711
5	Улазів	доч. Німстів	52	25	1739

XXV. деканат Ольховецький.

1	Чашин	мат.	53	150	1701
---	-------	------	----	-----	------

XXVI. Деканат Перемисько-городський

1	Перемишль	Катедр. церков	105	—	1711
---	-----------	-------------------	-----	---	------

XXVII. деканат Перемисько-загород.

1	Вірко	доч. Вірочко	43	—	1745
2	Поздяч	мат.	39	—	1741

XXVIII. Деканат Порохницький.

1	Боратин	мат.	80	300	1766
2	Порохник	"	43	—	1702
3	Розбір округлий	"	25	8	1752
4	"	"	51	18	1772
5	Скопів	доч. Бабичі	43	—	1712

XXIX. Деканат Потелицький.

1	Белзець	мат.	40	3	—	1758
2	Вільки мазовецькі	"	60	—	—	1752
3	Верхрата	мат.	62	150	—	1739
4	Гійче	"	73	—	—	1766
5	"	доч. Забіре	60	—	—	1753
6	Камінка лісна	мат.	73	—	—	1750
7	Крупець	"	42	1/2	25	1775
8	Любича князі	мат.	66	100	—	1757
9	"	"	29	25	—	1769
10	"	доч. Любича камеральна	29	25	—	1741
11	Потелич	мат.	73	—	—	1752
12	Тенетиска	"	46	120	—	1759

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір цм.	Вага кг.	Вік
13	Улицко	мат.	50	—	1719

XXX. Деканат Самбірський.

1	Ваневичі	доч. Морозовичі	43	—	1711
2	Вяцковичі	мат.	41	21	1715
3	Кобло старе	"	42	—	1703
4	Самбір	"	85	70	1736
5	"	"	72	55	1736
6	"	"	48	34	1736
7	Черхава	мат.	25	12	1730
8	"	доч. Лукавиця	32	15	1739
9	Торгановичі	мат.	58	—	1776

XXXI. деканат Сокальський.

XXXII. Деканат Старосамбірський.

1.	Бистриця	мат.	30	28	—	1738
2	Залокоть	"	33	15	—	1705
3	Лаврів	Васил. монастир	110	—	—	1708
4	"	"	87	—	—	1708
5	"	"	78	—	—	1708
6	"	"	55	—	—	1712
7	"	"	37	—	—	1720
8	Лужок го- рішний	доч. Бусовиска	38	33	—	1751
9	Страшевичі	мат.	51	—	—	1708
10	Тернів	"	41	1/2	150	1742
11	"	"	37	210	—	1705
12	Топільниця	мат.	59	40	—	1730
13	"	"	47	60	—	1730
14	"	"	43	50	—	1730
15	Туре	"	66	—	—	1732
16	"	доч.	46	—	—	1726
17	Явора	"	37	33	—	1783
18	Ясінка масьова	мат.	45	52	—	1756
19	"	доч. Кондратів	50	65	—	1724
20	Мастівки	мат.	45	29	—	1730
21	"	"	42	26	5	1730
22	Лінина велика	"	47	—	—	200 л.
23	Лінина мала	"	42	70	—	1772

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір цм.	Вага кг.	Вік
24	Сторонна	мат.	39	—	146 л.
25	„	ц. доч.	37	—	197 „
26	„	„	29	—	197 л.

XXXIII. Деканат Старосольський.

1	Викости	мат.	58	600	200 л.
2	„	„	49	500	200 „
3	Воютичі	„	47	60	1708
4	„	„	54	70	1776
5	„	доч. Надиби	33	30	1779
6	Ляшки муровані	мат.	55	—	1752
7	„	капл. на цминтари	56	—	1728
8	Фельштин	мат.	43	100	1733

XXXIV. Деканат Судовишеньський.

1	Дмитровичі	доч. Дидятичі	45	50	1793
2	Довгомостиска	мат.	38	—	1770
3	Мокряни малі	доч. Мокр. вел.	37	50	1751
4	„	„Шешеровичі	37	40	1751
5	Молошковичі	мат.	36	—	1761
6	Никловичі	„	40	—	1769
7	Ожомля	„	40	—	1709
8	„	„	30	—	1709
9	Речичани	„	35 ¹ / ₂	—	1713
10	Тулиголови	„	50	—	1702

XXXV. Деканат Сяніцій.

1	Волиця	доч. Ратнавиця	35	—	1707
2	Морохів	„ Завадка	35	—	1789.
3	Пелня	„ Дудинці	50	—	1775
4	Сенькова воля	мат.	28	—	1773
5	Чертеж	„	46	—	1737
6	„	доч. Костарівці	43	—	1701
7	„	„	34	—	1738
8	Яблониця польська	мат.	66	300	1763

XXXVI. Деканат Угнівський.

1	Бутини	мат.	50	60	1768
2	Дениска	доч. Новосілки передні	42	—	1764

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір цм.	Вага кг.	Вік
3	Корчів	доч. Стаї	61	300	1758
4	„	„	50	200	1758
5	„	„	26	40	1728
6	Махнів	мат.	52	100	200 л.
7	Піддубці	„	70	180	1744
8	„	„	45	75	170 л.
9	Теглів	„	44	100	1716
10	Угнів	„	82	700	1748
11	„	„	50	100	167 л.
12	Хлівчани	„	50	—	1705

XXXVII. Деканат Устрицький.

1	Бандрів	мат.	49	80	1737
2	„	„	30	20	1737
3	Береги долішні	доч. Лодина	40	60	1745
4	„	„	30	25	1742
5	Гошів	мат.	44	41 ¹ / ₂	1730
6	„	„	37	28 ¹ / ₂	1744
7	„	доч. Рябе	46	60	1769
8	Лісковате	мат.	29	30	1750
9	Нанова	„	45	59	1765
10	Устрики долішні	доч. Стрв'язик	30	25	1701
11	Устиянова горішна	доч. Рівна	43	40	1751
12	Ялове	доч. Мочари	40	35	1767
13	Дашівка	мат.	41	50	1790
14	„	доч. Соколева Воля	35	40	1733

XXXVIII. Деканат Яворівський.

1	Верб'яни	мат.	67	—	1746
2	Грушів	„	62	—	1748
3	„	„	42	—	1748
4	„	„	47	—	1751
5	Змиєвиска	„	50	180	1705
6	Любині	„	56	—	1765
7	Млини	„	54	—	1771
8	Нагачів	доч. Семирівка	60	200	1718
9	„	„	40	80	1758
10	Прилбичі	мат.	64	—	1758
11	„	доч. Чолгині	60	—	1748

Ч. п.	Парохія	Церков	Промір см.	Вага кг.	Вік	Ч. п.	Парохія	Церков	Промір см.	Вага кг.	Вік
12	Скло	мат.	66	—	1757						
13	Яворів мале передмісте	„	66	250	1730						
XXXIX. деканат Ярославський.						XI. деканат Яслиський.					
1	Дубровиця	мат.	37	—	1712	1	Воля Мигова	мат.	41	100	1785
2	Кальників	„	53	—	1763	2	Дальова	доч. Шкляри	46 ¹ / ₂	72 ¹ / ₂	1779
3	„	„	46	—	1763	3	Дошино	„ Волгушова	37	40	200 л.
4	Мякиш новий	„	49	45	1751	4	Завадка	мат.	42	40	1753
5	„ доч. Мякиш старий		37 ⁵ / ₈	30	1760	5	Смільник	„	46	70	1718
6	Острів „ Тучапи		56	48	1702	6	„	доч. Миків	58	50	150 л.
7.	Снява „ Рудка		36	—	1731	7	Солинка	мат.	27	22	150 л.

Рівночасно повідомляє ся, що по мысли розпорядження Вис. ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з дня 7. липня 1916 ч. 2615/К. У. М. військові органи дістали поручене рівночасно відбирати і дзвони реквіровані і дзвони даровані в таких случаях де громадам було неможливо відставити дзвони на свій кошт.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль дня 5. серпня 1916.

Ч. 50.

Ч. 4446. Продаж дзвонів і металевих церковних предметів маючих артистичну вартість.

По мысли письма ц. к. краевого консерваторского уряду в Кракові (ул. Лобзовска ч. 5.) з дня 13. мая 1916, ч. 258 звергає ся увагу Всеч. П. Т. Духовенства, щоби в інтересі береження всіх предметів церковної старинної штуки, не продавано ані не жертовано хочби в найліпших замірах, як прим. на военні цілі, церковних дзвонів і металевих предметів церковної штуки артистично вартісних, хоч би ті і не надавали ся уже до ужитку, а щоби в случаях сумнівних відношено ся до сего Уряду, котрий уділить всіх інформацій чи то письменно чи то через вислане свого відпоручника.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 29. липня 1916.

Ч. 51.

Ч. 5085. Речинець конкурсового іспиту о душпастирські бенефіції і на катихитів шкіл виділових.

1. Конкурсний іспит о душпастирські бенефіції відбуде ся в днях 17., 18. і 19. жовтня 1916.

Кандидати бажаючі приступити до сего іспиту мають внести свої прошеня о припущенє до іспиту найпізнійше до 5. жовтня с. р.

Священики приступаючі до іспиту по раз перший мають залучити до своїх прошень грамоту першого свого поставленя в душпастирстві (грамоту номінаційну.)

2. В тім самім речинци відбуде ся іспит кваліфікаційний на катихитів шкіл виділових а предмети до того іспиту суть ті які в речених школах викладають ся а іменно: істория біблійна, догматика і етика в обемі катихизму, літургіка, короткий погляд на історію церковну і катихитика. На даний темат вироблять кандидати ексорту і на довільно вибраний темат виголосять пробний виклад.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 29. липня 1916.

Ч. 52.

Ч. 5626. В справі книг метрикальних гр. кат. парохії в Колоденци.

Дійшло до відомости Еп. Консистерії, що книги метрикальні гр. кат. парохії в Колоденци зістали через дотичного о. пароха вивезені в Самбірщину і зложені в ціли перехованя в канцелярії парохіяльній невідомої парохії.

Подаючи се до відома Всеч. епарх. Клира, завзиває ся того Всеч. о. пароха, в котрого канцелярії висше згадані книги метрикальні зістали допоновані, щоби ті безпрочно Еп. Консистерії переслав.

Від гр. кат. Еписк. Консистерії.

Перемишль дня 27. липня 1916.

Ч. 53.

Ч. 5661. Жертви на відбудову спалених і війною понищених церковей.

По мисли тут. відозви з дня 15. жовтня 1915. Ч. 2156 (Ч. V. Вістн. епарх. з р. 1915.) надіслали на відбудову війною понищених церковей в нашій епархії слідуочі жертви (в дальшій тягу) в коронах:

1. Уряд парохіяльний в Вацовичах 18·24, в Ричигові 27·20, в Крамарівці 10, в Шяхтовій 5, в Луковім 10, в Угринові 50, в Топільниці 20, в Щуткові 15, в Тісній 25, в Поворознику 10, в Війковій 10, в Лімній (дек. Жук.) 18, в Болохівцях 10, в Горбачах 21, в Мокрянах 10, в Тарнавці (дек. Канч) 45, в Блажові 20·24, в Дублянах 50, в Королевій рускій 80, в Мостах вел. 50, в Оровім 110, в Зіболках 100, в Іскані 14, в Чорній 20, в Галівці 28, в Лімній 16, в Крехові 30, в Чорній 20, в Торках (дек. Перем.-заг.) 20, в Ялині 20, в Куликові 40, в Якубовій Воли 45·63, в Залісю 30.

2. Уряди деканальні: Дукляньський 43 (а то: з парохії Дошниця 20, від церкви в Дошниці 7, від о. завідателя тамже 3, від о. Ом. Котиса в Воли цекл. 3 і від церкви в Воли цекл. 10, Куликівський 137 з парохії Дорогошів 122, від о. Льва Курмановича 5,

з церкви в Ременові 5 і з церкви в Вислобоках 5), Дуклянський 16, з парохії Ожинна і Граб, і Самбірський 294 на котру то квоту зложили ся датки: в Самборі 40, в Кульчицях 30, в Пяновичах 44, в Корналовичах 20, в Чукві 10, в Торгановичах 15 і другій раз 15, в Ольшанику 20, в Воли кобл. 20, в Ваневичах 40, і в Містковичах 40,

3. Скарбона церковна в Чорній 11'95, в Райскім 10 і в Городку 10. — Разом з жертвами виказаними вже в ч. X. Вістн. епарх. з р. 1915 і в ч. V. р. 1916. вплинуло доси 3108 К. 88 с.

Квота та, як на розлеглу Епархію нашу, котра числить 780 парохій і 1320 церквей, хотяй до 300 з них більше або менше знищені зістали, є безперечно за мала і то так в стосунку до числа людности і єї материяльної сили, як і зі згляду на вагу справи і ціль призначеня тих складок. Суть еще цілі деканати, до котрих здавало би ся, не дійшов еще благаючий клич всіх тих, що позбавлені в часі воєнних подій власного Дому Божого, нетерпеливо ждуть брательної помочи від них для відбудови бодай провізоричної каплиці у себе. А суть то переважно місцевости на пограничу, zagrożені серед мішаної людности, в котрих в браку інших середників церков сповняла і сповняти буде переважну місію не тільки охорони їх перед загладою нашого обряду але і перед винародовленем. Коби тільки совіст наша не робила нам поважні докори за байдужність нашу в збираню жертв на так переважну ціль, коли часописи зачнуть доносити, що ту і там люде наші громадно покидають наш обряд длятого тільки, бо они бідні, стративши в заверусі воєнній свою церков не могли єї власними силами відбудувати, довго ждали на поміч братню від нас, опирали ся ріжним покусам і затіям а в кінци зневіривши ся з'обоятніли і пішли там де знайшли готовий Дім Божий, і плебанію і будинки.

Тому Еписк. Консистория еще раз звертає увагу П. Т. Духовеньства на повагу хвилі і дякуючи в імя доброї справи тим, що надіслали свої жертви на відбудову понищених церквей, з покликом на тут. відозви з дня 15. жовтня 1915. (Ч. V. Вістн. Епарх. з р. 1915) і з 26. цвѣтня 1916 (Ч. V. Вістн. епарх. з 1916. р.) взиває поновно до збираня добровільних складок на визше речену ціль в тих парохіях, які сего доси не учинили і надсиланя їх до Еписк. Консисторії з виразним означенем їх призначеня.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 26. липня 1916.

Ч. 54.

Ч. 5978. В справі відтисків з написів і плоскорізьб на зареквірованих дзвонах.

Ц. к. краєвий консерваторський Уряд під д. 31. липня 1916, ч. 499 просить о поміщенє інформацій в справі робленя відтисків з написів і плоскорізьб на дзвонах, що мають бути віддані на воєнні цілі.

В ціли утреваленя памяти дзвонів, назвиск, дат, фундаторів і др. даних, що можуть мати для історії своє значене, належить перед відданем дзвонів зробити точний відпис всіх написів на дзвонах; де се можливе, виконати гіпсові відливи з дзвонів, що мають більшу вартість, або зробити фотографічні відбитки, хоч би аматорські.

Найпростіший спосіб роблення відтисків з написів і різьб на дзвонах є такий:

До їх спорядження уживає ся неклеєного паперу, отже паперу фільтрового або бібули. Перед знятем відтиску треба дзвін очистити особливо, коли напис є занечищений смаровилем.

Папір прикладає ся до місця, з котрого має бути зроблений відтиск; папір треба зложити два або три рази. Відтак належить папір звогчити, і при помочи мягкой щітки по папері так довго легко ударяти, доки не прилипне до всіх вглублень. Коли папір передре ся в деякім місци, треба в то місце положити новий кусень паперу і робити як сказано.

Після сего лишає ся папір на дзвоні доки не висхне, по чим належить узисканий відтиск паперовий осторожно піднести і зложити его в тіни на воздусі, щоби цілком висох.

Відтиски належить заосмотрити назвою парохії і церкви, що его власностию єсть даний дзвін і переховати.

Рівночасно звертає ся увагу, що коли би при зниманю дзвонів виявило ся, що они мають історично-артистичну вартість, о чім не знало ся перед тим, отже, що они не зістали від реквізиції виреклямовані, тогди належить звернути ся в телеграфічній і письменній дорозі до ц. к. консерваторского краевого Уряду (Краків, ул. Лобзовска ч. 4) о спричинене додаткового звільнення даного дзвона від реквізиції.

До сих приписів належить точно примінити ся.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 16. серпня 1916.

Ч. 55.

Ч. 6181. В справі лампи перед Найсвятійшими Тайнами.

Св. Зібране Обрядів видало під днем 23. лютого 1916 декрет, силою котрого надало Епископским Ординаріям власть, — в случаях, деби не можна було дістати оливи з оливоного дерева, або де би єї ціна була за висока, — позволяти на уживане до лампи перед Найсв. Тайнами кожного иншого олію і то, о скілько можна рослинного, або воску пчільного чистого чи мішаного, а в остаточнім разі і електричного світла.

Еп. Ординаріят опираючись на повисшим декреті позволяє отсим, щоби в згаданих случаях до лампи перед Найсв. Тайнами замість оливи уживано кожного иншого олію, т. зн. і нафти, а також воску, стеарини, а в остаточнім разі і електричного світла аж до відкликання.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 15. серпня 1916.

Хроніка.

Іменованя.

Ч. 5453.

Просинодальними іспитователями іменовані:

Всесвіт. і Впр. о. Кароль Волошинський, митрат Архіпресв. і Препозит Капітули. Всесвіт. і Впр. о. Мирон Подолинський митрат Архідіакон. Всесвіт. і Впр. о. Іоан Войтович, кустос. Всесвіт. і Впр. о. Михайл Мриц, соб. крилошанин. Всесвіт. і Впр. о. Александер Зубрицкий, соб. крилош. Всесвіт. і Впр. о. Василій Левицкий, митрат соб. крил. Всеч. о. Зенон Крвавич декан і парох в Негрибці. Впр. о. Кипріян Хотинецкий декан. і парох в Ярославю. Всеч. о. Омелян Мартинович професор релігії ц. к. гімн. з яз. викл. українськ. в Перемишли. Всеч. о. Іоан Савчин професор релігії в ц. к. гімназії з викл. яз. польск. в Перемишли. Всеч. о. Назарій Чабан катихит шкіл виділових. Світ. о. Др. Василій Масцюх професор права кан. в духовній семинарії. Світ. о. Др. Василій Пиничо професор богословія пастир. в дух. семинарії. Всеч. о. Омелян Погорецкий катихит при гімн. в Ярославю.

Ч. 5353.

Просинодальними конзульторами іменовані:

Впр. о. Кирил Селецкий декан і парох в Жужелю. Всеч. о. Зенон Крвавич декан і парох в Негрибці. Впр. о. Антоній Лавровский парох в Болехівцях. Всеч. о. Владислав Ільницький декан і парох в Ясінці масьовій. Впр. о. Франц Рабій декан і парох в Самборі. Всеч. о. Айталь Ковальський декан і парох в Новосілках гост. Всеч. о. Кароль Федорович декан і парох в Губичах. Всеч. о. Іоан Волосянський декан і парох в Сокалі. Всеч. о. Андрій Борисевич парох в Дрогоєві. Всеч. о. Іоан Пастернак парох в Зіболках.

Ч. 5529. Всеч. о. Петро Цапинський парох в Берестю ім. орд. відпоручником до ц. к. Ради шк. окружній в Грибові.

Ч. 5956. Всеч. о. Андрей Бенцін парох в Старім Самборі ім. орд. відпор. до ц. к. Ради шк. окружній в Старім Самборі.

Ч. 6076. Всеч. о. Владислав Ільницький дотеперішний завід. деканата Старосамбірського ім. дійсним деканом.

Некрольоґія:

о. Захаріяевич Антоній парох в Вишатичах уп. 6/8 1916.

о. Хоминський Теофіль парох в Мединичах уп. 8/8 1916.

Души їх поручають ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 18. серпня 1916.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александер Зубрицкий

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 4. вересня

Ч. X.

Ч. 56.

Ч. 6411. Речинець до вношеня подань о приняте до духовного Семинара.

Кандидати стану духовного, що бажають бути прийнятими до духовного семинара, мають предложити свої прошеня Еписк. Консистерії через дотичний Уряд деканальний в речинци до дня 22. вересня с. р. при залученю свідоцтв:

1. свідоцтво родження і крещеня;
2. всі свідоцтва гімназияльні і іспиту зрілости;
3. свідоцтво моральности ствержене урядом деканальним;
4. свідоцтво здоровля видане повітовим лікарем з посьвідченем, що кандидат спосібний до духовного стану;
5. свідоцтво убожества потвержене ц. к. Староством і
6. посьвідчене ц. к. Староства, що кандидат є вільний від служби військової, або що ему прислугує право увільнення від чинної служби.

Дня 28. вересня с. р. мають убігателі, по вислуханю св. літургії в катедральнім Храмі о 8. год. начинаючої ся, явити ся до іспиту з головних основ св. віри католицкої і співу церковного.

Всч. оо. декани і догичні оо. парохи мають видати кандидатам, опечатане в куверті, совісне справоздане о поведеню і моральности.

Всі прочі богослови, що покінчили I., II. і III. рік наук, рівнож мають внести прошеня о приняте до семинара через уряди декан. з посьвідкою зложеня всіх іспитів і з свідоцтвами моральности за час ферий шкільних. Свідоцтва ті мають бути запечатані. Речинець до явленя ся в духовнім семинари у Львові як і в Перемишли (для богословів IV. року) буде поданий в Вістнику епарх. і в часописях.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 29. серпня 1916.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 11. вересня

Ч. XI.

Ч. 57.

Ч. 6609. О молитвах за здорове Митрополита Ексц. Андрея гр. Шептицького.

Ходять вісти, що Ексцеленція Вйсокопреосвященний Митрополит Андрей гр. Шептицький в плїни російській тяжко занедужав.

Задля Його великих заслуг для церкви і народа відчуває цілий наш нарід дуже болючо его хоробу. і молить Бога о приверненє Йому здоровя і щасливий поворот до нас.

В повисшій ціли Еп. Ординаріят заряджує, щоби во всіх церквах парохіяльних в дни недільні і сьвяточні Всч. священство долучувало намірене за болящого і нарід до молитв в повисшим наміреню заохочувало.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 9. вересня 1916.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 4. жовтня

Ч. XII.

Ч. 58.

Ч. 7178. Речинець до св. Рукополаганя.

Кандидатів духовного стану, покінчивших науки богословски а желающих прийняти св. Рукоположене взиває ся, щоби внесли до дня 15. жовтня с. р. свої поданя, самі же явили ся в канцелярії Еписк. Консисторії в Перемишлі дня 17. жовтня 1916 в вторник о год. 9. перед полуднем по вислуханю св. літургії, яка о 8. год. зачинає ся.

Поданя належить заосмотрити: 1) свідощтвами всіх наук шкільних, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества потвердженого ц. к. Староством, 5) вінчаня если суть женаті, 6) потвердженням удоволення військовій повинности.

Кандидати мають привезти собі постіль.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 30. вересня 1916.

Ч. 59.

Ч. 7090. Конкурс на запомогу з фундації Романа Алексевича для вдів і сиріт по свьятиках Епархії Перемискої.

Еписк. Консисторія, яко управителька запомогового фонду імени Романа Алексевича для вдів і сиріт по свьятиках Епархії Перемискої оголошує конкурс на одноразову запомогу в квоті 120 К.

Управненими до одержаня сей запомоги суть вдови по свьятиках рускої народности Перемискої Епархії, котрі викажуть ся:

- 1) що придержують ся свого обряду і народности і ведуть жите моральне;
- 2) що суть убогі і не посідають приватного майна движимого і недвижимого;
- 3) що не можуть з причини приклонного віку і слабого здоровя зарабляти на своє удержане.

Дотичні прошеня належить посредством дотичного уряду парохіяльного в речинци до 30. жовтня 1916 тут предложити.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 29. жовтня 1916.

Ч. 60.

Ч. 6912. В справі реквізиції церковних дзвонів.

Високе ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти надіслало тут під днем 12. вересня 1916. Ч. 3379/К. У. М. слідующий рескрипт:

„Im Nachhange zur h. o. Zuschrift vom 21. Juli 1916, Z. 1392/K. U. M. (гл. Епарх. Вістник 1916 ч. IX. ст. 53 і 54) beehre ich mich dem hochwürdigsten Ordinariate mitzuteilen, dass bei der Glockenabnahme im Bereiche der dortigen Diözese der Grundsatz zur Anwendung zu gelangen haben wird, dass in jedem Pfarrbezirk von dem Gesamtgewichte der dort (bei der Pfarrkirche, den Filialkirchen und Kapellen) vorhandenen Glocken regelmässig mindestens 1/3 an die Heeresverwaltung abzugeben ist. (Hiebei ist das Gewicht der für die patriotische Kriegsmetallsammlung gespendeten Glocken einzurechnen).

In jedem Pfarrbezirk kann mithin regelmässig bis zu 2/3 des Gesamtgewichtes der dort vorhandenen Glocken bei den Kirchen belassen werden.

Wie in dem obbezogenen Erlasse bemerkt wurde, müssen zunächst jene Glocken, welche in der Glockenliste als „vom Standpunkte der Denkmalpflege von der Ablieferung auszuschliessen“ bezeichnet sind, unter allen Umständen bei der Kirche verbleiben und zwar auch in jenen ganz seltenen Fällen, in denen das Gewicht dieser Glocken 2/3 des Gesamtgewichtes der Glocken des Pfarrbezirkes überschreiten sollte.

Dagegen bleibt in allen Fällen, wo die vom Standpunkte der Denkmalpflege bei den Kirchen des Pfarrbezirkes verbleibenden Glocken 2/3 des Gesamtgewichtes nicht erreichen, die Auswahl der Glocken, welche noch ausserdem — bis zur Erreichung des Zweidrittelgewichtes — bei den Kirchen zurückbehalten werden dürfen, der Kirchenvorsteherung im Einvernehmen mit dem Vertreter der Militärbehörde überlassen. Hiebei darf aber die 2/3 Grenze keinesfalls überschritten werden und muss jedenfalls mindestens 1/3 des Gesamtgewichtes der Glocken des Pfarrbezirkes an die Heeresverwaltung abgegeben werden.

Ich ersuche demnach, die Kirchenvorsteher in diesem Sinne mit der möglichsten Beschleunigung zu verständigen und bemerke, dass es dank der entgegenkommenden Haltung der Heeresverwaltung möglich geworden ist, der Verminderung des Glockenbestandes der Kirchen Galiziens infolge der Kriegereignisse, durch eine solche ausnahmsweise Behandlung entsprechend Rechnung zu tragen.

Für den Minister für Kultus und Unterricht: (Підпис нечительний.)

Повисший рескрипт подає ся до відомости Всеч. Духовенства.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 26. вересня 1916.

Ч. 7151. В справі віднайдення гробів полягших жовнірів.

Ц. і к. військова Коменда в Перемишлі під днем 26. вересня 1916. Ч. 47833/Gr. прислала тут слідууючу відпись письма, з яким звернулась до тутешного ц. к. Стяроства:

„An die k. k. Bezirkshauptmannschaft in Przemyśl. — Przemyśl, am 26. September 1916.

Im Laufe des Herbstes und des Winters werden die im Militärkommandobereich verstreut liegenden Soldatengräber durch Kriegsgräber-Arbeiter-Abteilungen auf eigens hiezu zu errichtenden Heldenfriedhöfen vereint.

Nicht nur die Ehrung der rühmlichst gefallenen Soldaten aller Nationen, sondern auch das Interesse der Landesbewohner selbst, erfordert es, daß diese schwierigen und zeitraubenden Arbeiten möglichst rasch durchgeführt werden.

Wie aus den hierorts eingelangten Meldungen ersichtlich, kommt es öfters vor, daß die Bauern beim Umackern ihrer Felder auf Leichen oder Leichenresten gefallener Soldaten stoßen, aber aus Furcht vor den Behörden jede Weitermeldung unterlassen.

Es wird daher das dh. Ersuchen gestellt, allgemein zu verlautbaren, daß bei Entdeckung von Soldatengräbern, Leichen oder Leichenresten unverzüglich dem Gemeindevorsteher und dem Pfarramte die Anzeige zu erstatten ist. Die auf diese Weise gesammelten Daten werden von den Arbeiter-Abteilungen verwertet und würden deren Arbeiten wesentlich erleichtern.

Bei dieser Gelegenheit wird erneuert der Hoffnung Ausdruck gegeben, daß sowohl die maßgebenden Behörden, als auch die Landesbevölkerung das Militärkommando in der Durchführung der Kriegsgräber-Arbeiten tatkräftigst unterstützen werden,

Für den Militärkommandanten: Madziara m. p. Gm.“

До наведеної відписи додала ц. і к. військова Коменда слідууючу відозву:

„Ergeht mit dem dh. und gefälligem Ersuchen durch die unterstehende Geistlichkeit veranlassen zu wollen, daß die Landbevölkerung an dem Aufsuchen von Gräber, unbeerdigter Leichen und Leichenresten gefallener Soldaten tatkräftigst mitwirke und daß sie im Auffindungsfalle hievon pflichtgemäß dem Pfarramte und dem Gemeindevorsteher die Anzeige erstatte.

Für den Militärkommandanten: Madziara m. p. Gm.“

Повисше подає ся до відомости Всеч. Духовеньства враз з зазивом, аби в належитий спосіб поучило в тій справі підчинених собі вірних.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 1. жовтня 1916.

Хроніка.

Завідательства получили:

Ч. 5829. о. Прокурат Іван в Никловичах

Ч. 5871. о. Ільницький Николай в Гаях.

- Ч. 6886. о. Гірняк Михаїл в Голім.
Ч. 6502. о. Оленяк Іосиф в Вишатичах і доїждж. в Болестрашичах.
Ч. 6269. о. Максимович Григорій в Зиндрановій.
Ч. 7174. о. Жук Роман в Крамарівці.

Священники чужих Епархій получили тимч. завідательства.

- Ч. 5874. о. Лабій Іван в Новій весі. Ч. 5874. о. Глиньский Іван в Тиличи.
Ч. 6208. о. Долинський Анатоль в Добромили. Ч. 6470. о. Арсенич Августин в Бортнім.
Ч. 6524. о. Шмериковский Евстахій в Турю. Ч. 6386. о. Базилевнч Климентій в Новім селі дек. Куликівського. Ч. 6488. о. Мільницький Іосиф в Порічу, грунт. Ч. 6539. о. Коцюба Іван в Лазах. Ч. 6526. о. Микитин Іосиф в Устю рускім. Ч. 6585. о. Дуткевич Юліян в Яжові новім. Ч. 6540. о. Скоморовский Евстахій в Глумчи. Ч. 6607. о. Ласийчук Конст. в Кропивнику старім. Ч. 6645. о. Мотюк Василь в Грозовій (дек. Добром.) Ч. 6658. о. Лушпинський Іван в Биличах. Ч. 6659. о. Лушпинський Іляріон в Морохові. Ч. 6660. с. Оленицький Алоїзій в Луці. Ч. 6667. о. Ліцовський Іван в Кропивнику новім. Ч. 6694. о. Жилавий Володимир в Тарнаві. Ч. 6716. о. Наконечний Андрій в Урожи. Ч. 6758. о. Мизь Іосиф в Ролеві. Ч. 6763. о. Білінкевич Омелян в Лупкові. Ч. 6770. о. Купчинський Володимир в Прусах. Ч. 6774. о. Канющак Іосиф в Куницької воли. Ч. 6860. о. Гавдуник Григорій в Яворі. Ч. 6861. о. Одногор Іван в Ясениці замковій. Ч. 6891. о. Павула Василь в Смерекові. Ч. 6842. о. Войтович Василій в Сілци белзкім. Ч. 6952. о. Сірецький Михаїл в Гнилії. Ч. 6950. о. Винявський Володимир в Гуснім. Ч. 6954. о. Яримович Володимир в Краснім. Ч. 6769. о. Гутковский Александер в Висоцку ниж. Ч. 6901. о. Власейко Михаїл в Арламівській Воли Ч. 7152. о. Лебедович Александер в Гійчу. Ч. 7158. о. Добрянський Владислав в Радружи.

- Ч. 7080. о. Марущак Володимир получил сотрудицтво при катедр. Храмі в Перемишли.

Нанонічну інституцію колучили:

- Ч. 7174. о. Андрейчик Петро на парохію Грушів.
Ч. 7175. о. Попель Володимир на парохію Малців.
Ч. 6806. о. Мягкий Юліян им. катихитом школи народної жен. ім. Міцкевича в Перемишли.
Ч. 6956. о. Попель Теодор им. пров. катихитом при школі виділ. жен. в Дрогобичи.

Некрольоґія:

о. Криницький Омелян парох в Бобятині уп. 4. вересня 1916.

Душа его поручає ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 3. жовтня 1916.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александер Зубрицький
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 27. падолиста

Ч. XIII.

Ч. 62.

Ч. 7579. В справі поборюваня полових недуг.

Вис. ц. к. Намісництво під дня 1. жовтня 1916. Ч. ^{199.394}/₂₇₂₆₉ VII б. вислало сліду-
чий обіжник до всіх ц. к. Староств і Магістратів престольного міста Львова і Кракова:
»Звісно вже ц. к. Староству (Магістратови) з обіжника виданого 4. липня 1916. Ч. 126005,
що Намісництво приготує акцію поборюваня полових недуг в краю, яка особливо по
демокобілізації з певностию прибере великі розміри. Межи иньшими наміряє Намісництво
в околицях, де буде заходити узасаднене підозріне значнійшого розширюваня недуг по-
лових, перевести провірене населеня і лічене хорих в рухомих диспензаториях.

Урядовий лікар має отже звернути цілу увагу на полові недуги поміж населенем
повіту і то так в громадах мійських, як і сільських, а особливо між переселенцями і в ме-
шканях, де люди жиють масами. В кождім случаю полової недуги, який дійде до відома
урядового лікара, належить доходити жерела зараженя і оглянути цілу родину, очевидно
поступаючи причім тактовно і оглядно.

Слиб заходило узасаднене підозріне, що в якійсь місцевости або верстві насе-
леня є більше таких случаїв, треба про се повідомити ц. к. Намісництво, яке видасть
дальші зарядженя.»

Заразом звернуло ся ц. к. Намісництво до Епископскої Консисторії з слідующею
відозвою:

»Ц. к. Намісництво пересилаючи відпис обіжника виданого до Староств і до
Магістратів міста Львова і Кракова зазначає, що намірена на случай потреби акція пе-
регляду і ліченя населеня в zagrożених околицях не може удати ся без живого попертя
душпастирів.

Длятого Намісництво просить о поперте при ужитю впливу зі сторони Високо-
преподобної Консисторії на душпастирів, щоби висланим до поборюваня полових недуг
органам подавали як найдалше ідуче підперте.

Ц. к. Намісництво просить о повідомлене, чи може числити на згадану поміч
Високопреподобної Консисторії. За ц. к. Намісника: Устияновский.»

Взиваємо проте Всч. оо. Духовних, щоби в сій справі, якої вагу добре знають, охотно уділяли помочи дотичним органам.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту,
Перемишль дня 14. падолиста 1916.

Ч. 63.

Ч. 8280. О бінованю Служб Божих в Неділі і Сьвята.

В Ч. II. сегорічного Вістника епарх., звернено увагу Всч. сьвященству на розпорядженє Еп. Ординаріяту з р. 1914. Ч. 332 і 333, після яких позволено всім сьвященникам, в разі потреби, відправляти в Неділі і Сьвята дві Служби Божі того самого дня, і то не лише в двох окремих парохіях, які в нинішних часах многі з Всч. оо. Душпастирів мають до обслуги, але також і в тій самій парохії, наколи до неї кромі церкви мат. належить одна або і більше церквей дочерних.

Видаючи повизші розпорядженя, Еп. Ординаріят мав на мисли тії невідрадні обставини, серед яких знайшов ся наш народ в часі сеї лютої, загальної війни. Прибитий горем з жалю по утраті дорогих собі осіб, позбавлений свого довголітнього доробку, розлучений зі своєю найблизшою рідною, став ся в додатку еше наш народ правдивим скитальцем з одного місця на друге. Одиною підпорою в тім прикрім положеню его, его потіхою в тім горю, — то віра в Провидіне Боже, то надія на Боже милосердіє.

Придивляючись житю нашого народа в сій так важкій для него хвили, подивляти треба тую витревалість і тоє самоотверженє его, з яким він зносить сеї тяжкий допуст Божий.

Позбавлений своїх домів божих, не маючи в місци своїх провідників духовних, спішить він в Сьвята і Неділі нераз милю або і більше до чужих церквей, щоби там взяти участь в Богослуженю, приступати до сьв. Тайн та вислухати науки духовної. Сьвідками єсьмо в нашій церкві катедральній тої ревности і правдивої побожности нашого народа, а без сумніву то само бачать і Всч. ОО. Душпастирі по своїх церквах. І жаль нам сего побожного народа нашого. Цілий тиждень працює гірко, а прийде Неділя або Сьвато, місто помолитись в своїй власній церкві та по Богослуженю спочити, він скоро сьвіт вибирає ся на чужі села, а до того многі з них еше натщо, а вертає по Богослуженю домів не рідко, коли на дворі починає вже вечеріти.

Не дивно проте, що до Еп. Консистерії починають впливати вже жалі з поодиноких місцевостей в Епархії, що вірні чують ся немов опущеними зі сторони своїх пастирів. Молоді, здорові підуть до чужої церкви і милю — дві діддаленої, а де підуть старці і діти. Ктo ними заопікує ся? Для того Всч. Отці не можемо на се питанє глядіти з обоятностею. І ми мусимо зрозуміти вагу нинішної хвилі, і ми мусимо в нинішних часах принести зі себе жертву так для слави Божої, як і для добра загального свого народа, своєї церкви. Зближає ся зимова пора. Наперед можна предвидіти, що многі з вірних, не маючи в своїй церкві Богослуженя, не підуть вже на чужі села або міста, бо не будуть мати в що відповідно одітись або в що обутись. І так мимо своєї щирої волі, булиби

они позбавлені через довгий може час можности, вислухати в Неділі і Свята Служби Божої та приступити до сьв. Тайни, наколиби сему в відповідний спосіб не зараджено. Щоби проте улекшити вірним їх обовязок вислухання в Неділі і Свята Служби Божої і науки духовної, а з другої сторони, щоби не стягнути на себе закиду нерадивих пастирів, — Еп. Ординаріят звертає поновно увагу Всч. Клира на висше наведені розпорядження свої, і взиває всіх Всч. оо. Душпастирів, котрі мають до обслуги дві або і більше парохій, в котрих находять ся свої власні церкви, або знова в одній парохії мають по дві — три церкви, щоби, користаючи з уділеної їм власти, відправляти в Неділі і Свята дві Служби Божі, одну в одній а другу в другій церкві після умов, які подано в попередних розпорядженнях. Наколиби однак в якійсь місцевости, чи то з причини кепскої дороги, чи з браку підвод, трудно було в своїм часі відправити обі Служби Божі, в таким разі мають дотичні ОО. Душпастирі удатись до другої церкви того самого дня по полудни, і то хотяйби прійшлося навіть і піхотою, і тут відправити Вечерню, виголосити відповідну науку, нею народ потішити, ободрити і в сей спосіб удержати его при своїй католицкій вірі і своїм обряді. Зрозумійте Всч. Отці вагу нинішної хвилі. Коли народ наш, привязаний до своєї церкви, до свого обряду, іде днесь милю або і більше, щоби там, в чужій вправді парохії, але в своїй церкві, межі своїми людьми, Богу помолитись і вислухати слова Божого, то обовязком кожного сьвященика є, хотяйби навіть прійшлося і якусь жертву понести зі своєї сторони, тую привязанність свого народа до своєї церкви, до свого обряду піддержати і на будуче заховати. Для того вкладаємо на совість Всч. Духовенству се нинішне розпоряджене Еп. Ординаріату, щоби оно точно було виконуване а Всч. ОО. деканів взиваємо, звертати свою увагу, чи розпоряджене се буде дійсно по їх деканатах виконуваним, а в случаю его занедбаня, донести о тім Еп. Консисторії.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемишль дня 16. падолиста 1916.

Ч. 64.

Ч. 8310. Повідомлене о V. австрійській воєнній позичці.

На основі Цісарского розпорядку з 4. серпня 1914. В. д. з. ч. 202 і з 28. червня 1916. В. д. з. ч. 200 що до переведеня кредитових операцій для покритя видатків на надзвичайні військові зарядження з приводу воєнних замотань, та для покритя ще не покритих видатків починених з державних доходів за адміністраційні літа 1914/15 і 1915/16 ц. к. Міністерство фінансів видає як:

Пяту австрійську воєнну позичку

- I. сороклітню вільну від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційну державну позичку і
- II. вільні від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони, платні 1. червня 1922.

Підписка на сю позичку починаєть ся 20. падолиста 1916. і буде замкнена в суботу 16. грудня 1916. о 12 годині в полудне.

Близші поясненя і услівя до в мові будучої підписки суть ті самі, які були видані до IV. австрійської позички з виїмком лише тим, що довжні листи будуть видавати ся та-

кож в відтинках по 50 Кор. а відсотки від тих відтинків будуть виплачувати ся в цілорічних ратах з долу і грудня кожного року, підчас коли відсотки відтинків по 100, 200, 1.000, 2.000, 10.000 і 20.000 К. будуть виплачовані з долу в піврічних ратах 1. червня і 1. грудня кожного року.

З покликом на тутешне рішене з 27. цвѣтня 1916. ч. 3163. (Вістн, еп. Ч. V.) і обіжник з 3. мая 1916. Ч. 3453, котрим зауділено брошуру Дра Рудольфа Перца під заголовком »Вітчина кличе! Слово до мешканців Австро-Угорщини«, Еписк. Ординаріят поручає Всечесному Духовенству як найтеплійше, щоби з уваги на конечні потреби Держави нашої, в котрій св. католицка Церков в загалі а наша греко-католицка в особенности дізнає належитої опіки, нагідність же наша має свобідний розвій під теперішну важку хвилю щиро по всякій можности взяло як найвидатійшу участь в ту відносячій ся підписці і до неї так з проповідницї як в окремих викладах і при других нагодах заохочувало повірене своїй опіці духовне стадо.

При тім звертає ся увагу, що можливість субскрибованя амортизаційної позички на довжні записи від 50 Кор. повинна заохотити і найширші круги менше заможних горожан до сповнення високо патріотичного обовязку зглядом своєї дорогої Держави і Вітчини!

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 20. падолиста 1916.

Ч. 65.

Ч. 8411. О богослуженю на інтевцію Ёго Ексц. Впреосв. Митрополита Кир Андрея.

З високим поважанем та щирою синівскою преданностию всі вірні обр. гр. кат. тутешної провинції відносять ся до Особи Ёго Ексцеленції Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея гр. Шептицкого.

Всі глубоко соболізнуємо над Його неприсутностию на Митрополичім престолі по причині, що вже третій рік упливає від часу, коли неприятельскі війска вивезли нашого Возлюбленного Митрополита в глибину Росії, де під теперішну хвилю поселений єсть в суздальскім Спасово-Евфимійвскім монастирі.

З вдячности за положені Високопреосвященним Митрополитом Кир Андреем превеликі заслуги для добра гр. кат. Церкви і нашого народа всі єсьмо обовязані щоденно заносити горячі мольби о Божі благодати до перенесеня злидєнь і щасливого повороту нашого Достойного Князя церкви до родимого краю для дальшої світлої управи гр. кат. церквою і проводу на ниві народній.

З нагоди але надходячого для Ангела Ёго Ексцеленції Високопреосвященного нашого Митрополита повинні єсьмо подвоїти нашу усердність в молитвах.

В тій ціли розпоряджаємо слідуюче:

Всечесне Священство в неділю 26. по Сошествію св. Духа в церкві по проповіді заповість народови, що в слідуючу середу яко день св. Апост. Андрея первозванного відправить ся торжественна св. літургія за всяке прошене Високопреосвященного Митро-

полита Кир Андрея, і загіє вірних до побожних молитв о здорове Митрополита і щасливий — чим скорший Його поворот до краю.

По службі Божій належить вознести трикратно многолітствіє Високопреосвященному Митрополиту Кир Андрею.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 21. падолиста 1916.

Ч. 66.

Ч. 8412. Предплата на Вістник епарх. в р. 1917.

Всечесні оо. Декани зволять предплату на Вістник епархіяльний в р. 1917. по 3 Кор. від скарбон кожної матерної церкви зібрати і ту разом прислати, позаяк ся предплата є єдиним і виключним жерелом поношеня коштів печатаня, котре в теперішнім воєнним часі значно подорожіло і на кредит не переводить ся.

В Урядах деканальних належить провадити евіденцію уплачених що року сторонами предплат на Вістник.

Евентуальні залежлости належитостей за Вістник з текучого і минувших років випадає чим скорше вирівнати.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль дня 21. падолиста 1916.

Ч. 67.

Ч. 8308. Збірка на місії в Туреччині і на Вєході.

Єго Еминенция, Високопреосв. Князь Архієпископ Віденьський, Кардинал Піфль звернув ся тут під днем 13. падолиста 1916 з слідуєчим письмом:

„Am 8. Dezember pflegt alljährlich in den einzelnen Diözesen die Kirchensammlung für den Verein von der Unbefleckten Empfängnis Mariens zur Unterstützung der Katholiken im türkischen Reiche und im Oriente abgehalten zu werden.

Da mir nun seitens des hochwürdigsten Präsidiums der bisch. Konferenzen das Referat über die Missionsaufgaben Oesterreichs zugewiesen wurde und der genannte Termin schon nahe ist, erlaube ich mir bereits jetzt die P. T. hochwürdigsten Ordinariate zu bitten, die Kirchensammlung am 8/XII. in allen Kirchen ihrer Diözese abhalten zu lassen und dem hochwürdigsten Klerus entsprechende Weisungen geben zu wollen. Ich verweise gleichzeitig auf die Empfehlungen dieses Missionsvereines in den Protokollen der Bisch. Konferenzen 1902, S. 7 und 1915, S. 66.

Der Verein von der Unbefleckten Empfängnis bedarf tatsächlich dringend neuer, großer Geldmittel. Abgesehen von der Erhaltung der in den Orient entsendeten Priester (1 Weltpriester, 6 PP. Kapuziner, 2 PP. Franziskaner) und Schwestern (6 Franziskanerinnen Missionärinnen Mariens) erwähne

ich nur u. a. die inländigen Bittgesuche des hochwürdigsten Generalvikars von Konstantinopel, des öst. Lazaristenkollegs St. Georg in Konst., der öst. Schulbrüder in Rustschuk und des hochwürdigsten Patriarchen der kath. Armenier. Die traurige Lage der letzteren ist ja allgemein bekannt.“

Еп. Ординаріят взиває Всч. Духовенство, аби справу порушену в повисшій письмі горячо поручило вірним і урядило дотичну збірку в Празник Пренепорочного Зачаття Матери Божої т. є. 22. грудня с. р., а зібрані гроші надсилало до канцелярії тутешної Еп. Консисторії.

Вправді наш нарід є дуже бідний і під кожним зглядом сам потребує помочи, але з другої сторони є знаний зі своєї жертволюбивости і радо поділить ся і послідним зі своїм терплячим братом, та кине лепту для улекшеня долі християн в Туреччині і на Всході.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 24. серпня 1916.

Ч. 68.

Ч. 8570. Речинець до сьв. Рукополаганя

Кандидатів духовного стану, покінчивших науки богословські а желающих прийняти сьв. Рукоположенє взиває ся, щоби до Еп. Консисторії внесли до 5. грудня с. р. свої поданя, самі же явили ся в канцелярії Консисторській дня 11. грудня 1916 о год. 10. рано по вислуханю сьв. літургії, яка починає ся о 8 год.

Поданя належить заосмотрити: 1) свідоцтвами всіх наук шкільних; 2) моральности; 3) здоровля; 4) убожества потвердженого ц. к. Староством, 5) вінчаня, если суть женаті, 6) удоволеня повинности військовій.

Кандидати мають привезти свою власну постіль.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 26. падолиста 1916.

Ч. 69.

Ч. 7375. Виказ жертв вплинувших на ціли „Сирітського Захисту“ в Перемишлі (від 1. липня по конець вересня 1916.)

Надіслали в Коронах: Борис Іван 50, Ви. Алиськевичі 50 місто повідомлень про шлюб дочки. Рибачевский 6, о. Р. Куціль 4, о. Шехович 6, о. Гарасовский Ст. 6, Н. Новак 6, І. Галавін 2, А. Возняк 2, Федевич І. 2, Крижанівский 4, Рідня бл. п. Калужняцкого місто вінця на домовину 20, Байдала 4, В. Підлуский 10, о. І. Колтунюк 6, Парохіяне Крукенич і Острозця 57.75, Ганкевич О. 1, о. Ясеницкий 36, Пар. Радиничи 58.30, Пар. Підліски 22, Гром. Соколя 21, Пар. Ляшки гост. 46, А. Чухрай 6, Каемор Гр. 3, о. Хомяк 26, М. Митрополит 2, „Народний Дім“ Мостиска (з пушки) 73.82, о. Ме-

келита 6, о. Константинович 6, о. Очабрук 6, о. Гаранджа, о. Тресньовский, о. Гаук, о. Вітошинський о. Др. Решетило по 6, о. Лебедович 2, о. Савчин, о. Кормош, о. Василькевич, Ол. Гоцка по 3, Уч. укр. гімназії 3'40, о. Омелянський 2, Ур. пар. Кривиця 50, Пар. Тилич 70, С. Слотило 20, о. Гинилевич, о. Білик, о. А. Левицкий о. Н. Котецкий по 6, Пар. Острів к. Радимна 50, Пар. Кречовичі 10, Парохія Дубно 10, Пар. Лежайск 20, о. І. Карпевич 10, Др. Шпрінгер 6, Пар. Мости великі 110, Каса Задаткова в Радимні 50, місто вінця на домовину о. Захаріясевица о. Гоцкий — збірка при вишлаті причинків в Висоцку 50, Укр. ком. опіки над сир. Підбуж 128, Н. Зибликевич 10, о. Лучечко (від пар. Фльоринка 43'80, від пар. Білнарова 50), о. Й. Туна 5, о. Котецкий 5, Пар. Мости вел. 100, Бр. сьв. Николая Тустановичі 250, Дм. Юркевич 1'80, о. Ю. Татомір 6, Пар. Царинське 13'68, Пар. Чорна 15'40, Укр. комітег сир. Підбуж 100, Пар. Якубова Воля 40, Пар. Сторожі вел. 30, Пар. Яличі 35, Пар. Волче 8, Пар. Гільче 70, Скарбона Гільче 10, о. Кречковський 5, Т. Кречковска 5, Н. Н. 5, Лідія і Яр. Кречковські 5, Церков катедр. за липень 100, о. І. Качмар (деклярація) 225, о. Чабан, о. Кормош, о. Василькевич а 3, Пар. Грушова 114, Пар. Тинів 40, Пар. Дубецко 19'20, Пар. Бахів, Динів і Павлокома 77, о. Чучкевич 3, о. Калужняцкий, о. Солтикевич, п. Тустановска, п. Прокоп, церков Іздебки, церков Обарин, церков Яблониця по 6, Вітошинський нотар 1'50, Вітошинський судія, о. Гентош, Н. Н., Мащак, А. Стебницький по 1'50, Кружок „Сіл. Г.“ Іздебки, о. Савойка, М. Лазор, церков, Брацтво Найсв. Тайн, філія „Сільск. Госп.“, Читальня „Просьвіти“ в Селисках, Церков, Читальня „Просьв.“, „Сокіл“, Спілка тор. госп. Володж., о. Н. Сікора, Церков Доброшин, Глумча, Лодина, Глудно, Вара, Бахір, Динів, Павлокома, о. Н. і п. М. Жарські, о. Анд. і Софія Трешневські по 6, Пар. Гордині 40'14, Пар. Трійця 80, М. Вітик (з акафісту) 17'50. Дар. Його Пан. Мил. Князя Ліхтенштайна 300. Пар. Варяж 15'57, Юровский 0'50, Пар. Нисмичі 12'98, Пар. Годині 40, Пар. Волоща 56, Пар. Грушів 40, Пар. Шляхтова 9, Пар. Суха воля 125'75, С. Ковалик 1, О. Стебельський 5, Гром. Воютичі, С. Партика, К. Гринак, А. Мельник, А. Кухир, Н. Малецький, Т. Піхо, Заріцкі, А. Сенейко, М. Кульган, Д. Головчак, І. Заблоцка, Д. Заріцкий, І. Головчак, Н. Петрик, М. Савка, О. Пунько, М. Кузьо, С. Буца, М. Буца, С. Зарицка, К. Мельничин, І. Заріцкій, В. Буца, Н. Буца, Я. Патральський, М. Пунько, М. Кузьо, М. Лозинська, К. Заріцка, М. Пазак, К. Лозинська, Т. Малецка, М. Партика, С. Партипа, Ст. Партиска, М. Фіяківський, І. Фіяківска, К. Кіцула, В. Курлятович, М. Ваньовска, М. Процак, М. Гринак, Ю. Мельничин, А. Іваньска, В. Петрух, А. Юркевич, А. Заріцька, К. Іваньска, М. Тиранська, М. Курлятович, Я. Притис, І. Білас, А. Кіцула, М. Петречко, М. Жолубак, М. Бабяк, Е. Заріцька, С. Бабяк, В. Заріцький, М. Процак, А. Партика, М. Піхо, Ст. Партика, М. Кульган, М. Піхо, В. Юркевич, І. Піхо, П. Батак, М. Максим, М. Кіцула, Ст. Жолубок, В. Кіньо по 1 К., Ф. Партика, І. Жолубок, В. Заріцкий, С. Кульган, Кузьо, М. Притис, М. Бегус, А. Малевінко, М. Мельничин, А. Кіцула, Г. Лаба, М. Піхо, С. Піхо, М. Будулич, К. Стацак, В. Піхо, А. Петречко, Е. Костик, А. Сірацка, А. Язова по 2, Н. Буца, П. Заріцка по 3, А. Тиравска, Д. Петречко по 4, Д. Кіцула, В. Заріцкий, А. Піхо, М. Заріцка, Заряд школи Черемхів по 5, І. Партико, о. І. Мацейович, о. Ант. Мацейович по 6, Ю. Шептицка 0'40, Н. Коваль, М. Коцовська, І. Наливайко, М. Сорочинська, К. Черенівна, Е. Кітик, С. Фарботник по 2, Ем. Коритовска, Р. Коритовський, М. Балицка по 4, Е. Петрович 2'50, Катедральна церков (серпень) 100,

Пар. Нове село 10, Пар. Ульвівок 15'50, Пар. Горинець 25, Пар. Царинське 10'48, Пар. Рожджалів 20, Пар. Чорна 20, Пар. Гладичів 22'50, Пар. Опарівка 30, Церков катедр. (вересень) 100, Консисгорія з дару Єго Сьвятости 1000, Пар. Вільки мазовецькі 200, Пар. Варяж 8'11, о. Гойдиш, о. Фоліс, о. Кипріян, о. Матковський, о. Ничай, о. С. Іванусик, о. Е. Ломницький, о. К. Козій, о. І. Логінський, о. П. Кошель, Др. К. Кунців по 6, Церков в Порохнику 20, о. Ю. Крупа 10, Дм. Юркевич 0'50, Вол. Лездан (кара судова) 10.

О дальші жертви на безплатне утриманє і вихованє круглих сиріт, яких в Захисті сирітським є доси 228, упрашає Комітет всіх П. Т. оо. Духовних і сьвітських інтелігентів, всі церкви, брацтва і громади нашої епархії.

Від гр. кат. Комітету опіки над сиротами по жертвах війни для Перемиської Епархії. — Перемишль дня 8. жовтня 1916.

Від гр. кат. Еп. Консисгорії.

Перемишль дня 13. жовтня 1916.

Кароль Волошинський
Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 27. падолиста

Ч. XIV.

Ч. 70.

Ч. 8471. О смерті Їго Величества Цісаря Франц Йосифа I.

Летом лискавиці обігла всі закутини нашої Монархії печальна вість, що дня 21. с. м. о 9. год. вечером заснув в Бозі наш Наймилостивійший Монарха

Цісар Франц Йосиф I.

в 87. році Свого трудолюбивого житя принявши перед тим зі всею набожностью св. предсмертні Тайни.

Нема хіба ані одного чоловіка в Австрії, котрогоби не перешивав щирый жаль по утраті так шляхотного і так щиро всіми любленого Монарха. Їого Величність б. п. Цісар Франц Йосиф так зжив ся з своїми народами, так щиро ділив з ними долю і недолю, що всі і малі і великі уважали Їого за свого найліпшого Вітця і яко такого Їого тепер оплакують.

За Їого то часів дана народам свобода, за Їого часів піднесла ся просвіта і культура. А що найважнійше, тішила ся св. кат. Церков найбільшою свободою.

Сам б. п. Монарх був глибоко віруючим християном-католиком і уважав себе завсїгди за вірного і відданого сина Отця цілого християньского світа Папи Римского.

Свою віру визнавав завсїгди отверто і прилюдно. В неділі і свята, а навіть і в будні дні з будуучою всіх примірностию брав участь в богослуженнях; що року сповняв обовязок пасхальної сповіді і Причастя, а в день празника Пресв. Евхаристії з цілим своїм двором брав уділ в торжественнім обході з сьвятими Дарами по улицах свого престольного міста. Мимо приклонного вже віку брав також участь в Віденськїм Евхаристійнім Конгресі в р. 1912, щоби в той спосіб в очах всіх австрійских народів віддати поклін Цареві всіх царів, Ісусу Христу, утаєному в Пресв. Евхаристії.

Коли вибухла теперішня страшна війна, в своїм маніфесті до народів виразно заявляє, що своє уповане складає на Всевишнього, від котрого сподіє ся побіди для своїх військ, а дня 8. грудня 1914. в покірній та повній віри і упованя посвяті віддає себе, свій Дім і цілу Монархію під опіку Серця Христового.

А з якою терпеливостію і підданем ся воли Божій приймав ті многі крести, які Бог Йому з'силав. Серед всіх ударів, серед всіх неповіджень зовсім заховав рівновагу і спокій.

А з якою ревностію був відданий праці около добра повірених собі народів, на се найліпше вказує ся обставина, що ще в сам день своєї смерти мимо слабости і втоми ще довший час займав ся справами державними і в той спосіб полишив по собі християнський примір совісного сповнюваня обовязків.

Широким серцем обнимав б. п. Монарх всі народи держави і всім хотів помочи. І наш нарід завдячує Йому не одно добродійство.

За Його часів повстало Епископство Станіславівске, побудовано духовні семинарії в Станіславові і в Перемишлі, за Його часів основано римську Колегію для наших кандидатів стану духовного, на котру б. п. Монарха зложив був в своїй великодушности щедрий дар 100.000 К., за Його часів основано Апостольський Вікарят для вірних нашого обряду в Босні. Не одну нашу церкву споміг б. п. Монарх своїм щедрим датком. За Його часів повстають наші школи народні, середні, повстають Катедри на університеті.

Тож щира вдячність належить ся від нас б. п. Найяснішому Монарсі, Цісареві Франц Йосифови, за Його красний примір, за Його вітцівске серце а сю вдячність найліпше окажемо тим, що щиро помолимо ся за Його душу.

Тож Еп. Ординаріят, аби дати вираз вдячної памяти нашого Клира і народу для б. п. Монарха, заряджує що слідує:

1. щоби Всч. Духовенство парохіяльне відправило по всіх парохіяльних церквах Епархії торжественну Службу Божу з парастасом за упокой б. п. Монарха Франц Йосифа, заповівши тоєж наперед в неділю з проповідниць і представивши коротко Його жите.

2. Через 3 дні належить зарядити звонене у всі звони по всіх церквах рано, в полудне і вечір.

3. Запросити на богослужене всі місцеві власти і школи.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 25. падолиста 1916.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий

Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 1. грудня

Ч. XV.

Ч. 71.

Ч. 8801. О вступленю на Престіл Його цїс. і кор. Апостольского Величества Цїсаря і Короля Кароля І.

Всім нам звісно, що подобалось Всевишньому Богу покликати до Себе Наймилостивїйшого нашого Пана, Цїсаря і Короля Франца Йосифа І., щоби за чесноти і труди надїлити Його вінцем неувядаємої вічної слави.

Дідичну корону на Всеславнім престолї обняли Його Величество Наймилостивїйший Пан, Цїсар і Король Кароль І.

З сеї нагоди зволили найласкавіше видати отсе відручне письмо оголошене в надзвичайнім виданю „Wiener Zeitung“:

Любий Докторе Кербер!

З нинїшним днем обняв я правліне і затверджую Вас, як також решту членів австрїйского кабінету на їх становищах.

Рівночасно поручаю Вам оголосити долучену проклямацію до моїх народів
Відень, 21. падолиста 1916.

КАРОЛЬ в. р.

Кербер в. р.

Подібні відручні письма видав цїсар Кароль до спільних міністрів Буряна і Кробатїна і до угорского президента міністрів Тїси. Манїфест до народів монархїї є однозвучний для цілої монархїї.

До моїх народів!

До глибини переняті і зворушені стоїмо Я і Мій Дім, стоять Мої вірні народи перед домовиною благородного Володаря, в якого руках майже сімдесят літ лежала доля монархії.

Ласка Всемогучого, яка Його в літах ранньої молодости винесла на престіл, дала Йому також силу через найтяжші людські страждання непохитно і незломно аж до пізнього старечого віку посвятити Своє жите обов'язкам, які визначив Йому Його високий уряд Володаря і Його горяча любов народу.

Його розум, розвага і опіка батьківська утворили тривкі основи мирного співжиття і свобідного розвитку і повели Австро Угорщину з важкої заверухи і з небезпек через злі і добрі дні, через довгий і благословений час мира, до того вершка могучости, з якого нині разом з вірними союзниками веде бій з неприятелями, що її оточують.

Ходить о се, щоб Його діло далі повести і довершити.

Серед бурливих часів вступаю на гідний чести престіл Моїх предків який оставляє мені мій високий Дід в незменшенім блиску.

Ціль ще не осягнена. Не є ще переломане божевілля неприятелів, які думають, що в дальшій натиску зможуть поконати Мою монархію і її союзників і що більше — розторозити їх.

Знаю, що Мої народи поділяють Моє непохитне рішення витривати в бою аж до осягнення мира, який запевняє існування Моєї монархії і запоручає сильні основи і незакаламучений розвиток.

З гордостю жду і вірю, що Моя геройська оружна сила, оперта на повну посвяту любові вітчизни Моїх народів і в вірнім братерстві оружя з союзними військами, на далі при ласкавій Божій помочі відіпре всі наступи неприятелів і спричинить побідне закінчене війни.

Так само непохитна є Моя певність, що Моя монархія, якої великодержавне становище опирається на старинній, в годині небезпеки на ново припечатаній, нерозривній спільности долі обох її держав, вийде з сеї війни загартована і скріплена внутрі і на зверх; вірю, що Мої народи, які переняті думкою співприналежности і оживлені глибокою любов'ю вітчизни, лучаться нині в повній посвяті незломній постанові відперти зовнішнього ворога, будуть також співділяти в ділі мирного відродження і відмолодження, щоб обі держави монархії ра-

зом з прилученими до них краями Боснією і Герцеговиною ввести в епоку внутрішнього розцвіту, розвитку і скріплення.

Благаючи з небес ласки і благословення для Мене і для Мого Дому, як також для моїх улюблених народів, обітую перед Всемогучим, що вірно управляти буду добром, яке мені передали мої предки.

Бажаю зробити все, щоби в найкоротшій часі прогнати всі воєнні жорстокости і жертви, щоби відзискати для Моїх народів з такою тугою дожидаєне благословенє мира, як тільки позволить на се честь Мого оружя, житеві умови Моїх держав і їх вірних союзників, а також упертість наших неприятелів.

Хочу бути справедливим і повним любови володарем Моїх народів. Хочу їх конституційні свободи і всі інші права високо цінити і пильно дбати про рівність усіх перед правом. Моїм безнастанним змаганем буде підирати моральне і духове добро Моїх народів, оберігати лад і свободу в Моїх державах, запевнити всім заробляючим членам суспільности овочі їх праці.

Як дорогоцінну спадщину по Моїм Предку обіймаю привязанє і сердечне довіре, яке лучить народи з Короною. Ся спадщина нехай мені додасть сил, щоби Я як Володар відповів обовязкам Мого високого і важкого уряду.

Перенятий до глибини вірою в незнищиму житеву силу Австро-Угорщини, овіяний сердечною любовю до Моїх народів, хочу Моє жите і Мої всі сили віддати на службу сеї високої задачі.

КАРОЛЬ в. р.
Кербер в. р.

В тяжку пору, але повний надії і з найкрасшими намірами вступає наш Найяснійший Монарх на Престіл Габсбургів.

Кріпко віримо, що Бог допоможе Йому сильною рукою повести керму старинної просторої держави, а народи довести до щасливого мира, гаразду і розцьзиту.

Наш нарид нераз мав щастє наочно оглядати взнеслі прикмети Його Ц. і К. Апостольского Величества і Найдостойнійшої Його Супруги в часі їх побуту в Коломиї і тепер на фронті. Всюди, де лиш Они появили ся, несли поміч, розраду і потіху.

Тому всі з радостею витаємо Их Ц. і К. Величества, засівших на Всеславнім Габсбурским Престолі і приносимо Їм в дарі непохитну вірність, найщирійше привязанє і найгорячійшу любов.

Як завсїгди, так і на дальше, особливо в теперішній тяжкій добі, за Цісаря, за державу охотно покладемо майно і кров. Всі як один муж непохитно станемо в обороні вітччини.

А з наших щирих сердець понесуть ся перед престіл Всевишнього горячі молитви, щоби Господь дав Їх Величествам „мирное царство“, щоби ми в мирі могли провадити тихе житє в побожности, праведности і чистоті.

В тій гадці Еп. Ординаріят, даючи вираз найглубшим і найсердечнійшим чувствам Всч. Духовеньства і вірних, поручає, щоби Всч. Отці Душпастирі повисше письмо в найблишну неділю по одержаню сего розпорядженя публично в церкві відчитали, відправили торжественну Службу Божу на всяке прошенє, в наміреню Їх Ц. і К. Величеств, Наймилистивійшого Пана і Цісаря Кароля І. і Їх Супруги Наймилоствійшої Цісареві Зити, по Службі Божій відспівали амврозияньский гимн: „Тебе Бога хвалим“, внесли трикратне многолітствіє і відспівали цісарский гимн.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемишль дня 1. грудня 1916.

Кароль Волошиньский
Вікарій капітульний.
Александр Зубрицкий
Канцлер.

ВІСТНИК ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1916.

Видано 5. грудня

Ч. XVI.

Ч. 72.

Ч. 7784. Реквізиція церковних дзвонів.

Під днем 26. вересня 1916. Ч. 6912 оголосив був тутешний Ординаріат рескрипт Вис. ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з дня 12. вересня 1916. Ч. 3379/К. У. М. силою котрого кожда церков нашої Епархії мала віддавати на ціли воєнні лише $\frac{1}{3}$ частину своїх дзвонів (гл. Вістник епарх. 1916. Ч. XII. ст. 70), а не $\frac{2}{3}$, як се було заряджено давнійше.

Тимчасом Вис. ц. к. Намісництво під днем 25. жовтня 1916. Ч. XIa $\frac{217785}{3216}$ зауділює тут в відписи пояснення до згаданого рескрипту ц. к. Міністерства дане ц. і к. Військовою Комендою в Кракові, силою котрого лише ті церкви мають відступати $\frac{1}{3}$ дзвонів ц. к. Військовости, котрих число дзвонів в часі війни зменшило ся. Прочі мають відступити $\frac{2}{3}$ дзвонів.

Дотичне пояснене ц. і к. Військової Коменди звучить так:

„K. u. k. Militärkommando Krakau. B. A. Nr. 13.006. Abnahme der Kirchenglocken in Galizien An das Präsidium der galizischen Statthaltereie in Biala. Krakau am 15. Oktober 1916. Mit Beziehung auf Erl. des Ministeriums für Landesverteidigung Abt. XVII a. Nr. 1269 vom 1916 beehrt sich das k. u. k. Militärkommando das dienstfl. Ersuchen zu richten die im Bereiche liegenden Ordinariate (Krakau, Tarnów, Przemyśl, und gr. kath. Ordinariate in Przemyśl) umgehend gefl. mitteilen zu wollen, dass im Sinne des Erl. des k. u. k. Kriegsministeriums Abt. 8/HB. Nr. 1295C vom 25. September 1916, die mit Erl. Z. 3379/K. U. M. in Aussicht gestellte ausnahmsweise Behandlung der Kirchen in Galizien — wonach statt der sonst vorgeschriebenen $\frac{2}{3}$ des Glockenstandes, etwa nur $\frac{1}{3}$ abzunehmen sind — nur auf jene Kirchen Anwendung zu finden hat, welche durch Feindesinvasion entweder zerstört, oder deren Glockenbestand durch diese Invasion verringert wurde.

Nachdem dies nur in ausnahmsweisen Fällen zutrifft kann seitens der Heeresverwaltung im Allgemeinen auf die pflichtgemässe Abgabe von $\frac{2}{3}$ dieses für die Zwecke der Armee im Felde so überaus wichtigen Materiales keineswegs verzichtet werden.

Die Kirchenbehörden scheinen sich jedoch — wie aus den zahlreichen Meldungen der mit der Abnahme betrauter Organe h. a. entnommen wird die Anschauung angeeignet haben nur zur Abgabe von $\frac{1}{3}$ des Glockenbestandes verpflichtet zu sein, was notgedrungen zu argen Missverständnissen und einer wesentlichen Verzögerung dieser äusserst dringenden Aktion führen muss.

Im Interesse der glatten Abwicklung wird es somit liegen das Notwendige zur Beseitigung der Hindernisse dortamts gefl. und umgehendst veranlassen zu wollen und wird das dienstfl. Ersuchen

gestellt von den getroffenen Verfügungen hieramts Mitteilung machen zu wollen. Für den Militärkommandanten: підпис нечительний“.

Отсе подаєсь до відома Всч. Духовенства.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.
Перемишль дня 5. падолиста 1916.

Ч. 73.

Ч. 8696. В справі остемпльованя витягів з титулу шкід елементарних.

Високе ц. к. Намісництво під днем 19. падолиста 1916. Ч. XIa. $\frac{220.313}{3249}$ уділяє слідує розпоряджене вис. ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти до відомости:

„Ministerium für Kultus und Unterricht. Zl. 39.806. Stempelbehandlung von Auszügen aus Elementarschadensoperaten. — An die k. k. Statthalterei für Galizien in Krynica Bad. Anlässlich einer gestellten Anfrage hat das k. k. Finanz-Ministerium der Finanzlandesdirektion in Prag mit dem Erlasse v. 16. Juli 1914 Zl. 32280 eröffnet, dass Auszügen aus Elementarschadensoperaten, welche zum Zwecke der Instruierung von Gesuchen um Vergütung von Kongruaabgängen anlässlich von Elementarschäden in Form von ämtlichen Bestätigungen zur Ausstellung gelangen, die Gebührenfreiheit nur dann zukommt, wenn dieselben im Sinne des Gesetzes v. 19. September 1898 R. G. Bl. Nr. 176 und der Durchführungsverordnung v. 16. November 1898 R. G. Bl. Nr. 205 als Belege einer Eingabe oder eines Einbekenntnisses zur Bestimmung der gesetzmässigen Kongruaergänzung beziehungsweise als Belege einer Anzeige über Veränderungen in der Substanz des Pfründenvermögens verwendet werden.

Werden dagegen diese Auszüge als Belege zu anderen Eingaben insbesondere zu Gesuchen deren willfahrende Erledigung im freien behördlichen Ermessen gelegen ist verwendet, so sind dieselben nach den allgemeinen Gebührenvorschriften zu behandeln.

Hievon wird die k. k. Statthalterei in Kenntnis gesetzt. — Für den Minister für Kultus und Unterricht: підпис нечительний.“

Повисше подає ся до відомости Всечесного священства.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.
Перемишль дня 5. грудня 1916.

Ч. 74.

Ч. 8678. В справі пошанованя памяти помершого Цісаря Франц Йосифа I. в часі сьвят Христового Різдва.

Его Ексцеленция, Намісник Галичини, генерал барон Діллер прислав тут під днем 27. падолиста 1916. Ч. $\frac{6697}{Дель.}$ Нам. відпис відозви зверненої до мешканців краю в справі пошанованя памяти помершого Цісаря Франца Йосифа I. враз з просьбою, аби поручити сю гуманну акцію зглядам Всч. Духовенства тутешної Епархії.

Згадана відозва звучить так:

До мешканців краю.

Сьвята Христового Різдва, які надходять, звичайно розбуджували в наших серцях чувства радости, особливо на вид радіючої дїтвори, яка збирала ся коло Божого дєревця і жертвуваних їй дарунків.

Сумна відомість о страті Возлюбленого нашого Монарха, Цісаря і Короля Франца Йосифа I. вигнала в біжучім році сю радість з наших сердець, а тягар більше

чим дволітної війни, журба з причини надходячої зими, розбуджують замість сего в наших душах гадку о пошанованню пам'яті помершого Монарха таким ділом, яке би було наймильйше Його милосерному Серцю. Хтож не знає, з яким старанем звертав ся Він завсігди до найбільш бідних і тих, що найбільше потребували помочи? Хтож не пам'ятає, що Він навіть в Своїх ювілейних днях бажав, аби ті хвилі звеличано в першій мірі ділами милосердя?

В виду находячих свят Христового Різдва, хочаби пошанувати незабуту пам'ять помершого Монарха і Його високому Духови принести наймильйшу радість, гадка наша звертає ся передусім до тих найбільше пожалуваня достойних тисячів дітей, що остають в нужді і є виставлені на голод і студінь.

Сим найбільш бідним, бездомним і опущеним принесім в навічере Різдва поміч і розраду — заосмотрім сю бідну дітвору в скромну, але теплу одежину!

Нехай кожний заможнійший, кожда родина, замість звичайних сьвяточних дарів, які складають в своїй родині, посвятить призначену на се квоту на закупно теплої одежі для убогої дітвори в нашім краю, а розяснять ся радістю бліді личка, і розширять молоді серця ушляхотнюючим чувством вдячності. — Буде се обильною нагородою для жертводавців, — буде найкрасшим пошанованем пам'яті великодушного Монарха, якого смерть покрила нас так великим і глибоким смутком.

В виду браку середників осьвітлення і в виду винищення лісів, очевидно мусимо залишити в сім році уряджуване і осьвітлюване так званих »Божих деревець«. Се символічне деревце випадає заступити иньшим, нашим чувствам відповідаючим способом, іменно через закупно портрету б. п. Найяснійшого Цісаря і Короля Франца Йосифа І. посеред внуків. Чистий дохід з продажу тих портретів також буде призначений на закупно одежі для убогої дітвори. Місця, де можна буде набувати сі портрети, подасть ся в сих днях до публичного відома.

В навічере Різдва, при сім портреті дорогого нашим серцям Монарха зібрана родина, буде могла в повній повни уживати радости днів сьвяточних, котра то радість збільшить ся почутем сповненого обовязку насупротив нашої найбільш бідної дітвори і сьвідомостию, що спричинили їй радість і в найвідповіднійший спосіб пошанували пам'ять величного Опікуна і Добродія народів.

Всякі датки на повисшу ціль від нинішного дня буде приймати у Львові адміністрація „Gazety Lwowsk-oї“ (ул. Чарнецкого ч. 10), на провінції кожде ц. к. Староство, а також громадські Уряди і Заряди шкіль середних і народних. Поіменні списи жертводавців будуть оголошені в „Gazet-i Lwowsk-ій“.

Велику маю надію, що суспільність нашого краю, якої добро так дуже лежить мені на серци, жичливо прийме сю мою відозву і усім старанем підопре мною розночате діло.

У Львові, дня 27. падолиста 1916,

Ц. к. Намісник: Генерал Барон Діллер в. р.

Еп. Ординаріят поручає Всч. Духовеньству, аби сю справу пояснило вірним і заохотило їх до складок на так шляхотну ціль.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 30. падолиста 1916.

Хроніка.

Завідательства получили:

Ч. 7077. о. Каранович Іосиф доїздж. в Цикові. Ч. 7400. о. Жук Віктор в Завадові.
Ч. 7234. Сорокович Іван в Лісковатім. 7784. о. Адріанович Євгеній в Устриках
доль. Ч. 7706. о. Добрянський Іосиф в Коростні. Ч. 7887. о. Лебедович Іван
в Павлокомій. Ч. 7144. о. Карпьяк Михаїл доїздж. в Скоморохах. Ч. 7710. о. Ме-
дицкий Клим. доїздж. в Бобятині. Ч. 7865. о. Козак Теодор доїздж. в Честинях.
Ч. 7947. о. Шехович Іван доїздж. в Тулиголовах. Ч. 8893. о. Бадан Іосиф в За-
вадці дек. Височ. Ч. 8158. о. Іваньо Іван в Медиці. Ч. 7918. Ільницький Ник.
в Блажові.

Священніки чужих Епархій получили тим. завідательства.

Ч. 7244. о. Кіналь Андрій в Сулимові. Ч. 7259. о. Фицалович Ромуальд в Тучапах.
Ч. 7387. о. Смик Димитрій в Кропивнику нов. Ч. 7334. о. Величковський Нестор
в Добрусині. Ч. 7408. о. Куницький Корнилий в Честинях. Ч. 7427. о. Ткачук
Лаврентій в Крамарівці. Ч. 7584. о. Костишин Теофіль в Грімні. Ч. 7612. о.
Дуткевич Василь в Мишлятичах. Ч. 7685. о. Дудинський Зенон в Мервичях.
Ч. 7712. о. Дурделло Михаїл в Святім. Ч. 7817. о. Твердохліб Михаїл в Піддуб-
цях. Ч. 8162. Ліцовський Іван в Висоцку ниж. Ч. 8529. о. Білинкевич Омелян
в Радохонцях. Ч. 8256. о. Дудик Павло в Гусакові.

I. Новопоставлені пресвитери получили слідуючі завідательства.

Ч. 7836. о. Гук Михаїл в Кіньскім. Ч. 7837. о. Тимкевич Ал. в Юрівцях. Ч. 7838. о.
Турчиновський Марко в Вірку. Ч. 7840. о. Заворотюк Мах. в Ліщавігор. Ч. 7841.
о. Левицкий Теодор в Тиряві сіль. Ч. 7842. о. Данилів Волод. в Посаді рибот.
Ч. 7710. о. Лозинський Іос. в Сливниці. Ч. 7738. о. Гіль Павло в Лазах. Ч. 7803.
о. Яремко Іван в Пакости. Ч. 7880. о. Німилович Теодор в Мединичах. Ч. 7881.
о. Тиховський Лев в Добрянах. Ч. 7883. о. Очабрук Ом. в Глумчи. Ч. 7884. о.
Смулка Волод. в Сілци белзкім. Ч. 7886. о. Зрада Теодор в Лупкові. Ч. 7888.
о. Павлюк Матвій в Залісю.

II. Сотрудництва.

Ч. 7839. о. Петрицкий Богдан самос. в Речичанах. Ч. 7843. о. Кашуба Петро в Сокали-
Ч. 7685. о. Орській Онуфрій в Тарнавці. Ч. 7885. о. Опарівський Вас. в Сяноці.

Ч. 7078. о. Марущак Волод. при катед. Храмі в Перемишли. Ч. 7223. о. Трохимчук Ми-
хаїл в Судовій Вишні.

Ч. 7918. о. Кордасевич Віктор получил кан. інституцію на парохію Гаї.

Некрольоґія.

о. Щирба Михаїл парох в Жерниці виж. уп. 31/10 1916.

Душа его поручає ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 4. грудня 1916.

Александр Зубрицкий

Канцлер.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

